

Uj Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PÉNTEK, SZEPTEMBER 5

Kossuth-akna bányászai! Harcoljatok a bányásznap tiszteletére tett vállalások teljesítéséért! Adjatok terven felül még több szenet a hazának!

A Loy-mozgalom megteremtésével a III. negyedévi terv túlteljesítéséért!

Üdvözlét hős bányászainknak

Szeptember 7-én ünnepli országunk és egész dolgozó népünk a II. bányásznapot. Köszöntjük a hős bányászainkat, az egész dolgozó népünk egyik legnagyobb ünnepén, a II. bányásznapon. Bányászaink a Horthy-fasizmus 25 éve alatt keményen küzdöttek a mérhetetlen kizsákmányolás és a nyomor ellen. Tisztelettel és mélyégs megbecsüléssel emlékezünk meg a bányászaink forradalmi harcaira. A tatabányai és a cseretői csendőrsortúzra, amely számos bányász dolgozónak ontotta ki verét. Mely kitörölhetetlenül szívünkbe vésődött.

Emlékeztet bennünket a négy-pengős vájári kereset, amelynek nagy része különböző levonások, élelmtár, öregségi járulék, OTI és különböző más dolgokon keresztül vontak le dolgozóink keresetéből. Emlékeztet Szelei bányafőtanácsos úr és Kovács százados az akkori hadiüzemi parancsnok népnéző, terrorista diktatúrája, melyet bizonyít számos dolgozónk elvitele. Hőztük 16 komlói, akikből csak hárman tértek vissza családjukhoz.

Emlékeztet az akkori szakszervezet és a szociáldemokrata párt élülő vezetői, mint Peyer Károly és bandája, akik számos esetben csapták be a muliban a bányászokat. Példa az 1924-es hatetes komlói bányászsztrájk és az 1940-es és az 1936-os pécsvidéki bányászsztrájkok, ahol Peyer és bandája úgy vezette félre a bányamunkásokat, hogy mikor látták, hogy az üzem területén felhalmozott szénkészlet elfogyott, azzal mentek a bányamunkások elé, mint Komló is, hogy nem érdemes sztrájkolni, szüntessék be a sztrájkot és vegyék fel a munkát, mert már a tatabányai bányászok dolgoznak. Innen Tatabányára ment Peyer Károly és ott újból úgy vezette félre a munkásokat, hogy a pécskörnyéki bányászok már felvették a munkát és ők is csatlakozzanak és vegyék fel a munkát.

Ez volt a mult, amelyet a dicsőséges Vörös Hadsereg semmisített meg, és meghozta a dolgozó nép, a munkásosztály négyszáz éves küzdelmének óhaját, a szabadságot.

A magyar bányászok mindenkor készen álltak a nép jogainak védelmére. Nem kímélték erejüket, gyakran életüket sem, ha az igazság ügyéről volt szó. A Kommunista Pártjának számos kiváló harcosa került ki a bányászok sorából. A Magyar Kommunista Párt története a magyar bányászokkal, elválaszthatatlanul össze van fűzve, mondta Rákosi elvtárs, az Országos Bányásztervezleten.

Amilyen tisztelettel és megbecsüléssel emlékezünk meg a felzárkúlás előtti kemény bányászharccokról és az 1945-46-os évek hősi szénecatáiról, ugyanilyen tisztelettel és megbecsüléssel fordulunk a bányászok rendkívül fontos munkája felé. Bányászaink a szocializmus építésének egyik legfontosabb szakaszán állnak. Tőlük függ népgazdaságunk szocialista építésünk zavartalan menete, és egészséges fejlődése.

A bányászok nehéz felelősségteljes munkája, pártunk és kormányzatunk szeretetteljes körültekintő gondoskodása szükséges. Az a nagy erkölcsi, gazdasági és politikai megbecsülés, amelyben bányászaink részesülnek számtalan módon jut kifejezésre. Erről tanuskodik elsősorban az, hogy Rákosi elvtárs maga állandó fi-

gyelemmel kíséri a bányászság kérdéseit, gyakori látogatója a bányatelepeknek. Erről tanuskodik pártunk és minisztertanács 1950 november 22-i határozata is, a szénbányászat fejlesztéséről, gépésítéséről, bánya biztosításáról, bérézéséről, a bányászok jutalmazásáról és még tovább lehetne folytatni, mind azokat a hatalmas segítségeket, melyet pártunk és kormányzatunk biztosít bányászainknak.

Bányászaink pártunk és kormányzatunk határozataira többtermeléssel választottak, ami megmutatkozik dolgozóink lelkes és odaadó munkájában, példákat lehet felhozni, mint Molnár István DISZ funkcionárius, aki a 100 méteres mozgalom elindítója volt Komlón, és azóta több követője volt, mint például Tóbiás, Bánvölgyi, Novacsics elvtársak, és olyan teljesítmények bizonyítják dolgozó bányászaink odaadó munkáját, mint a Kossuth-aknai II. körlet dolgozói, akik augusztusi tervüket 113 százalékra teljesítették.

De nem szabad elfeledkeznünk a hiányosságokról, hogy az I. körlet dolgozói nem teljesítették tervüket. Augusztusban csak 72 százalékot értek el. De nem csak a munkásokban volt a hiba, hanem a műszaki vezetőkben is, akik nem biztosították a műszaki előfeltételeket, mint például fejtési előkészületek nem voltak biztosítva.

A pártszervezet és a szakszervezet, de a műszaki vezetőség sem foglalkozott elég mélyen és következetesen a munkafegyelm kérdéseivel, elhanyagolták a politikai felvilágosító munkát, nem tartottunk szoros és szilárd kapcsolatot a dolgozókkal.

A bányászok nagy ünnepén azonban nemcsak a multat, a jelent, hanem a jövőt is néznünk kell. Boldog élet vár ránk, és ennek megvalósítása elsősorban a hős bányászaink munkájától függ.

Látnunk kell bányászoknak, Komló és Sztálinváros összefüggését. Látnunk kell azt, hogy a régi bányászfaluskából az 5 éves terv végére 1954-re Komló hatalmas harminceötzesa lakosú bányaváros lesz. De látnunk kell azt is, hogy a mostani termelés helyett egy év múlva, 1953 októberére ötszörannyi szenet kell biztosítani szocialista építésünk hatalmas alkotásának a Sztálini Vasműnek.

Ezeket a hatalmas terveket az ellenség mindenáron igyekszik meggátolni.

Feladat az, hogy mindentegyes dolgozónk kíméletlenül harcoljon az ellenséges elemek, a megbújt reakciók maradványai ellen. Lepeljük le a jobboldali szociáldemokraták, a burzsoázia maradványainak aknamunkáját, és biztosítsuk a második bányásznap, a harmadik negyedéves tervünk teljesítésével azt az ígéretünket, hogy a termelés terén a harmadik negyedévre szóló tervelőirányzatunkat túlteljesítve, terven felül 1000 tonna szenet tudjunk adni népgazdaságunknak, amit a dolgozóink már Alkotmányunk ünnepén vállaltak.

A módosított 5 éves tervünkben a bányászokra eső terv is törvény. Erre kell összpontosítani minden erőnket.

Milyen feladatok állnak tehát tervünk döntő éveben bányászaink előtt!

Ennek a nagyjelentőségű II. bányászünnepnek a lelkesedése lendítse előre a széntermelésért

Uj munkamódszerek, a ciklusos fejtés bevezetésével előre a III. negyedévi terv túlteljesítéséért

A II. körlet dolgozói augusztusban 1786.2 tonna szenet termeltek terven felül

A Kossuth-akna II. körlet dolgozói augusztus hó 20-a után valamennyien megfogadták, hogy az eddigieknél még szebb eredményt érnek el és túlteljesítik augusztus havi tervüket, harcolni indítanak a lemaradás behozásáért és az adott szavukat a II. bányásznap tiszteletére teljesíteni fogják. A II. körlet műszaki vezetői, élükön Ropoli István bányamester elvtárral, 2 és fél hónappal ezelőtt azt a fogadalmat tették, hogy túlteljesítik III. negyedévi tervüket és terven felül 500 tonna szenet termelnek.

A fogadalmi megtétele után a II. körlet pártalapszervezetei, népcsoportjai, kommunista bányászai és becsületes pártönkivüli dolgozói a műszaki vezetőkkel karöltve indultak harcba a fogadalmi valóra válásáért. Az eredmények elérése nem volt könnyű feladat. Sok nehézségekkel kellett megküzdeni, hogy Rákosi elvtársnak tett ígéretüket valóra válhassák. Nem egyszerű gátolta munkájukat az üres csille hiánya, a sürített levegő gyöngesége, amelyben feltétlenül benne volt az ellenség keze is. A kommunista, a harcson pártönkivüli dolgozók azonban legyőzték az akadályt és sikerre vitték a vállalt feladatot. Június hóban még csak 96.5 százalékra teljesítették tervüket, lemaradtak. Ekkor még több

segítséget kaptak a párttól, még jobban megindult a népcsoport munka, s ez bőven megmutatkozott az augusztusi terv teljesítésénél. Alkotmányunk ünnepére már túlteljesítették a tervet, azt követően pedig megfogadták, hogy a hátra lévő 10 napban még szebb, az eddigieknél nagyobb eredményeket érnek el. Így augusztus 21-től 31-ig terjedő dekádban naponta átlag kilenc vagyon szénrel teljesítették túl előirányzatukat.

500 tonna szén többtermelést valósítottak Ropoli elvtársék, a II. körlet dolgozói, ezzel szemben 1786.2 tonna szenet termeltek terven felül. Ezzel a tettekkel nagy feladatot oldottak meg és tettek példamutatást mindazok felé, akik még nem teljesítették adott szavukat. Ezek pedig még igen sokan vannak Kossuth-aknán.

Szeptember 1-én az utolsó héten, a Bányásznap előtt még nagyobb lendülettel indultak harcba az adott szó teljesítéséért, a több szén kitermeléséért. Mi az oka annak, hogy mégsem tudják teljesíteni felajánlásukat? Hosszú ideig az üres csille hiánya és nem utolsósorban a kelő munkahelyek, illetve jól elkészített munkahelyek hiánya, a rendszertelen szervezés gátolta és tette ingadozóvá a termelést Most, amikor megvan a megfelelő

munkahely a terv teljesítéséhez, a sürített levegő hiánya, a megfelelő szállítószalagok beszerelésének hiánya akadályozza a munkát, a bányászok adott szavának teljesítését.

Igen nagy féjke a felajánások sikeres teljesítésének, a munkafegyelm nagyfokú lazasága. Ezt a példát mutatja az is, hogy szeptember 1-én 55-en mulasztottak igazolatlanul és akadályozták a terv teljesítését. Még mindig sokan vannak olyanok, akik 100 százalék alatt teljesítik normájukat. Ezért kell Kossuth-aknán minél előbb olyan szellemi kialakítani, amelyben szívesen emaradni, az adott szót nem teljesíteni. Ennek a szellemnek a kialakítása, megteremtése elsősorban a Kossuth-aknai pártszervezetben, a szakszervezetben, a DISZ-en múlik. Ezt csakis akkor érhetik el, ha az eddigieknél jobb, színvonalasabb munkát végeznek. Sokkal többet foglalkoznak a politikai nevelőmunkával, mint eddig. Arra kell nevelniök a dolgozókat, hogy minden nehézséget legyűrve legyenek elegendő legfőbb kötelességüknek, és teljesítsék a tervet.

Az a példa, amelyet a II. körlet bányászai mutattak a tervteljesítés terén augusztus hóban méltó bizonyított arra, hogy a terv Kossuth-aknán is teljesíthető. ✪

Mit jelentett a mult és mit jelent ma nekünk a Bányásznap

A mult: csendőrszurony, sortűz...

... Hideg, havaseso eseti 1934 október 15-én a hajnali órákban amikor a pécsvidéki bányászok 113 óras éhségstrájkja befejeződött. Az éhségtől egyengülve fáradtan, de boldogan igyekeztek csatlakozni közé azzal az örömhírrrel, hogy — a sztrájkot megnyertük! Még aznap délelőtt összejöttünk azokkal az elvtársakkal, akik a küszönen harcoltak a csendőrök szuronyai ellen, azért, hogy testvéri szeretettel öleljük meg egymást, a kemény harc után.

Itt ismertették velünk az eredményt, hogy mit kaptunk. Ugyszólván semmi. Kb. 150 belege lett a harcunk, a mincsincsenség maradt. De mégis ünnep volt habár öcsön is aduk meg magunkat, de va.amit mégis kisikartunk. És így ment ez tovább a sok adósságtól meg nem szabadulva, elkecseregetten, amíg 1937 február 24-én 263 vasasi sztrájkoló bányász, valamint a hozzátartozók és a többi elvtárs egyöntetűen „kenyeret a népnak” felkiáltásokkal indult a hideg téli szelben részben ruhátlanul, rongyos bakancsban a pécsi DGT igazgatósága felé, hogy jogos követelésüket nyilvánítsák az igazgatóság urainak.

Ez az út azonban csak a mecsekszabolcsi temetőig vezetett, ahol a csendőrök utunkat állták és Noé örmester úr vezényszavára az éhez és a hidegtől megdermedt tömeg közé löktek a kivezényelt csendőrök. A sortűz után 3 halott és 36 sebesült lett az áldozat. Utána bírósági tárgyalás következett, majd 140 elvtárs elbocsátása, akik az egész ország területén nem kaptak munkát.

Ezek voltak a bányászok felejthetetlen és gyászos bányásznapjai a muliban, a Horthy-fasizmus a a Hosszú időnek kellett eltelnie, és sok keserves nélkülözö napokat kellett átélnie a bányászoknak addig, amíg etől a nyomortól a Szovjetunió dicsőséges hadserege felszabadított bennünket. Fejszabadította a mult könnyörtelen rabigájától és most boldogan ünnepehetünk.

A párt és Rákosi elvtárs, a mi kormányzatunk, de az egész dolgozó magyar nép azt várja tőlünk, bányászoktól, hogy ezert a sok megbecsüléséért méltó módon válaszoljunk a többtermeléssel és nem mással, a legszebb kifejezéssel Rákosi elvtársnak tett ígéretet „az adott szó” maradéktalan megvalósításával. Mi, komlói bányászok különösen érezhetjük ennek súlyát azért is, mert elmaradtunk az adott szavunk teljesítésében, nem teljesítettük ígéretünket a II. negyedévi terv végén és alkotmányunk ünnepére sem és csak akkor tudjuk teljesíteni, ha mindezeket, amiket leirtam, valamennyi bányász átérzi és felseparakozik szocialista hazánk gyors építéséhez, ötéves tervünk meőbbit megvalósításáért a béke védelmére.

Kovács Dezső, levelező.

vívott harcunkat. Még csak véletlenségből se történjen a termelésben visszaesés. Fogadjuk meg, e nagy ünnep alkalmából, hogy ezentúl még odaadóbban, még harcossabban teljesítsük az előttünk álló feladatokat, tervünk napi, heti és havi teljesítését és túlteljesítését.

Az eddigieknél is fokozottabb harcot kell indítani az igazolatlan műszakmulasztások megszüntetéséért, mert jelenleg ez a bá-

nyaüzemünk legszűkebb keresztmetszete. Sokkal türelmesebben neveljük, tanítsuk a faluról idekerülő új bányászokat, Szeretessük meg velük a bányamunkát, hogy azok minél rövidebb idő alatt ki tudják venni részüket a több szénért vívott harcából.

Feladatunk tehát, hogy jó gazda módjára gazdagítsuk népgazdaságunkat, összes dolgozóinkat azáltal, hogy tervünket maradéktalanul teljesítsük és túlteljesít-

sük, hogy még több szenet tudjunk adni gyárainknak, hogy azok a traktorok és mezőgazdasági gépek és a bányászok munkájának megkönnyítésére minél több új gépeket adhassanak dolgozóinknak. Eljen a II. Magyar Bányásznap, éljenek a szénecaták hősei, akiket szeptember 7-én az egész ország ünnepel.

Bertus Imre
Kossuth-aknai pártbizottság titkára.

Előre, a szocialista bányászat megteremtéséért!

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS *

Tapasztalatok az elbeszélgető bizottságok munkájáról

A Politikai Bizottság június 5-i határozata az 1952-53-as oktatási évre feladatul tűzte ki a párttagság 50-55 százaléka bevonását a szervezett pártoktatásába. A határozat végrehajtása fokozott feladatokat ró a pártszervezetekre, hogy hiánytalanul biztosítsák a hallgatók bevonását. Ebben a munkában

nagy feladat hárul az elbeszélgető bizottságokra.

A megfelelő propagandisták kiválasztása és oktatása után a legelső és legfontosabb feladat a politikai iskolák hallgatóinak kiválasztása és előkészítése az új oktatási évre. Igen fontos az, hogy az elbeszélgető bizottságok alapos és jó politikai munkát végezzenek. Az elbeszélgető bizottság tagjainak pártszervezet legfejlettebb elvtársai közül kell állnia, akik ismerik a leendő hallgatókat is. Az elbeszélgető bizottság álljon a pártvezetőség egy tagjából, a propagandistából, egy kiváló munkásból vagy sztahanovistából. Helyes kezdeményezést valósított meg több pártszervezet, ahol a pártorgánumban elvtársat is bevontak a bizottság munkájába, akkor amikor az ő pártorgánójához tartozó tagokkal beszélgettek.

Az elbeszélgető bizottságnak feladata, hogy minden hallgatóval személy szerint elbeszélgessen. A bizottság csak így biztosíthatja azt, hogy megfelelő, arra érdemesek kerüljenek majd a politikai iskolára. Igen fontos az, hogy a hallgatót a képzettségének megfelelő oktatási formába osszák be. A kiváló tanulás helye, ha a bizottság egyes politikai kérdésekről is elbeszélget az elvtársakkal. Így látják meg a bizottság tagjai, hogy az általános és a politikai kérdésekben mennyire jártasak: hogy olvasnak-e rendszeresen sajtót. Így látják meg azt is, hogy mennyire látják saját üzemünk problémáit is. Ezeket a beszélgetéseken meg kell magyarázni az oktatás jelentőségét és annak fontosságát. Meg kell beszélni az esetleges problémákat és azok figyelembevételével kell megtörténnie az oktatásra való beosztásnak. Ezeket a beszélgetéseket a propagandista is megismerkedik a hallgatókkal. A hallgatók is közelebb kerülnek így a vezetőség tagjaihoz és érzik azt, hogy a pártszervezet vezetősége törődik az elvtársakkal. Így mélyül el a kapcsolat a vezetőség és a tagság között.

A komlói pártszervezet többségében az elbeszélgetések ütemterv szerint haladnak.

Kossuth-aknán a gépüzem szervezetében a beutemeztett hallgatók 80 százaléka már elbeszélgetett a bi-

zottság. Az elvtársak itt igen helyesen oldják meg a feladatot. Az elbeszélgető bizottság értesíti a pártorgánumban elvtársat, hogy kikkel, mikor akar beszélgetni. A pártbizalmi elvtárs elbeszélget azokkal, akik a bizottság elé kerülnek. Megmagyarázza nekik, hogy miért hívják és ő is beszél már az oktatás fontosságáról. Így az elvtárs már felkészülten megy a bizottság elé, jobban érzi azt, hogy törődnek vele. Ennek tudható be az, hogy ezen a munkahelyen egy olyan elvtárs sem akad, aki nem akarna tanulni.

Helyesen foglalkozik az elvtársakkal az I.12-es alapszervezetnél is az elbeszélgető bizottság. Alaposan megbeszéltek itt is a tanulás jelentőségét. Munkájuk eredménye megmutatkozik Farkas Károly elvtárral való beszélgetésénél is. Beszélgetés közben Farkas elvtárs elmondta, hogy most látja csak, hogy milyen komoly hiba volt az, hogy tavaly nem járt rendszeresen oktatásra. „Az idén mindig becsületesen fogok járni politikai iskolára” — mondotta Farkas elvtárs. Gasparik elvtárs beszélgetés alkalmával hivatkozik a párt Szervezeti Szabályzatára, hogy a párttagnak kötelessége az, hogy rendszeresen tanuljon és fejlessze politikai tudását.

Az elbeszélgető bizottságok több helyen azzal is

kiemelik a tanulás jelentőségét,

hogy hivatkoznak Rákosi és a többi vezető elvtársakra, akik rendszeresen tanulnak. Ezzel a módszerrel még jobban aláhúzzák a rendszeres és állandó tanulás jelentőségét.

Igen jól dolgozik az elbeszélgető bizottság a komlói altatórj építkezésén, ahol a párttagok elvtársak rendszeresen ellenőrzik a bizottságok munkáját és átadják a módszereket a többi bizottságnak is. Az elvtársak itt sokoldalúan foglalkoznak a leendő hallgatókkal. Érdeklődnek a sajtóban megjelent egyes cikkeket után, fontosabb nemzetközi eseményeket értékelnek az elvtársakkal. Uzemre, munkahelyre vonatkozó kérdéseket tesznek fel, segítik az elvtárs érdeklődését felkeltani a tanulást iránt. Az elbeszélgetés után például Schmidt József elvtárs, pártönkivüli dolgozó, építész vezető helyettes elmondta, hogy igen nagy megelégedéssel tartja azt, hogy résztvehet majd a pártoktatásban.

Nem mindenütt megy azonban ilyen jól a munka. Vannak olyan helyek is, ahol egyszerűen csak szervezési kérdéseknek tekintik az oktatás előkészítését. Ilyen a helyzet például az Erőmű pártszervezeténél, ahol a bizottság tagjai egymás között eldöntötték, hogy ki kivel beszél. Ez a munka-

módszer azért nem jó, mert a bizottság egy-egy tagja nem tudja úgy elvégezni a feladatát, mint a háromtagú elbeszélgető bizottság. Az elbeszélgető bizottság előtt sokkal jobban érzik az elvtársak, hogy milyen nagy jelentősége van annak, hogy résztvegyen a pártoktatásban.

A Bányagépjavító Vállalat példája

is jól mutatja mennyire szervezeti kérdések veszik az oktatás előkészítését. A pártszervezet vezetősége úgy akarta megoldani az oktatást, hogy felhívták az elvtársak figyelmét: „Aki akar tanulni, az jelentkezzen szemináriumra”. Ez az eset azt mutatja, hogy az elvtársak nem értették meg a Politikai Bizottság határozatát: hogy a hallgatókat egyéni elbírálás alapján lehet beosztani oktatásra. Ez a helytelen eljárás komoly elvtelenséget is jelent. Ha azt vesszük meg politikai iskolára, aki jelentkeznek, akkor nincs semmi biztosíték arra, hogy nem kerül be ellenséges elem, aki egyrészt jelenlétével bomlasztani akarja az oktatást, másrészt ugródeszkának akarja felhasználni a tanulókat karrierista terveihez. Az ilyen szervezeten előkészítésnél arra sincs biztosíték, hogy megfelelő számú elvtárs vegye ki részét a pártoktatásból.

Ezekből a hibákból adódott a Bányagépjavító Vállalatnál, hogy a 37 jelentkező közül mindössze hatan voltak párttagok. Hogy mennyire nem minőségi itt a munka, azt mutatja Hochrein Margit esztergályos átképzéssel való beszélgetés. Hochrein Margit elmondta, azért jelentkezett oktatásra, mert felszólították, hogy jelentkezzen. Ha azonban tudta volna azt, hogy miről van szó, nem jelentkezett volna, mert ő nem szeret tanulni, — de az elvtársak mégis felírták és így került a többiek közé.

Az ilyen módszerekkel nem segítik elő, hogy az elkövetkezendő oktatás sokkal alaposabb és magasabb színvonalú legyen, mint a múlt évi volt. Láthatjuk azt, ha az előkészítés munkáját nem politikai feladatként kezeljük, akkor igen erősen veszélyeztetjük az új oktatási év sikerét. Ilyen módon nem tudnánk a Politikai Bizottság határozatát maradéktalanul végrehajtani.

Az tehát a feladat,

hogy mindenütt megbeszéljük az elbeszélgető bizottság munkájának eddigi tapasztalatait és így a munkát valóban minőségivé tegyük, hogy alapos felkészülés után eredményes legyen az új oktatási év beindítása.

ORSÁI JÁNOS

a városi pártbizottság-ökt. fel.

A II. Magyar bányásznapi ünnepi műsora

Szeptember 6-án: Földnyitás felvonulás a munka frontján meghalt bányászok sírjához és annak megkoszorúzására. Indulás Kőkönyösből este fél 7 órakor és Gesztenyéből ugyancsak este fél 9 órakor a Fő-térre. Onnan 7 órakor a temetőbe. Ünnepi beszédet mond Bertus Imre elvtárs.

Este 8 órakor staféta indul Komlórról Mecsekszabolcsra a csendőrszertűz által mártírhalált halt bányászok emlékművének megkoszorúzására. Este 9 órakor örömtűzek gyújtása a város három részén. (Kőkönyösben, a II. számú legénylakásnál és a belvárosi hegytetőn).

Este 10 órakor tűzijáték a vájáriskola tetejéről.

Szeptember 7-én: Reggel 6 órakor zenés ébresztő. (Bányászenekar.) Az ünnepély felvonulásához indulás Kőkönyösből fél 9 órakor, Gesztenyéből fél 9 órakor a Fő-térre. A Fő-térről indulás a szabadtéri színpadhoz fél 10 órakor. Az ünnepély kezdete délelőtt 10 órakor a szabadtéri színpadon. Az ünnepi beszéd után a Tröszt vándorzászlójának átadása a győztes üzemrésznek és jutalom kiosztása lesz.

Délután: Sportbemutatók. Labdarúgás, vízilabda, röplabda, kézilabda.

Este 6 órakor előadás a szabadtéri színpadon. A helybeli kultúr csoport és a szőlővárosi kultúr csoport közreműködésével. Az előadás után éjféli 1 óráig utcából.

32.000 tonna szén egy hónapban

Grigorij Ljasenko, a karagandai „Zsdánov”-bánya híres sztahanovista részlegvezetője befejezte ezévi tervét. Az év kezdete óta a hatodik részleg 210 méteres aknájában 223.000 tonna szenet réselt. Különösen júliusban ért el magas teljesítményt. E hónapban Ljasenko elvtárs társával, Klescs és Sztrelnyikov elvtársakkal együtt a Kopejszki-gyárban készült részleggéppel 32.000 tonna szenet fejtett. A Karaganda-medencében még sohasem ért el ilyen magas teljesítményt.

Grigorij Ljasenko és munkatársai

grafikon szerint dolgoznak. Ez meghatározza az egy műszakban részellendő szénmennyiséget. A meghosszabbított lánckötél, a fokozott sebesség és a vágó-fogaknak az újító gépész által javasolt újrendszere beállítására lehetővé tette, hogy a réteg részletét minden ciklusban öt órával lerövidítsék. A gépcsoport gondosabb karbantartása következtében közel háromszorosára hosszabbították meg a részleg gépjáratás nélküli működési idejét. Ljasenko gépe utólag 1947-ben volt főjavításon.

Méltó ítéleteket hozott a pécsi járásbíró

Augusztus 25-én a pécsi járásbíró társadalmi tulajdon elsikkasztása miatt a következő ítéleteket hozta:

1. Kővágó Péter csillést, kalocsai lakos, 1951. IX. 1-én szerződött le egy évre a Komlói Szénbányához. Felvette a 400 forint toborzási jutalmát és egy öltöny munkaruhát. Csak rövid ideig dolgozott, a munkahelyét decemberben önkényesen elhagyta, távozásakor a toborzási jutalmát és a munkaruhát nem adta vissza. A bíróság társadalmi tulajdon elsikkasztása miatt 3 havi börtönrre, 300 forint pénzbüntetésre ítélte és ezen kívül kötelezte őt a vállalatnak 520 forint összegű kártérítésére.

2. Finta Istvánné csillés, pécsi lakos, 1951. IX. 22-én szerződött egy évre. Felvette a 400 forint toborzási jutalmát és egy öltöny munkaruhát. Munkahelyét a szerződésben vállalt egy év előtt, december hónapban önkényesen elhagyta. A toborzási jutalommal és a munkaruhával távozásakor nem számolt le. Ezért a pécsi járásbíró 4 havi börtönbüntetésre, 400 forint pénzbüntetésre ítélte. Ezenkívül kötelezte, hogy a vállalatnak 700 forint kártérítést fizessen.

3. 1952 augusztus 19-én a pécsi járásbíró Hajkó Katalin társadalmi tulajdon elsikkasztása és egyéb lopások miatt 2 és fél évi börtönrre ítélte.

Hajkó Katalin 1951 február 23-tól dolgozott első ízben a Szénbányánál. A vállalatotl kapott ruhát 1951. IV. hóban magával vitte és eladta, amikor önkényesen távozott. 1952. IV. 10-én újból visszatért a vállalatba, hamis személyazonossági okmányokkal. Károlyi Margit álnéven. Felvette újból a munkaruhát és a toborzási jutalmát. 1952 június hóban önkényesen távozott, a munkaruhát és toborzási jutalmát nem adta vissza. Ezen kívül többszörös lopásokkal károsította meg munkatársait.

A pécsi járásbíró 1952 augusztus 22-én a javító-nevelő munkára ítelt Ujfalvi Zsuzsanna és Berghammer Ferenc hátralevő idejét börtönbüntetésre változtatta át, mivel továbbra is változatlanul mulasztottak műszakot.

Ujfalvi Zsuzsannát április 26-án ítélte a járásbíró 4 havi javító-nevelő munkára. Június 1-én, 31-én, augusztus 1-én igazolatlanul mulasztott.

Berghammer Ferencet 1952 július 23-án ítélte 3 hónapi javító-nevelő munkára a bíróság. Berghammer Ferenc 2 műszakot teljesített, utána önkényesen eltávozott munkahelyéről. Ezért a bíróság a hátralevő idejét, 2 és fél hónapot, börtönbüntetésre változtatta át.

UTAZÁS KŐKÖNYÖSRE ÉS A MULTBA

A komlói pártbizottság szomszédságában ott az iskola. Délidőben átrajzanak az apró téren a gyerekek. Pár hónapra eltűnnek, míg legmelegebb volt a nyár addig úttörőfőborokban, a Balatonnál, meg Csillebércen, Sikondán, aztán rokonoknál, vagy legrosszabb esetben a Kőkönyös alatti erdő övéze réten hancuroztak.

Most újból megjelentek a téren, aktatáskásan, kissé becsipve az iskolából való kitűzölés örömeitől. Autóbusszra várnak, rájuk meg a jó ebéd vár a csinos kőkönyösi konyhákban. A térre gördül, megfordul és leáll a busz. Elsőnek rohannak az ajtóhoz és szinte nyögnek belé, úgy lépnek át két lépcsőn. A felnőttek mosolyognak és ők is beszélnek.

A sárgatetejű Ikarus megteleik, de még nem indul. Petkó Frigyes az ablak mellett ül. A két, hullámos vonal elmélyül a homlokán, visszarövedezik a multba.

Még nem éltek akkor ezek a vidám csölygő fiúk, kislányok. Hol volt még akkor az Ikarus busz, hol a kőkönyösi városrész? Petkó Frigyes is csak egyszerűen Fricinek szólították, akár most a fiát.

A busz még mindig áll, így aztán egy nála összehasonlíthatatlanul gyorsabb jármű az emlékezés szárnyán visszahúzza a multba.

Mecsekszabolcsan áll meg, a mostani sétátér helyén volt akkor a „promenáda”, az árkos-bokros csali. Reggel, a sovány kis reggeli után itt ve-

rődtek össze a bányászgyerekek, délben hazahajtották őket az éhség, pedig nem szálltak akkoriban inyecikálandó illatok a telepi konyhák felől. Petkók is havi száz pengőből tengődtek.

Nem is járt ő autóbusszal sohasem. Hat órakor útnak indult az iskola idején és négy óra után ért haza a pécsi iskolából. A gyaloglás nem viselte meg túlságosan a ruházatát, mert az amúgy sem volt „elegáns”. Öt-hat évig járt egy ruhában.

Kinötte terep a gunyát és a fantáziája is új terepet keresett, nagyobbát a „promenádnál”. A filléres regények hősei fogták kézen. A gyereksereg indján törzsé változott és egy-egy újdonsült Tarzan az amerikai kultúra szózatoként velőtrázó ordításba kezdett.

De multak az évek. Most már arról álmodoztak, hogy ki lesz hajóskapitány, ki repülőist, ki meg annál is jobb. Csak bányász nem akart egy sem lenni, egyetlen egy sem.

Gyerekek voltak még, de jól látták, hogy milyen a bányász sorsa. Mi a munkája és mi a jutalma.

Egyszer jött a hír: A vasasi bányászok erre tartanak, elindultak Szabolcs felé, tüntetésre.

Ahány gyereket volt, mind felkerekedett és ügyi futott. Le sem jassítottak, amikor a sortűz dördült. Végre egy kis izgalom érkezett az életükbe.

Dé aztán a sok-sok Tarzan mind elpiyeredett, Cseretetőn, a temető szélénél még vérző holtak és rángatózó sebesültek feküdtek. Fekete sorokban özönlött onnét a nép, síró asszonyok, villámló szemű férfiak. Csak a csendőrök álltak mereven, már megtöltötték újra a puskájukat.

Noé őrmester, aki a halált parancsolta, továbbra is a templom első sorában feszített, vigan áldozott és nyakonöttyintette magát a szentelt vízzel.

A szabolcsi fiúk pedig inkább miseigazolványt hamisítottak, minthogy templomba menjenek. Ezért azután Perr Viktor három vasárnap is berendelte őket az iskolába és jókor délutánig leüllette őket, hogy vezekeljének.

Mert nagy bűne volt neki is. Nyaranta, ahelyett, hogy hancurozott volna, kőművesek mellé ment malter hordani. Olyan istentelenül szegény volt, hogy az a pár fillér is kellett. A malter nem építéshez kellett, mert nem építettek akkoriban a bányatelepeken semmit. Javították, főtöztették.

Az iskola után takarítófiú lett Szent István-aknán. Nagyon nem tetszett neki a bánya, erre gondolt most már mosolygva, amikor a busz az új egészségháznál robot.

radt el. A csapatok egymásután mondták be a kiadott csilléket, ő pedig sorra adta össze az eredményt.

137... 145... 174 223 csille... 254 csille. Pontosan meglett a terv. Augusztus 19-é óta először, de a fogadalom szerint most már a Bányásznapi és azon túl is mindig meglesz.

Az autóbussz felkanyarodott Kőkönyösre, befordult az üzletház elé. A mamák kosarakkal, csomagokkal megakadtak a boltokból a csemetékhez. Bizonyára nekik is jut majd a vásárolt holmikból, hát még a hűségjutalom kifizetése után. Petkó elvtárs is hazavisz majd jutalomként 1500 forintot, de kell is a pénz, legyen otthon, mert lehet, hogy ősszel tanulni indul, talán mérnök lesz.

Mert valahogy úgy történt, a szabósi gyerekek merész álmai sorra megvalósultak, sőt... Van közöttük katonatiszt és repülő, igazgató, aknász és tucatlány boldog bányász, sztahanovista, derék munkás.

A kőkönyösi gyerekek elindulnak a házak felé, sokan a nagy vájáriskola tövében haladnak el, ahol a kékruhás vájár tanuló élnek. A gyerekek nem is nagyon néznek rá a gyönyörű palotára. Elhatározták már ők régen, hogy bányászok lesznek, mert ez a szakma is most már vágyálma lett az ifjúságnak.

Az Ikarus pedig megfordul és elrobog újabb szállítmányért.

A Kossuth-aknai pártbizottság harcot indított a Loy-mozgalom megvalósításáért

Ez év január 26-án

a bányász szakszervezetben tartott tanácskozáson, melyen Loy Árpád elvtárs beszélt, elmondotta, hogyan szervezték meg Alberttelepen „Termelj ma többet, mint tegnap!”-mozgalmat. Ezen a tanácskozáson a Komlói Szénbányák küldöttei is résztvettek. Loy elvtárs beszámolója nyomán megismerték a „Termelj ma többet, mint tegnap!”-mozgalom lényegét és megtudták azt, hogy a jelszó megvalósítása nem más, mint a bányában meglévő berendezések észszerűbb kihasználásához fejlettebb, magasabb színvonalú munkaszervezéssel, a fegyelem megerősítésével megteremtési a termelés fokozásának alapjait.

Világossá vált az is, hogy Loy Árpád kezdeményezése nem különleges újításon, nem új munkamódszerekre alapszik, hanem a munka jobb megszervezésén, az egymásba kapcsolódó munka folyamatok láncolatából áll. A Loy-mozgalom ereje nem másban, mint a kollektív vállalatokban és a közös erőfeszítésekben van. Abban, hogy a brigád, a front, az egész üzem naponta újabb célokért induljon harcba, amelyet csakis együttes erővel érhet el. A tanácskozáson szerzett tapasztalatokkal hazatértek a küldöttek s itt azután Preisdorfer elvtárs, a küldöttség tagja január 30-án Komló legjobb bányászai, üzemvezetői, műszaki elvtársai előtt beszámolt a Loy-mozgalom lényegéről és elmondotta, hogy ennek lényege nem más, mint mozgósítani az üzem minden dolgozóját arra: hogy a maga posztján jobb és még jobb munkával segítse a termelés állandó, egyenletes fokozását.

Elmondta azt is, hogy a „Termelj ma többet, mint tegnap!” jelszó valóra váltásához mindenképp a műszakiak jó odaadó munkájára van szükség, mert a műszakiak nélkül, a műszaki vezetők körültekintő segítségével, a széntermelés folyamatos emelése nem valósítható meg. Nem elég, ha a szénfalán dolgozó bányászok harcolnak a termelés növeléséért, hanem a maga munkaterületén mindenkinek segítenie kell ezt. Elsősorban a műszaki vezetők feladata, hogy a termelés jó és egyre jobb megszervezésével, a vezetés színvonalának szakadatlan emelésével segítsék a bányászok harcait. A „Termelj ma többet, mint tegnap!” jelszó valóra váltásához — mint ezt Loy elvtárs mindig hangsúlyozza — az első legfontosabb lépés: a műszaki feltételek biztosítása.

A beszámoló után

a Kossuth-aknai bányászok sorra csatlakoztak Loy elvtárs harcahoz és indítottak harcot a „Termelj ma többet, mint tegnap!” megvalósításáért. A március 9-i versenyben egymás után születtek szebbnél-szebb teljesítmények, eredmények és hirdették itt Komlón is a „Termelj ma többet, mint tegnap!” hatalmas jelentőségét. A mozgalomba való bekapcsolódás eredménye tette lehetővé az első negyedévi terv teljesítését, sőt túlteljesítését.

A „Termelj ma többet, mint tegnap!”-mozgalom nem volt hosszú életű Kossuth-aknán, de Komlón sem. Nemesak azért, mert az aknabizottság, a szakszervezet, a népnevelők, a bizalmiak nem folytatták következték harcot a Loy-mozgalom elterjesztéséért és a pályafeladatnak tekintették, hanem azért is, mert az ellenség a bányára akkori jobboldali szociáldemokrata csúcs üzemvezetője, Perdi Frigyes és a Trószl volt vezetője, Kubinyi István egyszerűen gátolták a Loy-mozgalom terjesztését, illetve megvalósítását Kossuth-aknán és Komlón. Így kezezték megátolni minden olyan kezdeményezést, amely a mozgalmat népszerűsítette volna. Eppen ezért hiányzott a Loy-mozgalom legfontosabb feltétele — a műszaki feltételek biztosítása. Nem harcoltak közös erővel, vállalták a termelés meggyorsítását a brigád, a csapat, a front, de az egész üzem dolgozói. Nem születtek kollektív vállalatok, ami pedig a Loy-mozgalom erejét jelenti. A bányászok csillehiánnyal kiüldöttek a gépeket pedig nem ellenőrizték tervszerűen és így üzemzavarok álltak be. Hiányos-

ság volt az is, hogy nem volt meg az összhang a szállítás és a szénen dolgozók között.

Ujból megindult a harc a mozgalomért

Ezeket a hiányosságokat tisztázta most a Kossuth-aknai pártbizottság, elsősorban az augusztus 22-én összehívott műszaki értekezleten, majd augusztus 24-én összehívott aktív értekezleten tárgyalták meg a ciklusos fejtési módszer bevezetését a 20-as és a 76-os csapaton és egyben megbeszélték a Loy-mozgalom kiszélesítését, illetve megvalósítását a két frontfejtésen. Szeptember 3-án pedig pártaktív értekezletet tartanak az összes népnevelők és szakszervezeti bizalmiak bevonásával a Loy-mozgalom teljes kiszélesítéséről. Az eddig elért eredmények mellett a Loy-mozgalom kiszélesítéséért, illetve megvalósításáért indított harcban vannak azonban még hiányosságok is, amelyek gátolják ezt a mozgalmat.

A „Termelj ma többet, mint tegnap!”-mozgalom újabb elindítását gátolta elsősorban az a körülmény Kossuth-aknán, hogy nincs megfelelő sűrűsítettségű biztosítva a fejtési frontok részére. Azért nincs, mert az egyik kompresszor elromlott, melyben bizonyára az ellenség keze volt. Most pedig még nem érkezett vissza. Dorogról pedig augusztus 30-ra vártuk. Így a ciklusból 8—16 órás kiesés van, amely természetesen gátolja a termelés állandó, fokozatos emelését. Ezért a hiányosságért felelősség terheli a dorogi bányagépgyárat, mert elmulasztotta a szállítási időpont betartását.

Hogyan segíti a verseny nyilvánossága

a „Termelj ma többet, mint tegnap!”-mozgalmat? Bártai elvtárs, a Kossuth-aknai pártbizottság tagja ezt a kérdést így jellemzi.
— A verseny kiértékelése és nyilvánossága még nem jó, mert a dolgozók nem tudják, hol állnak vállalatukkal. Az aknászok keveset törődnek azzal, hogy naponta munkájukat értékeljék az eredményeket és a dolgozók tudomására is hozzák azokat. De keveset törődik ezzel a kérdéssel a Kossuth-aknai szakszervezeti bizottság és a termelési osztály is.

Puskás elvtárs a II/1. alapszervezet titkára erről a kérdéssel így nyilatkozik:

SZÁNTÓ TIBOR:

A SZÉNRE ÉPÜLT VÁROS

(REGÉNY)

(2) Abai a könyvet Péter felé tolta. — Tessék csak, bár ez a felvétel tizenöt éves.

Odakint már szürkült, eltávoztak a faszor platánfái az ab akción. A vizes úttesten fények cikáztak. Idebent a sarkokat elfoglalta a sötétség. A tanár meggyújtotta az ernyős asztali lámpát. — Megbocsájt egy pillanatra... — kiment, az ajtó fölött nyitva hagyta.

Péter tovább lapozott a térképről, türemetlenül beolvastott a Somról írt fejezetbe. Újat nem talált, mindent tudta a bányáról. Pár vagonos akna, a régebbi tejesen kimerült. Kutatóúrászt csak négy helyen végeztek, de ott eredménnyel. Erre azonban még nem építhetnek várost.

— Nos barátom? — szólalt meg háta mögött Abai. Észre sem vette, amikor visszatért. Péter tudta, hogy az öreg véleménye érdekli, de felelet helyett most ő kérdézősködött a kutatóúrásokról.

— Igen, négy fúrásunk van, de pontosnak mondható adatokkal rendelkezünk a geológiai vonulatok feltehető irányáról. Már a százaforfordulón Bieder utat arra, hogy Som alatt a leggazdagabb széntepeket találhatók. Azóta is egész sor munkában leszögeztek hasonló feltevésezt...

Péter az asztalra tette a könyvet: Bocsanát, ha jól tudom, akkor Bieder bányabárá volt.

— Jól tudja. Voltak bányái is, ha arra céloz, ő adta el a somi bányát az államnak, akkor azt kell mondanom: Elhhez nem értek, én sohasem voltam kereskedő. Nem is ismertem Bieder nevű kereskedőt, de ismerek egy Bieder nevű kutatót. Talán üljünk le.

Péter azonban már kifelé készült, de hirtelen megfordította magát. Két kezét köpenye zsebébe mélyesztette és Abai szemé közé nézett:

— Nem gondolja ön, hogy aránytalanul nagy beruházásba hajszoljuk bele az államot? Vagy pedig valójában kis Donyec-médecénre bukkantunk?

A tanár összecsapta a könyvet, az asztal végére dobta: — Meglisztel bizalmával... — sóhajtott és a fejét csóválta. — Látja ez szomorú... Ha azj mondtam volna: Kevés ott a szén, kutatás sem kifizetődő, — akkor maga, vagy pedig valamelyik barátja bizonyosan nekem ugrik, megmagyarázza, hogy kell, kell és kell a szén, de még százszor jobban az amelyik kokszosítható, mert kicsiny

— Most látom csak azt, hogy milyen nagy a hiányosság ezen a területen és meg kell mondanom, hogy igen győnge a versenymozgalom. Ezt a kérdést magam is elhanyagoltam a 35-ös csapaton. Egyszerűen nem kapcsolódunk be a versenymozgalomba.

Az elvtársaknak igazuk van. A legutóbbi bírálatunk óta történt ugyan változás a verseny értékelése, nyilvánossága területén, de még mindig nem kielégítő. Nem kielégítő azért, mert az alapszervi titkárok, népnevelők, az aknászok nem ismertetik az előző műszak aznapi cseményeit, vagyis a verseny aznapi állását a leszállás előtt a front, a csapat, a brigád dolgozóival. Még mindig nem lelkesítik kellően a leszállókat, hogy még nagyobb eredményekkel győzzék le az előző műszakot és ragadják el tőlük a nemes vetélkedésben az elsőséget. Nincs még rendszeresítve az üzem részéről egy olyan bekezdés, melyet mindig az a csapat kap meg váltáskor, amelyik több csille szentet termelt.

Kossuth-akna pártbizottsága, a szakszervezet, a népnevelők, és a szakszervezeti bizalmiak tekinték tehát a Loy-mozgalom szervezését és terjesztését egyik legfontosabb teendőjüknek. Folytassanak rendszeres, szíves agitációs munkát a bányászok között. Állandóan ismeressék, népszerűsítsék a Loy-mozgalom eredményeit.

A munka során

gondoljanak arra, hogy most, amikor a bányásznap tiszteletére harcolnak a nagyobb eredmények eléréséért, ezen keresztül a III. negyedévi terv teljesítéséért és a legnagyobbért, az adott szó. — melyet Rákosi elvtársnak tettek, — megvalósításáért küzdenek. Az egész dolgozó nép állandó figyelemmel és szeretettel kíséri a bányászok kemény, áldozatos, férfias munkáját, köztük a Kossuth-aknai bányászokét is. Ez a szeretet kell, hogy arra kötelezzon valamennyi Kossuth-aknai bányászt, hogy egy pillanatra sem álljon meg, hanem egyre inkább törekedjen előre. Pártunk forrón szeretett vezére, Rákosi elvtárs személyesen is figyelemmel kíséri ezt a harcot, melyet a széntermelés fokozásáért folytatnak Kossuth-akna bányászai. Ez kell serkentse a bánya minden dolgozóját arra, hogy nap-nap után több szentet adjon és váltsa valóra végre a komlói bányában is „Termelj ma többet, mint tegnap!” jelszót.

Szovjet munkamódszerek terjesztésével harcolunk a Magyar-Szovjet Társaság munkájának megjavításáért

A Magyar-Szovjet Társaság városi szervezete augusztus 21-én építőipari értekezletet tartott. Ez az értekezlet utat mutatott és segítséget adott az MSZT városi és üzemi építőipari MSZT szervezeteinek munkájuk megjavításához, valamint feladatuk, a szovjet munkamódszerek ismertetése, széleskörű fejlesztése, a munkafegyelem megszüldítésére, ezen keresztül a termelékenység állandó emelése, a szovjet barátok táborának állandó növelésének sikeres megoldásához.

Az értekezlet után a megjelent MSZT aktívák határozatot hoztak, melynek nyomán a következők nagyszámú felajánlások születtek:

Vállaljuk — hangzik a kollektív hangja — ki-ki a mag munkaterületén a legnagyobb odaadással fog dolgozni üzemi vagy területi szervezete munkájának megjavításáért. Szabó Antal a Bányagépjavító Vállalat MSZT aktívája 100 MSZT tag beszerzését vállalta. Továbbá létrehozta üzemében az MSZT alapszervezetet. Kovács József az Építő Vállalat MSZT titkára vállalta, hogy november 7-ig elkészíti a tagnyilvántartást és ezen felül 40 új tagot szervez. Kovács Józsefné a Szerelőipari Vállalat

MSZT titkára 20 Újvilág előfizetőt és 20 új tagot szervez és mint a „Zója” brigád vezetője a brigád teljesítményét a mostani 157 százalékról 160 százalékra emeli fel november 7-ig. A szovjet tapasztalatok terjesztése érdekében pedig hat levelezőt szervez, akik szovjet elvtársakkal leveleznek tapasztalat átvétel érdekében.

Kerner Henrik sztahanovista közműves, aki már régóta Makszimenko gyorsulási módszerrel dolgozik és igen kiváló munkaterületén ér el, a főlértékpézesen alakított négy tagú MSZT munkabrigád, amely szintén Makszimenko módszerrel dolgozik.

Hesesi, Höbling és Kaszónics elvtársak a Mélyfűró Vállalat 26-os furotorony munkaterületén szerveztek MSZT munkabrigád. Munkájukat szovjet fúrótoronyok segítik.

Igy akarunk harcolni — hangzik az országos központhoz küldött levelelk — épülő szocialista városunk minél gyorsabb építéséért, dolgozónk munkájának megkönnyítéséért, a szocializmus mielőbbi megvalósításáért. Magyar-Szovjet barátsággal a békeért!

LÉRETTÉR JÓZSEF
MSZT-titkár.

Jelentkezettek vájáratanulónak!

A Komlói Vájariskola DISZ-fiataljai azzal a felhívással fordulnak a megye valamennyi fiataljához, hogy minél nagyobb számban segítsék elő hazánk első szocialista bányavárosának felépítését. Komló az első szocialista bányaváros dolgozóinak, és fiataljainak jutott az a megtisztelő feladat, hogy hazánk egyik legnagyobb békeművét, a Sztálin Vasművet lássák el kokszolható szénrel.

A vájárszakma tanulóideje két év. Az ország legszebb iparitanulótintézetében kitűnő tanárok és oktatók mellett sajátíthatják el a szakmát. Pártunk és kormányzatunk a bányászfiatoknak gondtalan tanulást biztosít, hetenként három napot iskolában, három napot tanbányában részeseül elméleti és gyakorlati oktatásban. Ezenként 24 nap fizetett szabadságot kap a tanuló.

A tanulóidőn túl az iskola és gyakorlati foglalkozásokon kívül sport és kulturális lehetőségek vannak biztosítva. A jelentkezés irásban történik. A fiatal kérelemmel fordul az iskola felvételi bizottságához. A kérelemhez mellékelni az iskolai értesítőjét, egy hatóság orvosi igazolási arról, hogy vájárszakmára alkalmas, és a szülők vagy hozzátartozók, frásos beleegyezését. Az így elkészített iratokat, postán kell elküldeni a következő címre: MTH. 601. sz. Iparitanulói Intézet Felvételi Bizottsága, Komló. A vájáratanulók fizetése 300—600 forint lehet havonta. Tanulóidőn honban való lakás esetén csekély térítési díjat kell fizetni.

Magyar Fiatal! Légy szocialista hazánk első építője! Jelentkezz a bányáiparba!

Már megint foglalt...

Sokan vagyunk itt, akik nemrég kerültünk Komlóra. Hivatásunk megköveteli, hogy olykor-olykor a technika fejlődésének egyik remekművét, a telefont is igénybe vegyük.

Most is azt csinálom. Boldogan gondolok arra, hogy milyen jó, hogy van telefon, amely oly sok lépéstől megszabadít bennünket.

Felveszem a hallgatót, boldog meglepedett mosolyal gondolván, hogy a postán is munkaverseny folyik, és mindjárt vonalat is kapok.

„Kérem Kossuth-aknát.”

„Foglalt!” — volt a válasz.

Ránézek a naplóra, amely pénteket mutatott. Mondom magamba, na Jóska péntek van, peched van.

10 perc múlva ismét felveszem ezt az áldott jó masinát, amely oly hűsítően, jó érzésre simul a fülemhez és nyugodtan várok.

2 perc, 5 perc, 10 perc.

Már dühös leszek és elkezdek dörömbölni.

Válassz nincs.

Várok újabb 2 percet. Egyszer csak egy nyugodt hang szólalt meg.

„Halló, itt Feláró Vállalat!”

Kíváncsian kérdeztem, hogy hát maga mit keres itt. Erre a hang nagy böccsen válaszolt: „Kérem én a Bányagépjavító keresem, maga kiesoda?”

Erre megmondtam, hogy ki vagyok, és letettem a hallgatót, mert attól féltem, hogy megüt a guta.

Ez 40 percig tartott és én még mindig nem kaptam meg a Kossuth-aknát.

Ez ma velem harmadszor fordult elő; ekkor már biztos voltam, hogy a postán nem folyik munkaverseny.

Es azóta meggyőződtem, hogy lelkiismeretlen munkát végeznek a telefonközpontban. „Akinnek nem ingo ne vegye magára”. Nem törődnek azal, hogy e lelkiismeretlen munka napokként ezer és ezer munkórát lop el!

Ifjelyes volna, ha a postán összeünnének és mebeszélnek, hogy az ott dolgozó szakértársak hogy tudnának segíteni Komló gyors felépítésében és erre nekünk, illetve a telefonnal foglalkozó dolgozóknak választ adnának.

(Folytatjuk).

Barátom — a kombájnn

Írta: Jefim Szarodubov ifjú szénkombájnrezetű

A „Donyeci bányászok” című film egyik megkapó jelenete: a szénipari miniszter jelentést tesz Sztálin elvtársnak a legújabb gépről, a Donbassz-kombájnról, amelyet a szovjet bányászok kaptak. Sztálin elvtárs megkérdezi a minisztert: minden telepen használható-e a szénkombájn?

— Nem, nem mindenütt — válaszolja a miniszter.

Josyf Visszárionovics elgondolkodik. És a miniszter, mintha csak kitalálna Sztálin elvtárs gondolatát, elmondja, hogy legközelebb már elkészül egy olyan szénkombájn, amely mindenfajta telepen jól dolgozik.

Amikor láttam ezt a jelenetet, jól-éső érzéssel állapítottam meg:

Sztálin elvtárs gondol ránk, akik meredekdőlésű szénrétegek kiaknázásával foglalkozunk. A mi bányáinkban ugyanis, ahol a szénrétegek majdnem függőlegesek, a Donbassz-kombájn nem tud dolgozni.

Egyszer aztán megjelent bányatelepünkön egy új, eddig még soha nem látott gép. Valamennyien érdeklődéssel nézegettük. A „KKP-1” típusú szénkombájn volt, amelyet külön meredekdőlésű rétegekben végzendő munkára terveztek.

— Akarsz ezzel a géppel dolgozni? — kérdezte tőlem Jurij Ladnyik, a Komszomol-bizottság titkára.

Ki utasítana vissza ilyen nagy megtiszteltetés? Nemsokára lekerült az új szénkombájn a bányába. Meghúztam a fogantyút és a gép engedelmesen megindult felülről lefelé, közben a fejtőrész nagy tömböket hasított le a szénrétegről. Óriási robajjal ömlött alá a szénáradat.

Eleinte bizony nem volt folyamatos a munka. Az első hónapban a brigád csak 400 tonna szenet termelt ki. Mi azonban nem csüggedtünk. Tudtuk, hogy minden rendbejön, ha szorgalmasan tanulmányozzuk a bányagépet. A kombájn eleinte mindössze 2—4 órát dolgozott naponta. A többi idő a kombájn ezétszédésével, áthe-

lyezésével és összeszerelésével, továbbá az üzemzavarok felderítésével és a hibák kijavításával telt el. Gyakran akadályozták munkánkat a bányások is. Nehéz volt megszokni, hogy felülről lefeleje biztosítsák a fejtési frontot, nem pedig fordítva, ahogy ezt a munkát korábban végezték, amikor még fejtőkalapáccsal termeltük ki a szenet.

Csakhamar megtanultuk, hogyan helyeztük lényegesen rövidebb idő alatt üzemképes állapotba a szénkombájn. Az előkészítő-javító műszak végéig további 16 métert haladtunk. Jobban alkalmazkodtak hozzánk az ácsok is.

Mind jobban és jobban megismertük az új gépet, tökéletesítettük munkamódszereinket és szakadatlanul fokoztuk a kombájn termelékenységét. A szénkitermelés gyors ütemben emelkedett. Brigádunk egy hónap múlva már két, később pedig háromszor tonna szenet termelt ki. De nem maradtak el tőlünk Nyikojaj Bilenok és Borisz Szalnyikov komszomolista gépkészítő brigádjai sem. Alig telt el néhány hónap és a 103 méter hosszú, 0,9 méter rétegvastagságú fejtési fronton már teljes ciklust tudunk mindennap elvégezni.

Szénkombájnunk a Donyec-medence egyik legnehezebb szakaszán dolgozik. A kovakő-keményű szén- és pirít-rétegek komoly nehézségeket okoznak. A részleg régen egy hónap alatt eszteljesítményként két és fél ezer tonna szenet adott, ma pedig egyedül a mi brigádunk több mint 4000 tonnát fejt. Legutóbb egy hónap alatt kombájnunk művelt frontunk már 5016 tonna koksizolásra alkalmas szenet adott. Most vállaljuk, hogy az egész fejtési fronton mindennap elvégezzük egy ciklust és a szénkitermelést havi 6000 tonnára fokozzuk.

Ilyen egyszerű gép ez a „KKP-1” típusú szénkombájn! Ilyen gép nincs a világ egyetlen ézénmedencéjében sem.

Bányászati természettudományi és ujtói kiállítás szeptember 7-én, a Bányásznapi tiszteletére

Egyre fejlődő és szépülő városunk vezetői nagy gondot fordítanak lakói kulturális színvonalának emelésére. A bányásznapi kiállítás nemcsak látványos, hanem igen tanulságos lesz azok részére, akiket érdekel a technika fejlődése, a természettudomány és Komló természeti kincsei. A kiállítás már egy előhírnöke a közeljövőben létesülő komlói múzeumnak.

Szemléltető képekben fogja bemutatni, hogyan fejlődött a bányászat felszabadulás előtt és felszabadulás után.

A kiállítás további részében bemutatásra kerülnek eredeti nagyságban és modellekben a komlói bányavállalatok által bevezetett újítások.

A bányászattal szorosan összefügg és a kiállítás legszebb részét képezi a geológiai rész. Itt bemutatásra kerülnek a komlói bányák kristályai, kőzetek, szenei és kőületei. (Oskori

csigák és növénymaradványok.) Az általános kristálytani rész több mint 200 féle kristályt mutat be, ahol szemléltetően láthatjuk a kristályok színpompáját, rendszerét, szerkezetét és osztályozását.

Láthatjuk a földtörténeti fejlődését a legősibb koroktól a mai napig. Ezeknek a koroknak a jellemző állat- és növénymaradványaival, az ősember megjelenésével, eszközeit és az állatok maradványaival, amelyekkel állandó harcban állott a barlanglakó ősember.

Külön érdekessége a kiállításnak a zengővárkonyi ősemberi kultúra bemutatása.

A kiállítás további része foglalkozik a szakoktatás és balesetelhárítás kérdésével is, melyből igen szépen kitűnik, hogy népi demokráciánkban a legfőbb érték az ember.

A kiállítás 7-én, délelőtt 10 órakor nyílik meg és egész héten mindennap 9 órától 20 óráig nyitva lesz.

Műszaki könyvek az „Ünnepi könyvhét”-en

Ebben az évben, az egész országban szeptemberben 6—14 között, az „Ünnepi könyvhét” keretében ismerik meg a dolgozók legszélesebb rétegei könyvkiadásunk, új irodalmunk eddigi eredményeit. Az 1952-es könyvhét Márton elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége 1952 június 27-i ülésén tartott beszédében mondott: „Magyarország útban van afelé, hogy nem csupán a vas és acél, hanem a könyv országává váljék.”

Az „Ünnepi könyvhét” keretében vitáesteken tárgyalják meg frónk és dolgozóink azt, hogyan segíti irodalmunk az 5 éves terv teljesítését.

A felszabadulás óta nemcsak politikai, szépirodalmi, ismeretterjesztő művek kiadása ért el soha nem látott eredményeket, hanem szinte forradalmi változás történt a szakkönyvek kiadása területén is. Soha annyi dolgozónk nem olvasott szakkönyvet, mint most.

Az idei „Ünnepi könyvhét” alkalmából első ízben szerepelnek a könyv ünnepnapján a műszaki könyvek, hogy az új technika gazdagságával emeljék dolgozóink szakmai képzettségét.

Budapesti és vidéki nagyüzemekben az Állami Könyvtérjesztő Vállalat, a SZOT-tal karöltve ünnepi szakkönyvkiállításokat, szakkönyv megbeszéléseket rendez. Az üzemi dolgozóknak tehát alkalmuk nyílik megismerni az őket legközelebb érdeklő szakirodalomát, meggyőződni annak jelentőségéről és arról, hogy munkájuk milyen területén használhatják fel jobban az egyes szakkönyveket.

Műszaki dolgozóinkon múlik, hogy az „Ünnepi könyvhét” szakkönyvkiállításain, könyvmegbeszélésein minél nagyobb számban vegyenek részt és az évenjáró szovjet és magyar munkamódszereket tartalmazó szakirodalom széles körben való terjesztésével segítsék elő üzemünkben a termelékenység emelését.

Szerkesztőség postájából

Parádon üdültem

Valóban úgy van, hogy a jó munkának megvan a jutalma, de nemcsak pénzbeli, hanem szociális jutalmakat is kap a becsületes dolgozó.

Most 430 kilométerre vagyok Komlótól, ahol a munkatársaim új szocialista várost építenek. En pedig olyan helyen vagyok, ahol azelőtt csak urak jöhettek ide, a szegény dolgozó bórén, mert minél jobban voltak kiiskolmányozva a dolgozók, annál jobban telet a gyárosoknak és bankároknak ilyen helyen való nyaralása. Ma más a helyzet. A népi demokrácia, a dolgozó nép állama gondoskodik, hogy a dolgozók pihemessenek és új erővel hasznos építői legyenek a szocializmusnak és erős harcosai a nagy békeárbornak.

A Szabadság-szállóban lakom, ahol mindennel el vagyok látva: jó kosztál, emeleti világos és kényelmes berendezett lakással. A Mátrában vagyok, amerre tekintetem emát, mindentelő hegység és erdő, a levegő na-

gyon tiszta és erős, különösen éjszaka. Ezen gyönyörű, vadregényes tájat csak mozbán, vagy fényképen láthatott az ember valamikor. Az ország minden részéből vannak beutalt dolgozók és olyan barátságosok, mint otthon. Ebből is látni, hogy a dolgozók összetartanak, bárhol is vannak. Van egy gyönyörű festmény a kultúrteremben, amely ábrázolja Kossuth Lajost, amikor az 1800-as években itt járt.

Itt minden dolgozó megtalálja a kedves szórakozását. Van könyvtár, sportter, strand, táncterem és rengeteg hely a kirándulásra. Ezt a kétéltű üdülést nem felejtem el még évek és évtizedek teszek, hogy nyaralásom letele után friss erővel tovább és még nagyobb szorgalommal megállom a helyemet a termelés terén. a szocializmusért, az 5 éves tervért és a békeárbort.

Hörváth Károly
villanyszerelő.

1952. évi úszóvad mérlege

A Komlói Bányász Sportkörnek úszószakosztálya alig 3 hónapja alakult meg. Bár a megalakulás nehézségekre ütközött, mivel a vezetőség csak szükségessé látta, mégis rövid néhány hónap alatt több kerületi bajnokságot nyert, az országos bányász úszóversenyen a második helyen végzett, s itt csak a fedett uszodával rendelkező tatabányaiak tudták megelőzni. A vízlab-

dában pedig a második helyet foglalja el.

De nem ez a lényege, hanem az, hogy az úszást mi is tömegsporttá akarjuk fejleszteni. Az a cél, hogy mindenki tudjon úszni, ez vezeti az úszószakosztályt s ez a cél lebeg dr Halász edző előtt is.

A kiváló úszókön kívül sikerült még egy teljes garnitúra utánpótlást is kinevelni, ahol nagy számban van-

Felhívás!

Szept. 10-én indul az iskolaév. Ebből az alkalomból felhívjuk a második éves vasas tanulókat figyelmé, hogy szept. 9-én jelentkezzenek az iskola vezetőségénél osztálybeosztásuk végett.

Értesítjük az ez évben szerződötlet vasipari tanulókat, hogy szept. 9-én jelentkezzenek osztály- és iskola beosztásuk végett az igazgatóságnál. Az esetekben, ha munkahelyen vannak, valamely vállalatnál dolgoznak, úgy a munkakönyvüket hozzák magukkal. A vállalatok kötelesek a szerződötlet tanulókat munkakönyvvel kiadni (átte-

lyezve a 601. sz. Iparitanuló Intézet-bez), bejegyzéssel.

Továbbá értesítjük a javítóvizgára kötelezett másodikéves tanulókat, hogy szept. 8-án kötelesek megjelenni a javítóvizgán. Emulásiája a tanulóképzésből való kizárást vonja maga után.

Az esetekben, ha az ez évben szerződötlet tanuló nem jelenik meg, úgy szerződötlet semmiesnek tekintjük és helyettük más fiatalokat veszünk fel.

Gazsi Mihály

a 601. sz. iparitanuló intézet vezetője.

Komlói Bányász—Szombathelyi Vörös Lobogó 9:1 (4:1)

Komló: Magyar — Daum, Orosz, Kripli — Károlyi, Fáskertti — Pólinger, Szám II, Schmelcz, Csérháti, Huszti.

Szombathely: Gál — Kovács, Molnár, Gajri — Németh, Szakály — Kálmár, Pék, Halvas, Szigetvári, Bogáti.

A hatalmas iramot diktáló gyors szombathelyi csapatok többször zavarba hozták a komlói védőket és több veszélyes helyzetet teremtettek a komlói kapu előtt. A 10. perctől kezdve azonban a komlói csapat vezetést a játéki irányítását. A 17. percben egy szép akció végén Szám II. kapusából való lövése jelenti az első gólt. Ez ötletesen, gyors helyesítés támadásokkal játszó komlói csapatok egyre jobban besorították a szombathelyieket. A csatáros lendületét meg az sem töri meg, hogy egy váratlan akció után a szombathelyiek 2:1-re szűpítenek. Feljött 4:1-re javítják a gólarányt, bár közben nagyon sok helyzet kimarad.

A második felidőben már a komlói védők is biztos lábba állnak. A csatáros egymás után teremtik a jobbnál jobb helyzeteket. A teljesen összeroppanó védők szinte tehetetlenül nézik a gólok potyogását. Nem rajtuk múlt, hogy nem lehet a gólarány két számjegyű.

A mérkőzés behozonyította, hogy megráztott a komlói csapat játékelfogása. Beláták, hogy a mutatók, de körülményes körümpaszos labdarúgásról át kell térniük a kemény, gyors, helyesítés labdarúgásra, ha eredményeket akarnak elérni. Természetesen ez az állás nem megy kisebb-nagyobb zökkenő nélkül. Vasárnap sok volt a célú tévesztett leadás, sok volt a ki nem használt helyesítés támadásból gyorsan adódó gólhelyzet. De a csatáros összmunkája mégis jónak mondható. Pompás gólokat láttunk, gyors támadásokat. Ennek alapján a komlói csapat még ilyen arányban is megérdemelte a győzelmet.

Magyar kevés dolgát jól végezte. A közvetlen védelem az első percben meg meg ingott. Fokozatosan feljött s a II. felidőben már hibátlanul működött. Orosz végig egyenletesen, jól játszott. Daum nagy harcot vívott a legjobb szombathelyi csatárral, s ebből a harcból a II. felidőben már ő került ki fölényesen győztesnek. Kripli játéka halványabb volt. Károlyi jól játszott, csak feltűnően le kell szoknia a felesleges labdacsepelesről. Fáskertinek ezúttal nem

ment jól a játéki. A csatáros végig lendületesen játszott. Állandó mozgásával felőrölte a szombathelyi védelemet. Pólinger jól játszott, s végre lövésekre is vállalkozott. Szám II. meglepő jó játékel rukkolt ki. Váratlanul sokat mozgott, ő is vállalkozott lövésre. Schmelcz mozgékonyágával egyik fő mozgatója volt a csatáros gyors játékelnek. Kár, hogy hamar megsérült. Csérháti volt a csapat motorja. Rengeteget dolgozott a mezőnyben, s igyekezett társait jó helyzetbe hozni. Huszti a hosszú szünet után szintén jól játszott. Schmelcz helyére beállt Kanizsai jó leadásaival vetette magát észre.

Komlói Bányász II.—Mecsekszabolcs II.
1:0 (0:0)

Mecsekszabolcson lejátszott mérkőzésen a komlói csapat nagy harc után tudta legyőzni a szívósan védekező mecsekszabolcsiakat. A gólt Bíró szabadrúgásból lőtte. Biztatón mozogott Bíró, Szám I., Zsótér, Honkó.

Komlói Bányász ifi—Mecsekszabolcs ifi 2:1

A Bányász ifisági csapat a nyár folyamán nagy fejlődésen ment keresztül. Ennek élénk bizonyítéka a mérkőzés eredménye. Ugyanis a tavaszi bajnokság során ettől a csapattól 3:0-ra kaptak ki.

Vasárnap, folyó hó 7-én Kaposváron játszik a Komlói Bányász. Nehéz mérkőzésnek ígérkezik, annál is inkább, mert Schmelcz sérülése, nem javul és így játékel nem lehet számítani. Ha a komlói fiúk vasárnap is ilyen lelkesedéssel, ilyen lendülettel fognak küzdeni, akkor könnyen pontot szerezhetnek. A csapatot az első nagy erőpróba a komlói szurkolók bizalma kíséri.

Nagy szorgalommal készülnek a Bányász Sport Kör különböző szakosztályai a tatabányai országos döntőkre. Atléták, ökölvívők, férfi és női kézilabdások képviselik Komló színeit.

Nagy a készülődés a szeptember 7-i „Bányásznappal” kapcsolatban. A KDSK II. mérkőzik a Zsolnajaival, közben tornabemutató lesz. Délután az úszók és vízilabdázók rendeznek nagy versenyt. Így nem lesz hiány Komlón sportmódsorban sem.

nak az egész fiatal leánykák és fiúkból álló úszóváros és egy teljes vízilabda újjonc csapat. A leánykakkal Balogh Ilona foglalkozik, a fiúkkal pedig Meződi Béla. A szakszerű oktatásnak már az idén mutatkoztak nagyszerű eredményei. Amivel az ország egyetlen egy úszószakosztálya sem foglalkozik, az úszni nem tudók ingyenes szakszerű úszóoktatásával is foglalkozunk.

Az úszni nem tudókkal Rónaszéki sporttársunk nagy buzgalommal és szerellett foglalkozik. Az apróságok 2—3 hét alatt szabályos úszókká válnak. Idén is jelentkeztek nagyobb számmal a kis növendékek, összesen 25-en. Sajnos Komló fedett uszodával nem rendelkezünk, így a hideg idő beálltával az oktatást be kell fejezni. Reméljük, hogy jövőre még többen jelentkeznek. Felhívjuk a szülők figyelmét, hogy engedjék el bátran gyermeküket az úszóoktatásra, már csak azért is, mert az úzás a legegészségesebb szórakozás és ugyanakkor sport is.

Végül aki úszni tud, nemcsak saját életét, hanem embertársának az életét is megmentheti. Ebben az évben következő kis apróságok tüntek ki szorgalmukkal: Némét Klári, Grünwald Anna, Appel Erzs, Boga Anikó, Boga Idikó, Gerencsér Ági, Hörváth Magdi, Sashalmi Gyöngyi, Zakk Ili, Keller Panni, László Rózsa, Cérna Margit, Zémánn Nusi, Gulyás Marika, Miklovics Zsuzsa, Lelovics Klári, Mosonyi Piri, Máyer Magdi, Vass Ili, Czukor Marika, Zakk Feri.

MARKI ügyintéző

Tanuljunk oroszul

A Magyar-Szovjet Társaság 1952 szeptember 15-től kezdve új orosz nyelvtanfolyamokat indít: a kezdők részére, b) haladók számára és akik már tanultak oroszul. Tandíj havonta 8.— forint. A tankönyv ára 5.— forint. Jelentkezni lehet az MSZT helyi szervezetében és alapszervezeteiben. Tanuljuk Lenin és Sztálin nyelvét, a béke és haladás nyelvét!

Sakk

Sakkcsapatunk angusztus hóban is élénk programot bonyolított le. 3-án Komlón játszott barátságos mérkőzést a Kaposvári Körházi Lendület csapatával, amely Somogy megye viszonylatában a legjobb játékelő képviseli; eredmény 7,5—4,5 Kaposvár javára. Nyertek: Lovási és Czeller, döntetlent értek el: dr Vass, Faludi, Egervári, Knoll és Kovács Attila.

17-én a bányászokpa keretében a Mecsekszabolcsi Sakkegyesület tartalékos csapatunkkal 5,5—2,5 arányban győzte le. Nyertek: Knoll és Kovács, döntetlent játszott: Lovási. A mecsekszabolcsiaknak három játékelőnyt nem adhattunk.

Folyó hó 2-án Pécsért került lejátszásra a Budapesti Dózsa Sakkegyesület és Baranya megye válogatottjának mérkőzése, amely 6:6 arányban végződött. Dr Vass Imre oktatónk is játszott a válogatottban és egyik legelső játékelőnyével értékes győzelmet szerzett. A játszma leírását alantikban adjuk:

SZICILLAI VÉDELEM

Világos: Bodor István (Budapest)

Sötét: dr Vass Imre (Komló)

1. e4—e5, 2. Fc4—Hc6, 3. a3—Hf6, 4. d5—e6, 5. Hf5—Vc7, 6. h5—a6, 7. 0—0—b5, 8. Fa2—Ff7, 9. Lb5—Hd4, 10. H—d4—e1d4, 11. b4—d5, 12. e4—H—d5, 13. Fb2—Hf4, 14. B—Ve5, 15. Vd2—Hc2+, 16. Kf2—Pd6. (Sötét látszólag ütésben hagyja a huszárt, ütés esetén azonban világosnak három lépéses mattja van, világos nem fogadja el tehát a felkínált huszárt.) 17. Bc2—Vg3+, 18. Kf1—Hf4, 19. F—d4—F—f5 (a futóáldozat 3 lépésben vagy mattot, vagy vezérvészést eredményez.) 20. g3—V—h3+ (B-ról az ütés helytelen lett volna, mert elmaradt volna a csattanós befejezés.) 21. Kgl—V—f3, 22. Bc2—Hh5 és matt. Világos utolsó lépése már nagy zavarában történt, de enélkül is menthetetlen a matt, vagy vezérvészés.

Penti játszma is behozonyította, hogy versenyzőnknek a megyei válogatottban van a helye és ott szeretnénk látni legközelebb Veres Andrásit is.

Sakkegyesület.

UJ KOMLO

Felölős szerkesztő:

REIN JÁNOS

Felölős lapkiadó:

AMBRUS JENŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Komló, Városi Pártbizottság

Előfizetési díj: 1.20 forint.

Telefonszám: Komló, 53.

Baranyamegyei Szikra Nyomda

Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PÉNTEK, 1952. SZEPTEMBER 12

Tegyük szervezetté a DISZ munkáját a komlói bányüzemnél

Pártunk a DISZ-re azt a feladatot bízta hogy nevelje a magyar ifjúságot a szocialista építés aktív harcosává. Nevelje a magyar ifjúságot a hazaszeretetre, a Szovjetunió iránti szeretetre, a párt és Rákosi elvtárs iránti szeretetre. Ez a megbízás a komlói DISZ-szervezetekre is vonatkozik, sőt még sokkal több kötelességet követel meg a komlói DISZ-szervezetektől, mint bármilyen más területen. Eppen azért is, mert a komlói bányászfiatlokat az a kitüntetés és megtisztelés érte, hogy hazánk büszkeségének, a mi nagyszerű békeművünk szénszükségletét biztosítsák.

Van-e nagyobb kitüntetés DISZ-szervezeteink valamelyikének, mint a komlói bányász DISZ-szervezeteké. Elmondhatjuk hogy ehhez hasonló nincs és ennek tudatában, a komlói bányászfiatlok nem egy esetben bizonyították be azt, hogy a termelés területén a rájuk rótt munkát becsületesen, a hájuk kifejezésében teljesítették. Bizonyítja ezt az — elég gyengén működő — széntermelő DISZ-brigád, vagy a vágártanulók, vagy a feltárási, de nem utolsósorban a mélyépítő vállalatnál dolgozó fiatalok lelkes munkájából elért eredmény. Az eredmények, amit fiatalaink és nem utolsósorban DISZ-brigádjaink egy-egy időszakban elérték, azt bizonyítja, hogy mind lelkes részvevői hazánk szocialista építésének. Azonban az eredmények még nagyobbak és még szebbek lennének, — ami a tervek teljesítésében, vagy túltejesítésében megmutatkozna, — ha minden versenymozgalmi és kezdeményezés élén állna a Kossuth-aknai DISZ-bizottság és megfelelő módon, szervezeten, politikailag alá támasztva, elősegítene azt. Eppen azért, mert Komló Kossuth-aknai DISZ-bizottsága mostohán kezelte ezeket a kérdéseket így a DISZ Kossuth-aknán, mint a párt első segédcsapata elvesztette tekintélyét, — vagyis nem ismerik a DISZ-t. Mind ez azért következett be, mert nem következetesen harcolt a Kossuth-aknai DISZ-bizottság és nem utolsósorban a DISZ alapszervezetek. Hisz hónapok óta nem beszélhetünk arról, hogy valamilyen szervezett megmozdulás lett volna a bányász DISZ-szervezeteké. Ennek elősegítője volt az is, hogy a Kossuth-aknai DISZ-bizottság csak papíron létezik, ugyanígy, hasonló módon az alapszervezetek vezetősége. Ifjúgárdistákról, bizalmi házótróról, DISZ-csoportokról — csak tervezgettek. Igaz az is, hogy a Kossuth-aknai DISZ-bizottság titkára ezidáig egyedül volt, persze ez nem jelenti azt, hogy az ifjúgárdistákat, aktivistákat ki ne építette volna maga köré és azokat ne irányította volna. Azonban nem sok értelme lenne annak, ha csak azon gondolkodnának, hogy mit nem valósított meg a DISZ-bizottság és mit nem valósított meg a DISZ-szervezetek, hanem sokkal fontosabb, hogy a bányászüzemnél is szem előtt tartsák DISZ-szervezeteink Farkas Mihály elvtárs. Pártunk Központi Vezetőségének ülésein emondott beszédének erre vonatkozó részét. „A DISZ egyik legfontosabb feladata a munkásifjúság százszázalékos mozgóztatása, a szocialista építőmunkára való mozgóztatása, és a munkához való szocialista viszony kialakítása”. Ez a pár szó, a bányász DISZ-szervezeteire igen jelentősen vonatkozik, annál is inkább, mert napról napra újabb és újabb fiatalok érkeznek a bányászüzemhez, hogy bekapcsolódjanak a szocializmus építésének egyik legfontosabb területén lévő munkába az iparunk kényerét termelő üzembe.

felkarolja és a régebbi ifjú dolgozókkal együtt mozgóztatja a szocialista munkaverseny minden területére? A bányászüzem a tervteljesítésben még mindig adósa népgazdaságunknak. Eppen azért, mert nem egy esetben adódnak olyan körülmények, amelyek hátráltatják a tervek maradéktalan teljesítését. A DISZ-nek az a feladata és akkor válik pártunk legjobb segítőjévé Kossuth-aknán is, ha mindig megtalálja azt a lehetőséget és nem csak várja, hanem kutatja utána hogy mik azok a szűk keresztmetszetelek, amelyek a termelést, a tervek teljesítését akadályozzák, vagyis lassítják. A DISZ-nek ezidáig is de ezután még fokozottabban, okulva pártunk Központi Vezetőségének bírálatából, mindig arra a területre kell hogy mozgóztatja a legderekabb DISZ-fiatalokat, ahol a legnagyobb hibák vannak és ahol elő tudja segíteni azt, hogy Komló ne tartozásként álljon a népgazdasággal szemben a szén termelésével, hanem biztosítsa mindazon szükségletet, melyre a nagyszerű békeművünknek, a Sztálin Vasműnek szüksége van.

Mindéhez a feltétel az — és ezt kell minden komlói bányászfiatloknak szem előtt tartani, — hogy elsősorban a DISZ-szervezeteinket, DISZ-csoportjainkat megszűrdítva, mozgósítani tudjuk a bányász összes fiatalját, a szocialista munkaversenyre, a széntermelés fokozására. Ehhez azonban az is kell, hogy egyszer s mindenkorra kiküszöböljék és megvessük azoknak a fiataloknak viszonyát a munkához, akik nap-nap után egyre több akadályt gördítenek egy-egy üzemrészt, front, vagy elővágás teljesítésének teljesítésénél a bányászokkal. Nincs olyan része Farkas Mihály elvtárs beszédének a pártunk Központi Vezetőségének ülésén, mely ránk komlói fiatalokra az elkövetkező időben nem vonatkozna. Eppen ezért kérjük minden területen pártunk segítségét és mutassuk meg DISZ-fiatalok Komló minden dolgozójának, hogy a komlói bányász DISZ-szervezetek magukévé tették pártunk Központi Vezetőségének határozatát, amelyek szellemében mozgóztatva minden bányászfiatalt és fejezve munkánkkal pártunk politikájának maradéktalan megvalósításával harcolunk a tervek teljesítéséért sőt túltejesítéséért. Mutassuk meg, hogy Komló bányászfiataljai, élén a DISZ-fiatalokkal, ma már nem csak szavakban követik példaképüket, a hősi lenini-sztálini Komszomol, — akik a domyci bányákban olyan nagyszerű tetteket hajtottak végre. — Ezen keresztül akarjuk és fogjuk bebizonyítani, hogy Kossuth-akna DISZ-szervezetei élnek és munkájukat nap-nap után a tervek teljesítésében és túltejesítésében elért eredményekben lehet majd lemérni.

Komlói bányászfiatlok vezetői, DISZ-vezetők, DISZ-aktivisták, legyetek-e vagyis feladatok példamutató harcosai, mutassatok példát minden egyes bányászfiatloknak, érdemeljétek ki a fiatalok iránti megtiszteltetést és munkátokat eredményezze Komló bányászüzem hatásmegfejtésének a széntermelés emelkedésének napról napra nagyobb százaléka, napról napra több vagon szén, hogy még erősebb és szilárdabb legyen hazánk a béke frontján. Előre minden bányászfiatal mozgóztatásával a DISZ-szervezetek megszűrdítésén keresztül a III. negyedév tervének teljesítéséért és túltejesítéséért! Adjunk minél több szent hazánk békeművének, a Sztálin Vasműnek!

Duga János
Kossuth-aknai DISZ-bizottság
titkára

A Bányásznap után keményebb harccal a III. negyedévi terv teljesítéséért

Vasárnap, szeptember 7-én ünnepelték Komló bányászai is a II. Bányásznapot. Ezen az ünnepségen, amelyen résztvettek szocialista testvér városunk, az idősebb testvér, Sztálinváros küldöttei, jutott kifejezésre az a hatalmas megbecsülés és szeretet, amellyel dolgozó népünk a bányászokat, a szénkaták hőseit körülveszi.

Az ünnepi nagygyűlésen mondotta Bertus elvtárs azt, ami Komló bányászainak feladata. Ez a feladat így hangzik:

— Feladatunk tehát, hogy jó gazda módjára gazdagítsuk népgazdaságunkat azáltal, hogy tervünket maradéktalanul teljesítsük, hogy még több szent tudjunk adni gyárainknak.

Ezen az ünnepi gyűlésen hozta el Sztálinvárosból Komlóra érkezett küldöttség vezetője, Mester Sándor elvtárs, a sztaálinvárosi pártbizottság másodtitkára, Sztálinváros építőinek üzenetét.

— Sztálinváros építői azt üzenik, — mondotta Mester elvtárs, — hogy a kocszólóművet határidő előtt felépítik. Arra kérjük a komlói bányászokat hogy termelésüket mielőbb 500 vagonra emeljék, hogy a kocszólóművet üzemeltethessék.

Az ünnepi során a jelenlévő küldöttek egyike, Szabó Ferenc elvtárs, a fiatal 18 éves bejónozó ifibrigád tagja, — akiknek átlagszázalékuk 253, — azt üzeni a komlói DISZ-brigádoknak, hogy harcoljanak úgy, mint a lenini Komszomol fiataljai és tegyék azt lehetővé hogy még jobb munkájukkal hozzák be lemaradásukat és idő előtt teljesítsék tervüket.

Szeptember 7-e előtt a Bányásznap tiszteletére komlói eredményekért, tettekért a komlói fiatalok, DISZ-brigádok, Kossuth-akna bányászai, köztük a 62-es csapat brigádjai is, akik határidő előtt három nappal átadták

az új frontjüket. A Rákosi elvtársnak tett ígéret valóra váltásában tettek újabb fogadalmukat is a Bányólgyi, a Somogyvári és a Dobos brigád tagjai, amikor vállalták azt, hogy az október 20-i határidőre kitűzött újabb front elkészítését 10 nappal a határidő előtt október 10-én fejthető állapotban átadják.

Ugyanezkor fogadta meg a 67-es DISZ-brigád, Lakatos elvtársék és a többiek, hogy szeptember hónapban 110 folyóméter elővágást végeznek el. Hogy lelkesek és harcosai akarnak, azt azzal bizonyították be, hogy eddig 24.60 folyómétert haladtak előre. Ezekkel az eredményekkel Kossuth-akna bányászai is be akarják bizonyítani, hogy nem méltatlanok arra a szeretetre, megbecsülésre, melyben részesültek őket s hogy rájuk mindenkor számíthat pártunk, dolgozó népünk. Ezt bizonyította az ünnepségen Tóbiás Ferenc vágár elvtárs hozzászólása is, amikor brigádja nevében arra tett ígéretet, hogy a Kossuth-akna felalazását egy hónappal előbb befejezi.

Most, a Bányásznap után, amikor újult erővel kell harcba indulni Kossuth-akna bányászainak november 7-tel, a III. negyedévi terv és ezt követően éves tervünk döntő évi tervének teljesítéséért, le kell vonni a tanulságokat az elkövetett hibákból azért, hogy az eredményeket tovább fokozhassuk.

A feladat elsősorban az, hogy következetesen harcoljon Kossuth-akna valamennyi bányász, műszaki vezetője a termelés egyenletes ütemű emelkedésének biztosításáért, nem másért, mint a Loy-mozgalmat megvalósításáért. Ezért fontos, hogy a párt-szervezetek arra neveljék a párttagokat, a párttagoktól dolgozókat, hogy a pártnak, a hazának tett ígéreteket minden esetben váltásák va-

lora. Most, amikor harcban állunk a III. negyedévi terv teljesítéséért, amely hazánk, békénk erősödését, népünk boldogabb jövőjét jelenti, van igazán olyan emberekre szükség, akik a terveket, ígéreteket feltétel nélkül tartják és abban példát mutatnak.

Kossuth-aknán megvan a mód és alkalom a terv teljesítésére. Van új, nagytejesítményű front. Most csak arra kell törekedniök a műszaki vezetőknek, hogy azon az úton, amelyen elindultak, tovább haladjanak. Tegyük még szervezettebbé a fejezési munkahelyek előkészítését, hogy az elővágás és az előkészítés munkájának gyorsaságával biztosítani is tudják a terv maradéktalan teljesítését. Meg kell szüntetni végre azt a lehetetlen állapotot, amely a verseny kampányszerűségét jelzi. — Biztosítani kell már végre azt, hogy a versenyben elért eredmények népszerűsítve legyenek, biztosítani kell azt, hogy az egyes elővágások, fejtések dolgozó műszakról-műszakra tisztában legyenek előrehaladásukkal, teljesítményükkel. Ez az, amit eddig elhanyagoltak Kossuth-aknán. S ennek a munkának a biztosítása elsősorban a szakszervezet és a műszaki vezetés feladata.

Tudnia kell azt műszaki vezetőknek, hogy a műszaki feltételek biztosítása milyen hatalmas kötelességet ró rájuk, hogy az ő munkájukból száz és száz bányász adott szavának teljesítése és becsülete függ.

A párt-szervezeteink pedig a termelés jobb megszervezéséért, harcoljanak a politikai munka megjavításáért, agitálással, a szakszervezet a DISZ harcbarátjával. Neveljék harcossá a bányász dolgozóinkat, neveljék arra, hogy minden nehézséget leküzdve tegyenek eleget legfőbb kötelességüknek, teljesítsék a tervet.

Szeptember 18-án kezdődik a második békekölcsön első nyereségsorsolása Budapesten

Az Országos Takarékpénztár közli: A második békekölcsön első nyereségsorsolását Budapesten tartják a Zeneművészeti Főiskola nagytermében. Az ünnepélyes megnyitót szeptember 18-án délután 5 órakor lesz 19-én ugyancsak 5 órakor. 20-án délután 3 órai kezdettel, 21-én, vasárnap pedig délelőtt 10 órakor folytatják a sorsolást. A százezer forintos főnyeresémet szeptember 21-én sorsolják ki.

A mostani sorsolás az eddig kibocsátott államkölcsönök nyolcadik sorsolása. Ezzel együtt mintegy 432 millió forintra emelkedik az az összeg, amit kormányzatunk visszafizet a köcsönjegyzőknek. Ez alkalommal összesen 116.700 nyeresemény, 47 millió, 674.800 forint értékben kerül kisorsolásra.

A hűség jutalma:

Geresdi János kitüntetése

Geresdi János sztaálinista vágár boldogan ül családi körében. Arcán elterül a mosoly. Felesége és lánya szintén jó érzéssel tekintenek az asztal felé.

Azon egy nyitott bársony tak, benne a kitüntetés.

Geresdi János megkapta a Magyar Népkiáltás érdemrem aranyfokozatát.

Nagy megbecsülés ez. Pártunk, s kormányzatunk nemcsak a 2379 forint hűségjutalommal tüntette ki Geresdi Jánosnak kiváló munkáját, hanem elküldte neki az élenjáró dolgozókat megillető kitüntetést.

A felesége s a lánya keze lassan rásimul a vágár eres kezére. Nem szólnak egy szót sem. Hallgatnak. És Geresdi János előtt felkődlik a mull.

Pécsbányatelep. Ahogy hajszólják. Nem embernek tekintik, állatnak. Elviselhetetlenül válik az életük. Sztrájkba lépnek. Rákerült a tettek listára. Magyarországon nem kapha munkát. Megfogja a oándorbotot, és Belgiumba megy. Ott sem különös a helyzet. Két év múlva hazatér a

után 3 órai kezdettel, 21-én, vasárnap pedig délelőtt 10 órakor folytatják a sorsolást. A százezer forintos főnyeresémet szeptember 21-én sorsolják ki.

A mostani sorsolás az eddig kibocsátott államkölcsönök nyolcadik sorsolása. Ezzel együtt mintegy 432 millió forintra emelkedik az az összeg, amit kormányzatunk visszafizet a köcsönjegyzőknek. Ez alkalommal összesen 116.700 nyeresemény, 47 millió, 674.800 forint értékben kerül kisorsolásra.

Geresdi János azt a lehetőséget, hogy emberi módra éljen. Majd vágár lett belőle. Gyönyörű kétszobás lakást kapott Kőkönyösön. Sztálinista-jelvényi is megkapta. És most... Pillantása körülülete a kitüntetést.

Geresdi János érzi a megbecsülést és az a tudat él benne, hogy ezt még jobb s még eredményesebb munkával viszonzza pártunknak, dolgozó népünknek. Ezért határozza el, hogy nem elégszik meg a termelési eredményeinek növelésével, hanem minden erejével azon lesz, hogy a fiatal bányász nemzedéket megtanítsa azokra a módszerekre, amit ő a szovjet sztálinistaiktól tanult.

A felesége megszólal:

— Nem fekszel le? Reggel korán kelsz.

Geresdi mosolyogva felel:

— Dolgom van. Hiszen meg akarom hálalni ezt a kitüntetést — nézz az érdemremre. — Tanulnom kell, hogy taníthassak.

Csak a felszabadulás után kaptam

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Az oktatási év előkészítésének tapasztalatai

Az új oktatási év előkészítésének a határideje pár nap múlva lejár. Szükséges az, hogy számot vessünk, megállapítsuk eredményeinket, hibáinkat. A tapasztalatokat leszűrjük és az esetleges lemaradásokat behozzuk.

Az oktatási év előkészítésében nehézséget okozott az, hogy úgy a városi pártbizottságon, mint a Kossuth-aknai és az Építőipari pártbizottságon az oktatással foglalkozó elvtársak különböző okokból kifolyólag többször változtak és mindegyik elvtárs lényegében előlrol kezdte az egész munkát. Ez arra vezetett, hogy az alapszervezetek jelentős részének egy és ugyanazon munkát kétszer, vagy többször kellett elvégezni, ez pedig csökkentette a munka ütemét és bizonyos fokig a minőségét is.

Az előkészítésnek igen komoly eredménye az, hogy a propagandisták kiválasztása sokkal alaposabb volt, mint az eddigi években. Itt fennáll az a hiányosság, hogy több propagandista elkallódott, mivel a szervezeteknek nem volt mindenhol a tavalyi oktatásról megfelelő nyilvántartásuk.

Nem volt meg a tervszerűség

A magunk részéről igyekeztünk a közbeeső pártbizottságoknak és az alapszervezeteknek megfelelő segítséget adni ezen a téren igen komoly eredményre az, hogy a pártbizottság tagjait, munkatársait, vagy az instruktor elvtársakon keresztül minden egyes szervezetet többször meglátogatunk és így közvetlenül konkrét segítséget adunk a munka elvégzéséhez. Az alapszervezetek támogatásában és általában a munka vitelében volt egy igen komoly hiányosság, a tervszerűtlenség. Ez megnyilvánult többek között abban is, hogy a kimenő elvtársak az én hibámból kifolyólag egyoldalúan foglalkoztak a problémákkal. Ez úgy nézett ki, különösen az előkészítés elején, hogy vagy csak az alapfokú oktatással, vagy csak a káderoktatással, vagy csak a DISZ oktatással foglalkoztunk. Ebből adódott, hogy az előkészítés az egyes oktatási formáknál bizonyos ideig lemaradt és hogy komoly alapvető hibákat nem tudtunk elég időben feltárni, illetve kijavítani. A központból kint lévő elvtárs észrevette, hogy az alapszervezetek nagy része, különösen a bányánál nem osztja be a múlt évi közép fokú politikai iskolát eredményesen elvégző elvtársakat káderoktatásra. Mi ezt addig nem vettük észre és ez abból adódott, hogy nem is foglalkoztunk mi addig a káderoktatással. Azóta már alapszervezeteink igyekeztek

ezen a hibán változtatni és a múlt évi közép fokú politikai iskolát végzett elvtársak 60 százalékát káderoktatásra osztották be, illetve javasolták.

Az előkészítés ideje alatt javult az ellenőrző munka.

Az ellenőrzés eredményességét mutatja a multkor felemlített Bányagépjavító pártbizottságának esete is. Ma már az elvtársak az ellenőrzés által felvetett hibán okulva létrehozták az elbeszélgető bizottságot és eredményes munkát végeznek. Az ellenőrzés egyik komoly hiányossága az, hogy a DISZ oktatás előkészítését nem kísérte kellő figyelemmel és csak az utolsó időben történt ezen a téren változás. Az előkészítés tapasztalatai azt mutatják, hogy az oktatásra bevont elvtársak többsége szívesen tanul, Kezd a pártvezetőség és aktivisták, párttagok tudatában megfelelő mélyen gyökeret verni az a tudat, hogy a mindennapi munkájukhoz elengedhetetlenül szükséges az elméleti színvonaluk állandó és rendszeres emelése. Az elméleti képzés jelentőségét az ellenség is felismerte, igyekezett és igyekszik megakadályozni párttagjaink továbbképzését. Módszereikben nem változtak, arra törekednek, hogy becsületes dolgozókat szolgáltassanak meg, vezessenek félre. Például olyan nézeteket igyekeznek elterjeszteni, hogy nem érdemes tanulni, mert akkor sem lép előbbre ha tanul. Vagy pedig olyan nézeteket igyekeznek elterjeszteni, hogy most ne ellenkezz, mert úgyis

beírnak, de majd ne járj el. De megmutatkozik az ellenség befolyása a pártpropaganda munka lebecsülésében is, mint például Árpád Mihály elvtárs esetében, aki kijelentette, hogy ő vagy szeminariumvezető, vagy vállalati igazgató lesz. Ez a nézet igen mélyen mutatja, hogy Komlón is érvényes Horváth Márton elvtársnak a Központi Vezetőség ülésén mondott beszédéből az, hogy a szociáldemokratizmus megjelenési formái igen változatosak, de lényegük az, hogy igyekeznek a szocializmus építését akadályozni. Azt hiszem, ebben a kijelentésben és a magatartásban is igen élesen meglátszik a szociáldemokratizmus megnyilvánulása.

Az előkészítés tanulságai

azt mutatják, hogy az előkészítés megfelelő ütemben halad. Tapasztalatul leszűrhetjük, hogy a munkánkat tervszerűbbé, alaposabbá, sokkal körültekintőbbé kell tenni. Tervszerűbb és alaposabban megfontoltabb munka eredménye sokkal jobb és tartósabb is.

A még hátralévő időben az a feladat, hogy azokkal az elvtársakkal, akik valamilyen okból az elbeszélgetésből kimaradtak, az elbeszélgető bizottságok velük elbeszélgessenek. A pártbizottságok készítsenek pontos kimutatást a politikai iskolák hallgatóiról. Ne szüntessék be az elvtársakkal a foglalkozást, különös súllyal a vidéken történő oktatásban résztvevők felé.

Orsai János
VB. okt. felelős.

Vasipari tanuló lett!

Az elmúlt héten szombaton Kökönyösön a 11/7-es épület előtt egy idős néni sirdogált. Először tévobáztunk, hogy talán valami baja van, de jobban megnézve, azt láttuk, hogyha sírt is, de közben mosolygott is.

Kíváncsian kérdeztük, vajjon miért van mindez? A válasz így hangzott:

— Csupán azért, mert felvettek a lányomat, a Kati vasipari tanulókat a Ganz-vagongyárba.

Megkérdeztük azt is, vajjon, milyen szakmát választott.

— Esztergályos akart először lenni, de most mégis inkább marós lesz. Gelencsér Katalin a 15 éves fiatal, barnahajú lány édesanyja mindezt oly örömmel és annyi szeretettel mondta el, hogy bizonyára senki nem tudná nála szebben mondani. De mégis van valami. Nem más, mint Kati. Gelencsér Pálné, 14 gyermek anyja. Ebből még nyolc az élő. Oda-

haza a családban, mint ahogy megtudtuk, még négyen vannak.

Gelencsér néninek az egyik fia János vasesztergályos volt, s jelenleg a néphadsereg katonája, főhadnagy. Búszke is rá az egész család. A legkisebbik fiú, Pali még a negyedik osztályba jár.

Ebből a családból származik Katalin, s ez a család örül most annak és búszkék arra, hogy Katiból is vasipari tanuló lesz, mégpedig marós. De azért a legbúszkább ő, mert teljesült a vágya.

Vasárnap reggel, amikor elutazott, ezzel búcsúzott:

— Ugy néztek meg, én vagyok a jövő sztahanovistája.

Mi ehhez sok sikert kívánunk neki és azt üzenjük a budapesti 6-os számú ipari tanulóotthonba, ahol lakik, hogy tanuljon és hozzon sok dicsőséget Komlóra.

Jauch György 3000 forintja

Jauch György sztahanovista vajúr előtt távoli rossz emlékként ködlik fel az 1929-es esztendő. 16 éves volt. Kétszáz hasonló korú fiatal közül hatott ért az a „szerencse”, hogy Nagymányokon a bányába felvették takarítónak. Ő is köziük volt. Akkor ezt szerencsének tartotta. Két hónapi talicskázás után már a csillési munkát végezte. De két és fél évig azért csak a takarítói fizetés jutott neki. Bántotta. De mit csanáhatott volna. Örült, hogy egy pár filért kereshetett. Hiszen könnyen bántak velük, mert kint a bányánál több száz éhes, lerongyolódott munkanélküli várta, hogy egy hely szabad legyen és dolgozhasson.

Nem becsülték semmire a bányászt akkor. Robot volt a sors. Nem úgy, mint most. Hiszen már másodsor kapta meg a sztahanovista jelvényt és a hűségjutalmakon kívül — ami ebben az évben 2300 forint volt — 1800 forint pénzzutalmat is kapott már több részletben.

Amikor a tervekészlet-jegyzés volt, Mázan dolgozott. 800—900 forintot keresett. Ugy érezte akkor még, hogy a 600 forintjával, amit jegyzett, kötelességének eleget tett. A következő jegyzésnél, az első békekölesönnél megőrdött 100 forinttal ezt az összeget. De, hogy mindig és mindig jobb lett az élete, lassan kialakult benne a tudat, hogy ő többet is adhatna a dolgozó nép államának.

Hiszen sokat kapott tőle. A gyönyörű lakású Kökönyösben, a biztos megélhetését, amelyből bútor, rádiót és sok-sok apróságot tudott vásárolni. Ha jól a konyhaszáll mellé vacsorázni, boldog érzéssel néz a gyönyörű konyhabútorra. Most vette, alig egy éve. Egy bányász sem mert gondolni ezelőtt 15 évvel, hogy őneki konyhabútor legyen. Hiszen olyan lakásokban laktak, hogy örültek, hogy az ágyaknak elég helyük van.

Nyugodtan dolgozhat Jauch György, hiszen a kisányai jövője most már más, biztosabb, mint az ő leánytestvérének volt. Mert annak el kellett menni szolgálni, hogy segítsen a szüleinek kicsiny keresetével. Ma már más a helyzet. Most is gondot okoz a gyermek, de mennyire más gond ez. Hová írassa be. Mit taníttson vele. Hisz annyiféle lehetősége van a továbbtanulásnak, hogy nehéz a szülőnek a választást.

Talán a boldog családi élet, talán a munka megkönnyítése, de lehet és biztos is, hogy az épülő új országnak látása vezette arra Jauch Györgyöt, hogy a tavalyi második békekölesön jegyzésen elsőként jegyzett és neve melé odairta a 3000 forintot.

3000 forint. Jauch György úgy érezte és úgy is érzi, hogy ezzel az összeggel, amivel ő is segíti felemelt öt éves tervünk véghezvitelét, háláját rója le.

Háláját. Elsősorban a szabadságáért. Azért a szabadságért, amit a Szovjetunió és szeretett vezére, Sztálin elvtárs biztosít számára, az egész dolgozó nép számára. Háláját fejezi ki azért is, hogy nem lebeg a feje felett a munkanélküliség veszedelme, hogy van miért küzdenie, harcolnia. Háláját fejezi ki azért is — ezt a mindennapos munkájában érzi — hogy könnyebb a munkája. Hiszen az a sok gép, amivel segíti pártunk és kormányzatunk a bányászokat, mind megannyi terhet vesz le a válláról. Itt van a kaparószalag. Milyen óriási segítség. Hetvennyolcvan méter távolságra elszállítja a fejtésből a szelést és megmenti őket a méter magas lapátolástól és a csillétolástól. Az új szovjet fejtkalapács is még jobban megkönnyíti a munkájukat, hiszen sokkal könnyebb vele a fejtés.

Azért a 3000 forintért, amit Jauch György jegyzett, sok mindent kapott már és sok mindent is kap majd. Hiszen az öt éves tervkiállításán, amit itt volt Komlón, láthatta Jauch elvtárs, hogy jó helyre adja a pénzt. Láthatta Sztálinvárost, Inotát, de látja az új szénosztályozót, a bányászfürdőt, látja Kökönyöst és egy éven belül Komlón még számos új lakást s új épületet.

Amikor azt a 3000 forintot jegyezte, arra gondolt Jauch György és ez a gondolat most is él benne, hogy ezzel is segíti öt éves tervünket, a béke tervét, amely megerősíti hazánkat a Szovjetunió-vezette békétáboron belül és megadja a lehetőséget, hogy bátran szembenézzel dolgozó népünk minden veszéllyel. Hiszen itt csarokdik a déli határainkon Tito csabos bandája és amikor Jauch György a 3000 forintját jegyezte, arra is gondolt, ezzel is hozzájárult ahhoz, hogy ne válják hazánk újból rabszolgák hazájává, hanem még szilárdabb bástya legyen a béke frontján.

Nagyobb gondot az egészségvédelemre, a balesetelhárítási oktatások levezetésére

Bányász dolgozóink közül egyre többen fordulnak leveleikkel szerkesztőségünkhöz, amelyben az egészségvédelem és a balesetelhárítás helytelen levezetését, az oktatók és a balesetelhárítási tanfolyamot elhanyagoló dolgozók munkájáról írnak. A beküldött levelek közül Kovács elvtárs levele rámutat a legnagyobb hibákra, amelyek feltétlen megoldásra várnak. Levele így hangzik:

„A bányai termelés multjában, amikor a balesetelhárítási tevékenység ismeretlen volt, amikor a tőkés, a kizsákmányoló egyáltalán nem törődtek a bányászok egészségével, a balesetelhárítással, úgy tekintették a baleseteket, mint ami természetesen együtt jár a bányamunkával és ami ellen nem is lehet védekezni. Így volt ez nálunk is, a komlói dolgozók köztudatában is. Most már megváltozott a helyzet. Pártunk szerető gondoskodása, népi demokráciánk, a mi alkotmányunk meghozta a munkatörvényt és óvja, védi a legnagyobb értéket, az emberi egészséget. Törődnek azzal, hogy a bányász egészségének bányában, biztonságos munkakörülmények között végezhesse munkáját.

Törődnek azzal is, hogy a bányászok feltétlen elvégezzék a balesetelhárítási tanfolyamot. Ezenél a kérdésnél azonban a magam részéről és még sok becsületes bányásztársam részéről a következőket állapítottuk meg: Nap, mint nap látjuk a felhívást „Munkatársak! A jelölt napokon balesetelhárítási órát tartunk!” Sajnos sokszor hallunk olyan megjegyzést a hanyag dolgozók részéről, hogy nem köteles senki a ledolgozott 8 óra után az oktatásra elmenni. Vajjon azok, akik így gondolkodnak és ilyen kijelentéseket használnak, gondolnak-e arra, hogy kisebb sérüléseken kívül más veszéllyel is meg kell küzdeni, gondolnak-e a jövő Komlóra és gondolnak-e arra, hogy a még részben ismeretlen metángázzal

kell megküzdeni? Gondolnak-e arra, hogy azzal a hanyagságunkkal, mivel nem vesznek részt a balesetelhárítási oktatáson, súlyos szerencsétlenség okozói is lehetnek?

Éreznek-e felelősséget vajjon azok a felelős káderok, akiknek ezzel a fontos kérdéssel törődni kellene és megkérdezték-e legelőbb bányavizsgáló lámpát hordó személytől, hogy veszély esetén tudna-e vele banni, vagy esetleg bányagókat tartalmazó bányarészen meg tudja-e vizsgálni annak mennyiségét? Megmondhatjuk őszintén, hogy nem kérdezték meg. Az üzem vezetősége, a szakszervezeti vezetők törődtek-e azzal eleget, hogy az az új munkás, aki a hat nap bányásmunkát után bekerül a termelő munkába, mennyiben sajátította el a bányá előismeretét és tudnának-e veszély esetén munkatársaikon segíteni? Ezenél a kérdésnél is azt kell mondanom: nem végeztek jó munkát.

Ezúton felhívjuk a munkavédelmi bizottság, a munkavédelmi felügyelő elvtársak figyelmét, hogy járjanak el azok ellen, akik a bányász egészségvédelem gátolják, vagy tudatosan nem járnak el a balesetelhárítási előadásokra. Magyarazzák meg még jobban ezeknek a lelkismeretlen, hanyag embereknek, hogy a bányaszabtatban nagyon fontos szerepe van a fegyelmettségnek, mert ezzel megelőzhetjük a baleseteket és emeljük a termelést. Egyben felhívom a Felhívó Vállalatot, hogy a fokozottabb elővigyázatosság szempontjából tanulmányozzák át a bányabiztonsági szabályzat 655. és 659. pontját. Nézzenek utána, hogy rendelkezésre állnak-e védőeszközök a gázkítörések elleni védekezésre, önmentő készülék, lámpadoboz, menedékkamra stb. Mi ezeket a felsoroltakat nemcsak kérjük, de követeljük is azért, mert biztosak akarunk lenni abban, hogy a dolgozók épsége, egészsége megvédésre valóban nagy gondot fordítanak. Kovács Dező levelező.

Ezerszer megbántam, hogy műszakot mulasztottam

7.500 forint szép összeg. Sok mindent lehet rajta vásárolni. Egy szobát be lehet bútorozni vele. Függyönt is vásárolhatunk belőle. Szőnyeg is kerülhetne a padlóra, hogy az eljövendő kicsike az első lépéseket azon tegye meg.

Nagy összeg ez. Egy háromtagú család 7 és fél hónapig élhet belőle. Ezen beszélgetnek Dull Jánosék is otthon. Mennyi helye lett volna annak a pénznek, amit a férj bumlízása miatt ebben az évben elvesztett.

A fiatalasszony halkán, nem is sértő szándékkal jegyzi meg:

— Egy szép gyermekocsit is vehettünk volna.

Dull János lehajtja a fejét. Nem szól semmit. Bűnösnek érzi magát. Talán még ha a felesége kiabálna és veszekedne, ágaskodna benne az önértet, de így a csendes asszonyi szó mellett csak hallgat. Hallgat, mert érzi, hogy abban az időben, amikor a bor uralma alatt állott, elvesztette azt a megbecsülést, amit a dolgozó társai nyújtottak neki.

Mert Dull János az azelőtti munkájával megérdemelte a sztahanovista oklevelet, hiszen az elsőként harcolt a szénosztályban. Nap-nap után újabb és újabb eredmények bizonyították, hogy Dull Jánosra búszke lehet Komló dolgozó népe. De a fejlődésben törs állt be. Mind jobban rájta lett az itálnak. Hiszen józan fővel nem is csinalta volna meg, hogy 10 napon keresztül ne jelenjen meg a munkahelyén. Hogy bumlízasson.

Komló dolgozó népe, amikor váll-

velve küzd hogy megteremtse a lehetőségét arra, hogy eláthassák Sztálinvárost öt éves tervünk búszke alkotását a szükséges szénrel, joggal követeli és követelte hogy a bumlízok ne akadályozzák a tervteljesítést.

Dull János ahogy csendben ül a feleségével szemben arra gondol, hogy mi mindent vesztett bumlízása által. Nemcsak a 7500 forintot, nemcsak a dolgozók megbecsülését, hanem a családi békességet is. Ezért vállalta azt, hogy az alkohol rabszágától megszabaduljon, mert tudta: azon az úton, amelyeken ő haladt, végül is az ellenség szolgálatába kerül. Lehet hogy nem is tudta, csak érezte, hogy nem úgy kezelik őt, mintha egy javíthatatlan bűnös lenne. Hiszen pártunk minden lehetőséget megadott neki és meg is ad, hogy visszatérjen az őt megillető helyre.

Dull Jánosnak megvan a lehetősége, hogy a hibáját kijavítsa. S hogy ezt ő így akarja, már azzal is bebizonyítja, hogy a javulás útjára lépett és nap-nap után emelkedik termelési százaléka. — Ezt a fizetésén is érzi, mert 22 műszak után 3.400 forintot hozott haza és a havi átlag százaléka 235.

Amikor Dull János neküldte, hogy visszasterezze elvesztett becsületét, arra gondolt, hogy 1936-ban, amikor Nagymányokon a bányába került, két évig csak takari óránt dolgozott és milyen szerencsésnek néhette magát, amikor 1938-ban csillécsnek nevezték ki. Pedig korai volt az öröme, hiszen ha véletlenül a gurítón

CSAKVARI JÓZSEF

Bírálatunk nyomán

Magunkévá tettük a pártsajtó bírálatát, megjavítjuk munkánkat

Az Uj Komló augusztus hó 15-i számában „Termelési értekezlet a Bányagépjavitó Vállalatnál” címmel megírta a Bányagépjavitó Vállalat augusztus 8-án megtartott termelési értekezletét. A bíráló cikkek kapcsolatosan a Bányagépjavitó Vállalat vezetője, Keffel elvtárs, a szerkesztőséghez az alábbi hozzászólást küldte:

A termelési értekezlet megtartását a szakszervezettel megbeszélve, kellő előkészítés után tartottuk meg. Figyelembevételül vállalatunk célkitűzéseit, vállalatunk termelési tervét és ennek megfelelően olyan kérdéseket megválaszoltunk, amelyek felvetését megválaszoltuk, amivel üzemünk termelékenységét magasabbra emelni segítjük.

Ahogy az „Uj Komló” bírálatát olvassuk, megállapíthatjuk, hogy ezen termelési értekezlettel foglalkozó cikk igen sok hiányosságot vet fel és a bírálat teljesen jogos volt. Hisz a termelési értekezlet igen sok konkrét példát, igen sok kérdésnek kitárgyalását hagyta ki.

Felkészületlenek voltunk

Az igazgató elvtárs előadása — az „Uj Komló” megállapítása szerint — jó volt. Azonban beszédét általánosság jellemezte a konkrétumok helyett. Ha egy üzem termelésének kiértékelése történik, egy értekezleten, felhívul szükség, hogy konkrétumokkal és bírálatokkal legyen alátámasztva.

A műszaki osztályunkon — bár szervezetenleg még gyermekcipőben jár — igen sok hiányosság van. A beszéd, illetve beszámoló konkrétan nem bírta ezeket a hiányosságokat, melynek következménye ezután az lett, hogy a munka nem javult meg kellő mértékben, mert a bírálatot senki sem tette magáévá.

Helyes volt az a bírálat is az „Uj Komló” részéről, amely a selejtkérdéssel foglalkozik.

Általában az egész termelési értekezlet nem volt kellően harcos és a hibák kiküszöbölésére nem adtunk konkrét feladatokat.

Azaz, hogy általában beszélünk, nem tártuk fel a hiányosságokat, lehetővé vált az, hogy a termelési ér-

tekezleten egy olyan gondolat vált urrá, hogy vállalatunknál minden jól megy és javítanivaló nincsen.

Megtárgyaltuk a hiányosságot

Amikor a pártsajtó bírálatát megjelent, pártszervezetünk, szakszervezetünk és a műszaki vezetőség összehívásával megtárgyaltuk azokat a hiányosságokat, amelyeket eddigi munkánk során elkövetünk és amelyekre a pártsajtó hívta fel a figyelmünket.

A bírálaton keresztül láttuk meg művezetőink hibáját is, amikor is egyes kérdésekről csupán általában beszéltek, így a selejtjel kapcsolatban nem vetették fel a felelősség kérdését névszerint. Azonkívül a műszakiak hozzászólása igen kevés volt, amely viszont abból következik, hogy nem készültek fel a termelési értekezletre kellőképpen és a kérdések megvitatásával nem foglalkoztak eleget.

Üzemeink harca a III. negyedévi terv teljesítéséért

Az Aknamélyítő Vállalat

Az Aknamélyítő Vállalat dolgozói okultak az augusztus havi lemaradásukból és javították munkájukat. Így már sikerült elérniük azt, hogy operatív tervüket 98.5 százalékra teljesítették. Legjobb eredményt az altárhoi Ernst Ádám brigádja érte el, aki 223 százalékra teljesítette. Kiemelkedő teljesítményt ért el Németh László „DISZ”-brigádja 198 százalékos átlagteljesítménnyel. Az altárhoi üzem havi előirányzatát szeptember 8-ig 117 százalékra teljesítette.

Tóbiás Ferenc I. sztahanovista vágó elvtárs Bányásznapon tette meg ígéretét arra, hogy egy hónappal a határidő előtt fejezi be Kossuth-akna

A bírálatot hasznosítva, a következő termelési értekezletre sokkal jobban felkészülve, a problémák sokkal pontosabb kitárgyalásával készülünk elő, hiszen tudjuk, hogy egy jó termelési értekezlet nagymértékben segíti elő munkánkat Komló építésében.

A pártsajtó bírálatát örömmel vettük

azért is, mert látjuk, hogy foglalkozik velünk a párt és látjuk, hogy munkánkat figyelemmel kíséri. Azon igyekezünk, hogy a továbbiakban hiányosságainkat kiküszöböljük, hogy legközelebbi termelési értekezleteink a kamával büszkén mondhatjuk el, megfogadva a bírálatot, kijavítva a hibákat termelünk többet és jobbat. Tudjuk, hogy szocializmusunk építése nagy feladatot és igen nagy megtiszteltetést jelent nekünk, komlói dolgozóknak.

A bírálatot megfogadva, pártunk vezetésével tovább harcolunk munkánk megjavításáért, Komló mielőbbi felépítéséért.

Keffel Róbert

A Feltároló Vállalat

A Komlói Feltároló Vállalatnál egyhónapos kényszerszünet után — amely a kompresszorhiány miatt történt — szeptember 6-á ig ismét friss erővel indult meg a munkaverseny. A 100 méteres mozgalom, amely a 10.000 folyóméter elővájság mielőbbi teljesítését segíti elő, ugyancsak áll a nagyfokú sürített levegőhiány miatt. A csapatok még az előirányzatukat sem tudták teljesíteni. Szeptember 6-á ig azonban megváltozott a helyzet. Az új kompresszor beállításával kiváló eredmények születtek. A 253-as és 258-as csapat dolgozóit 130, a 208-as csapat 122, a 254-es csapat 121 és a 206-os csapat 117 százalékra állnak tervük teljesítésével. Ugyanakkor jobb csapatok csatlakoztak a 100 méteres mozgalomhoz, így a 255-ös csapat is.

Irtó: I. ZENYIN

VALEJNYIKOV SEGÉDAKNÁT VÁG

A bányamező vezetője így szól Valejnyikov vágójához:

— A bányamezőnek tegnap mérést végzett a bányában. A fejtés már 175 méterre haladta túl a segédaknát. Nehéz fenntartanunk a felső vágólat.

— Uj segédaknát kell vágni — mondta Valejnyikov, mintegy folytató a vezető gondolatmenetét.

— Még pedig neked kell majd a segédaknát elkészíteni, Leontyij Frolovics. Válassz meg valakit magad mellé a két vágásban kezdjétek meg a munkát. Egy hónapot adok nektek. Rövid ugyan a határidő, de szervezettek meg jól a munkát.

— Nincs szükség két műszakra. Megesinálom magam is, mégpedig határidő előtt.

— Nem túl nagy a feladat? — Az emberek összekötötték a Vagólat a Donnál, miért lenne ahhoz képest nagy feladat segédaknát készíteni? Megesinálom.

Nincs a bányában nehezebb és bonyolultabb munka, mint segédakna vágása. A bánya felső szintjének szellőztető vágata több, mint 50 méter mélyen a föld színe alatt. A szén meredeken emelkedik innen felfelé. Ennek a szénrétegnek kellett a neves feltárolóját a külszínre vezetnie.

Leontyij Frolovics az egyik júliusi napon hozzáfogott a munkához. A szellőztető vágatban állva, fejtőkalapácsával leválasztotta a főléből az első széndarabot. Ebben a műszakban még a többi bányász látókörben dolgozott. Azonban csakhamar eltűnt a megkezdett segédaknában.

A bányában rendszerint csak egy méterrel haladnak előre a segédaknában műszakonként. Valejnyikov kiszámította, hogy ha ezzel a sebes-

Követjük Molnár elvtárs példáját

Fiatal vágárok harca a 100 folyóméter kihajtásáért

Minden embernek van eszményképe, akihez hasonlóvá szeretne lenni és olyan hőstetteket akar véghezvinni, mint ő. Kerekes Imre vágártanuló Molnár István elvtársat, a komlói városi DISZ-bizottság szervező titkárát tekinti példaképének. Titokban sokat álmódzott arról: ha sikerrel leteszi a szakmunkás vizsgát, ő is brigádost szervez és harcba indul a 100 méteres feltáras sikeréért.

Azokban a napokban Molnár elvtárs bejelentése nagy port vert fel Komlóban, sokat vitakoztak erről a vágártanuló iskolában is. A bányánál a maradiak azt hajtogatták: „Lehetetlen, hogy elérjék a 100 métert, hiszen 45 méter a havi terv”.

Molnárék megsemmisítették ezt a maradi nézetet, a feltáras meggyorsításának a legveszedelmesebb félje szét pattant, mint a szappanbuborék — 127 métert értek el. Kerekes Imrénben ekkor már végleg megérlelődött az elhatározás: követni Molnár elvtárs példáját, bebizonyítani, hogy ilyen eredmény elérésére a most végzett vágártanulók is képesek.

Az új vágárok harca a maradiság ellen

A komlói vágártanulókban nemrég 27 fiatal sikerrel tette le a szakmunkás vizsgát — vágárok lettek. Kerekes Imre kipirult arccal szorongatta kezében a bizonyítványt. Arra gondolt: rövidesen valóra válthatja nagy vágyát, brigádost alakít és csatlakozik a 100 méteres mozgalomhoz.

Másnap éjszakai volt. A leszállásnál arról folyt a beszélgetés, vajjon melyik munkahelyre kerülnek.

— Ma csillézés lesz fiúk — fogadta őket ellentmondást nem tűró hangon Schwarz József körletaknász.

— De mi szénen akarunk dolgozni, hiszen vágárok vagyunk — válaszolta Kerekes.

— Ha nem tetszik a csillézés, akkor menjetek ahová akartok.

Beosztotta őket csillézésnek. S ez megismétlődött többször is.

Kerekes Imre ezúttal is tanult Molnár elvtárs példájából, tudta, hogy az ő eredményét is a maradiság elleni harcban született. Nekik is le-

kell győzniük tehát az „ősdi” felfogást, hogy az új vágárok csak csillézésre valók.

Megalakul a brigád

Egy alkalommal felszállás közben a kasban Kerekes Imre oldalba lökte a mellette álló Hortobágyi Dénest.

— Hallottad a legújabb hírt? Németh Ferenc DISZ-brigádja az Akna-mélyítőknél bejelentette: Vegyének el a brigádjukból 24 fiatal s még az eddigiéknél is nagyobb eredményt érnek el. 12 helyett négyen dolgoznak egy munkahelyen?

— Négyen?
— Az ám! S eddigi munkájukat 5000 légla befalazását négyen végezték el. A harmadára csökkent brigád most azt vállalta, hogy ezután 36 méter helyett 45 métert hajt ki és falaz el.

— Ha nekik ment, mi is elérjük a 100 métert. Megalakítjuk a brigádot! — mondotta Hortobágyi Dénes Kerekes elvtársnak.

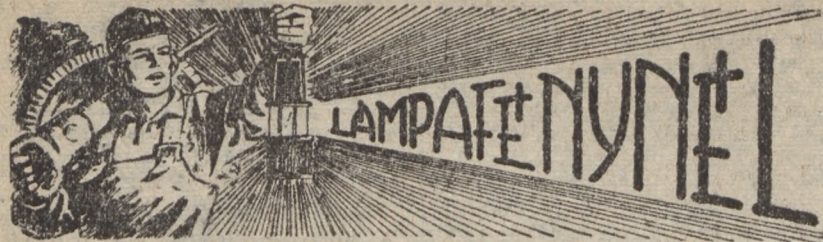
Másnap valamennyien a DISZ-bizottságra mentek. Utközben csatlakozott hozzájuk Schönberger József és Lipták István. Ők is részt akartak venni a nagy munkában. Fock György elvtárral, az akna DISZ-bizottságának titkárával megbeszéltek a nagy tervet. Minden műszakban négyen dolgoznak majd: egy tapasztalt vágár, két most végzett vágártanuló és egy csillés. A pártbizottság kérésére a műszakiak biztosították a munkahelyet a brigádnak.

Szeptember 1-én szálltak le elsőben és három nap alatt már 14 métert értek el. Ezen a napon is, mint mindennap a brigád felszállás utáni első útja a pártbizottsághoz és a DISZ-bizottsághoz vezet és örömmel számolnak be a párttitkár elvtársnak az elért eredményekről. Megköszönik azt a segítséget, amelyet kaptak. Az egyik ilyen beszélgetés után Kerekes elvtárs így búcsúzik:

— Örülünk, hogy követhetjük Molnár elvtárs példáját... S ezt oly szeretettel, lelkesedéssel mondtam, hogy Molnár elvtárs is büszke lehet rájuk.

PÁRTÉPÍTÉS

Útmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

Hozzászólás a „Vízkorlátozás enyhítése” című cikkhez

Az Uj Komló folyó év augusztus 22-én megjelent számában örömmel olvastam több dolgozó társammal együtt, hogy augusztus 16-ával a vízkorlátozást a Viz- és Csatornaművek megszüntették.

A cikk felhívta a lakosság figyelmét a vízzel való takarékosagra és a víztárolás szükségletére. Sőt büntetést helyeztek kilátásba annak, aki vízet tárolni merészel a fürdőkádba, vagy a hibás csapatokat nem jelenti be a vízmű irodájában.

Ez eddig mind szép és jó. Csak nézzük, hogyan áll ez a valóságban? A vízkorlátozásra már nincsen szükség, mert elmúlt a hőség és eső is volt. Ennek ellenére mégis van vízkorlátozás, persze főleg olyankor, amikor a víz legjobban kellene.

Igy volt ez szombaton, szeptember 6-án is, amikor a vízművek tudták jól, hogy minden bányász készül a bányásznap megünneplésére, mégis dében elzárták a vizet és valamikor este 8 óra felé nyitották ki ismét. Több családnál óriási felháborodást váltott ki ez az intézkedés akkor, amikor sem a tisztálkodáshoz, sem a másnapi előkészületi étel és egyebekhez nem volt víz.

Van sok bányász társam, ki otthon tisztálkodik, mert a bányánál — a fürdőben nem fürdik meg. Így kétkedünk, hogy a leközölt cikkben értesítésünkre adott augusztus 16-á még nem érkezett meg.

Ma, szeptember 9-én, amikor e sorokat írom, ismét azt jelenthetem, hogy nincs víz. Tartalékolni nem szabad, hát így szaladgálunk a szomszédos házakba, de sehol sem kapunk vizet. Így hát bosszankodva várunk addig, amíg újra lesz víz. Csodálkozunk azon, hogy minden közlés nélkül elzárják a vizet, ugyanakkor megtiltják a víz tartalékolását. Felteszük a kérdést: Meddig lesz ez még így?

A felhívásnak eleget téve, a rossz csapatokat és csöveket is bejelentettük, de még erre sem történt intézkedés. Eppen ezért követeljük, hogy ezeken a fennálló hanyagságokon a vízművek haladéktalanul változtassanak.

SOMOGYI SÁNDOR levelező.

*

A kőkönyösi lakók panasza helytálló és jogos azért, mert ahogy meggyőződünk róla, a kőkönyösi lakások nagyobb részénél a vízcseppek rosszak és folnyak. A bejelentéseket a lakók megtették annál a közegeknél, aki a vízművek részéről jár ellenőrizni, hogy nem tárolnak-e vizet a fürdőkádba. De megtették a lakóbeszédnek is, aki ugyan feljegyezte, de azért azt mondta, hogy jelentsék minduntalan a vízműveknek, egyszer majd csak megcsinálják.

Feltesszük a kérdést: Meddig ez a hanyagság és meddig ez a bürokrácia, hogy egy bizonyos dolgot, mint például az elromlott, rossz csapatokat, ahol rengeteg víz elfolyik feleslegesen, többször kell bejelenteni és még sem javítják meg?

Reméljük ezek után sürgős intézkedés történik a hibák kijavítására, mégpedig azonnal.

— Jól dolgoztál, Frolovics! Nagyon jól dolgoztál — mondták a többi bányászok.

Valejnyikov olyan ember, boldog mosolyával válaszolt, aki tudja, hogy becsülettel dolgozott s megtette mindazt, amit a közönség párt tőle.

Univerzális réselőgép

A Szovjetunió szénbányáiban minden munkafolyamatnál gépek segítik a bányászokat. Képünk a kemerovo területi „Leninugoly”-orszt „Polisztejszkaja”-i bányának egyik lejtési frontján működő univerzális réselőgépet mutatja be.

Kultúrunka Komlón

Komlót az elmúlt évben az első bányásznapon avatták bányászvárossá. Azóta óriási fejlődésen ment keresztül.

A kulturális nevelőmunka azonban lemaradt az ipar fejlődése mögött. Szakszervezetünk kultúrnevelési osztálya nem foglalkozott elegendő kulturális nevelőmunkával megújításával. Legkomolyabb hiba volt, hogy elhanyagoltuk a tömegnevelési munkát, a szakszervezeti tömeg előadások megszervezésének fontos feladatát. Komlón hosszú ideig nem volt kultúrnevelési bizottság, ezt a feladatot igen helytelenül a kultúrotthon igazgatójára bízta. Pécskői László 5 hónapos kultúrpolitikai iskolát végzett kultúrfelelős másfél hónappal ezelőtt megkezdte munkáját a kultúrunka fellendítéséért. Első lépésként kérte a párt segítségét és a párttal együtt megszervezte a kultúrnevelési bizottságot.

Megjavitult a tömegnevelési munka mind az üzemekben, mind a szálláshelyeken. De magában a kultúrotthonban is. Például május hónapban négy témakörből tartottak tömegelőadást. Ezek között igen népszerűek a szakmai és az egészségügyi előadások. Az előadásokat diavetítéssel tezik színessé és szemléltetvé. Ezzel elérték azt, hogy amíg azelőtt egy előadásban 50-60 fő vett részt, addig most 350-400-an hallgatnak egy-egy előadást. Rendszeresítették az általános ismeretterjesztő előadásokat. A történelmi előadások között a Hunyadi Jánosról szóló előadást 220-an hallgatták meg.

A könyvtár munkájában is nagy hiányosságok voltak azelőtt. Az elmúlt hónapban kezdett bizonyos javulás mutatkozni, mert az MSZT kapott máshol helységet és ott fel-

szabadult termet rendeztek be könyvtárnak, így megfelelő olvasóterem áll majd a dolgozók rendelkezésére. A könyvtár élére Nagy Ilona elvtársnőt helyezték, aki most végezte a 4 hónapos könyvtári iskolát. Komló öt éves tervünk egyik nagy alkotása és bányászatunk büszkesége. Példamutató kultúrunkát kell végezni és gondoskodjunk bányászaink neveléséről, szórakoztatásáról és segítjük a munkafegyelmeg megszilárdítását, a terv teljesítését.

Bózsza István
Kultúrmozgató-vezető.

Bózsza elvtárs ennyit ír a komlói kultúrunkáról a Művelt Nép szeptemberi számában. Mi azonban azt mondjuk, hogy a komlói kultúrunka ettől sokkal jobban van lemaradva Komló óriási fejlődésétől. Az a tény, amit Bózsza elvtárs elismer, hogy a szakszervezet kultúrnevelési osztály nem foglalkozott elegendő kulturális nevelőmunka megújításával, pont maga után azt is hozza, az egyes kultúrkörök, különösen azok, amelyek a nép hagyományainak megőrzését, a népművészet lennének hivatva kialakítani Komlón, nem működnek. Mondhatjuk egész nyugodtan, hogy Komló kulturális élete még egyáltalán nem töltötte be feladatát. Volt egy nagyszemű vegyes kórusunk, amely országos versenyben is az első között járt. Ha megkérdezzük, hogy mi van ezzel az énekkórusral, furcsa válaszokat kapunk. Annyit bizonyos, hogy nem végzi munkáját.

Ha megkérdezzük, hogy állnak a népi táncok, kapunk rá választ, de megállapítani, csak azt állapíthatjuk meg, hogy igen gyöngék, vagy feltehetjük a kérdést jogosan, hogy miért nem kezd meg végre a munkáját a képzőművészeti kör. Pedig lenne ki vezesse. Zengővári elvtárs, aki önné is ezt a munkát, de nincs, aki támogatja. A bányászok között pedig igen sok tehetség van, akiből jó festő, vagy éppen szobrász is lehetne. Ugyanezt mondhatjuk el a kultúrunka többi ágáról is. Végezzenek munkát, de nem eleget. A kultúrunkának gyengeségét mutatja az is, hogy a közönségszervezés nem valami jól működik. Egy-egy prózai színelőadásra a látogatottság még igen gyenge.

A feladatok nagyok és komolyak. Valóban jó példamutató kultúrunkát kell végezni, mert csak akkor érik túl a szocialista városunk fejlődését. Ehhez a munkához úgy Pécskői elvtársnak mint a kultúrotthon vezetőjének, de valamennyi kultúrunkásnak kell hogy nagyobb segítséget adjon Bózsza elvtárs.

Agit. prop. oszt.

SZÁNTÓ TIBOR:

A SZÉNRE ÉPÜLT VÁROS

(REGÉNY)

(3) Azt már sokkal, de sokkal nehezebben állapította meg, melyik vágányról indul a vonat. Bejárta a nagy csarnokot, a külső peronokra is kifutott. Nyolc vasutat megkérdezett, de hét nem volt közülük szolgálatban és ilyenkor nem feleltek, amit máskülönben tudnak.

Még nem tolták be azt a szerelvényt, amelyről, — ha a MAV is úgy akarja, — egyszeri átszállás segítségével, eljut Somra.

Megállt a forgatagban, az érkezők és utazók, a túlkötő szállítótargoncák sodrásának szélén. Most sajnálta először, hogy csak egyellen aktatászkát hozott magával, arra nem lehet rá. Viszont inkább álldogál, minthogy nagy csomagokat cipeljen, aztán meg hátha... talán mégsem kell ottmaradnia.

Az eső elől. A csarnok óriási kapujában még tómpán derengett az ég, de a rádió azt mondta be, holnap jó idő lesz. Néki már mindegy, legfeljebb felszikkad kissé a megjósolt somi sár.

Még a hét elején megbeszélték Klárral, hogy vasárnap szigetre mennek. Amikor egy hónappal ezelőtt színházba hívja, akkor azzal mentette ki magát, hogy már eljött az idő.

Nem ismerte Klárit. Először kimondottan undoknak, beképzettek látta. Soha nem volt dolga elvált asszonnyal, valamilyen nagy bűnt szimatolt az elválás mögött, pedig a kissé vörösés hajú asszony bizvást mondhatta volna, hogy tavaly végzett gimnazista. Szélfélt arca volt, bár száját tüpprosza faszette.

Amikor Péter egy kicsit hebegve közölte vele, hogy szombaton elutazik, amint mondta: háztűznézőbe és azután sem hosszú időre, — Klára rávilágította két nagy szemét, a munkához viselt komolytalan arccal, talán kis gúnyval is megkérdezte: — Szóval mégis áthelyezték?

Tíz perc múlva már hosszasan telefonált, a vasárnapi programját állította össze.

(Folytatjuk.)

HIREK A BARÁTI ORSZAGOKBÓL

Szofia: Szofia mellett, a Vitosahegységben új túristaházakat és üdülőket létesítenek. A Vitosas alsó övezetében 5000, a középhegységeken 3500, a hegytetőn pedig 1500 személy számára építenek üdülőket és túristaházakat. A különböző sportágak népszerűsítésére sportpályákat is létesítenek a hegyek között.

Bukarest: A román katonai törvénytörvényeknek a Duna-Fekete-tengeri csatorna építkezését szabóló banda felett hozott ítélete óta a csatorna építői újabb sikereket értek el.

Már építik a csatorna átívelő első hidakat. A munkások és technikusok, akik a hidpillérek vizalattal elhelyezésén dolgoznak, rendszeresen túteljesítik tervüket.

A nazarceai építő részleg az elmúlt napokban több ezer köbméterrel nagyobb mennyiségű földet emeltek ki, mint a szabotázs leleplezése előtti hasonló idő alatt.

Csökken a termelés, növekszik a munkanélküliek száma Jugoszláviában

Szofia (BTA): Az „Otecsesztven Front” című bolgár lap cikket közöl „Növekszik a munkanélküliség a titóista Jugoszláviában” címmel. A cikk megírja, hogy a titóista sajtóban található adattöredékek is világosan mutatják: növekszik a munkanélküliség Jugoszláviában. 1950-ben az országban százhetven ezer, 1951-ben kétszáz ezer, ez évben pedig már több, mint kétszázötven ezer munkanélküli volt az országban. A belgrádi, zágrábi és az osztréki munkanélküliek száma meghaladja a hetvenezret.

Még az erősen széptelt hivatalos adatok szerint is — írja az Otecsesztven Front — a textilipar termelése 45 százalékkal, az élelmiszeriparé 40 százalékkal, a húsuparé 62 százalékkal, a konzerviparé 77 százalékkal, a kő- és szőnyegiparé pedig 60 százalékkal csökkent az idén, 1951-hasonló termelési szintjéhez képest.

A titóista uralkodókörök további munkáselbocsátásokra készülnek. A fiumei hajógyárból több mint ezer, a horvátországi textilgyárakból pedig ezerhatszázötven munkás elbocsátását tervezik.

A Bányagépjavitó Vállalat

A Bányagépjavitó Vállalat dolgozói maradéktalanul teljesítették a II. Bányásznap tiszteletére tett fogadalmukat. Augusztus hó végéig öt nappal idősebbek lettek a III. névadévi terv idősebbé befejezését. A hulladékanyag felhasználása terén 11.500 forint megtakarítást értek el. A jó munka eredményeképpen a VIII. havi tervüket 118,9 százalékkal teljesítették. A brigádersenyben első lett a „Lenin”-brigád 128 százalékos teljesítéssel, a második a „Rákosi”-brigád 115 százalékos teljesítéssel, harmadik helyen a „DISZ”-brigád 112 százalékos átlagteljesítménnyel végzett.

A szeptember 7-e, a II. Bányásznap tiszteletére elért szép eredmények után megkezdődtek az újabb felajánlások november 7. méltó megünneplésére

UJ KOMLO
Felelős szerkesztő:
REIN JANOS
Felelős lapkiadó:
AMBRUS JENŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komló. Városi Pártbizottság
Előfizetési díj: 1.20 forint.
Telefonszám: Komló. 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Az ünnepi könyvhét eddigi eredménye Komlón

Már a szervezés során megmutatkozott a vállalatoknál és üzemeknél, hogy mindenhol szívesen foglalkoznak a könyvvel.

A komlói könyvesbolt minden számottevő helyen rendez a könyvhét alkalmából könyvkiállításokat, kultúrmozgatóval egybekötve. Ezenkívül könyvankétot is rendezünk, 11-én este 7 órakor tartottunk könyvankétot a komlói kultúrházban. *Gorbatov: Donyeci bányászok* című könyvről, központi előadással. Ugyanezen a napon még két helyen a Szerelőküpi Vállalatnál és a Bányagépjavitó Vállalatnál volt könyvankét. *Móricz Zsigmond írói pályája* címmel.

Az ünnepi könyvhét mint ismeretes, Móricz Zsigmond halálának 10 éves évfordulójával esik egybe. Ennek kapcsán az egész országban Móricz napok lesznek. Ez komlói viszonylatban még jobban jut kifejezésre, mivel az ünnepi könyvhét megnyitása egybeesett a második bányásznapjal. Külön meg kell dicsérni a Komlói Szénbánya üzemi könyvszárát, melyet szépen és izléssel dekoráltak fel Schöck Márton és Király Ernő elvtársak és munkájukkal nagyban hozzájárultak az ünnepi

könyvhét sikeréhez. Legyen a többi vállalat előtt példa az ő munkájuk. Őket pedig serkentse az ünnepi könyvhét sikerrevitele a komlói kultúra felemelkedésének tudata. Jól végezte meg munkáját a Komlói Vendéglátóipari Vállalat is. Sikereit az írásból, hogy a részükre kiadott könyv már az első napon mind elfogyott.

De eredményesek a most folyó könyvvásárok a többi vállalatoknál is. Így például az *Anyagbeszerző, Melyifűró, Magasépítő, Bányagépjavitó és a Szállítási Vállalatnál*. A többi üzem és vállalat munkája még ismeretlen azért, mert nem tartják kapcsolatukat a komlói könyvterjesztővel.

Hiányosságnak kell megemlíteni azt, hogy az Aknamélyítő Vállalatnál elmaradtak a könyvterjesztéssel és kétszón kapcsolódottak be az ünnepi könyvhétbe. Reméljük, hogy Mindszenti elvtárs, a vállalat kultúrosa kiköszöröli a csorbát és behozza a lemaradást.

Előre az ünnepi könyvhét sikeréért!

W. T.
könyvterjesztő.

Bányásznap sportesemények

A Komlói Bányász Sport Kör sportolói a II. Bányásznap alkalmával Tatabányán, Kaposváron és Komlón szerepeltek. Viselkedésükkel, elért eredményeikkel mindenütt méltóan képviselték szocialista bányavárosunk dolgozóit.

Tatabányán az országos döntőben Komlói 37 sportoló képviselt. Negy tetszést arattak a kezükben virággal és énekszóval felvonuló komlói bányász sportolók. Az eredményekre is büszkék lehetünk, mert az ország legjobb bányász sportolójának vetélytársában öklözöknk mellett a kézilabdázóink is jól megállták a helyüket.

Kézilabda férfi csapatunk a harmadik helyen végzett. Pattanyús Évát nélkülöző női csapatunk csak nagy küzdelem után sikerült az 5. helyre.

Öklözőknk érték el a legnagyobb sikert: 3 második hely: Dancsev, Horváth II., Henger; 3 harmadik hely: Kusz, Kanalas, Pődö.

Komlói Vasas—Hirdi SE 2:1 (2:0)

Magyar — Daum, Orosz, Kripli — Károlyi, Fáskert, Pölinger, Szám II., Zsótér, Cserháti, Huszti felállításban játszó komlói csapat Kaposváron is bebizonyította küzdőképességét, jó formáját. A vizes, esős, fűves pályán lejátszott mérkőzés I. félidő 15. percéig a kaposváriak voltak fölényben. A komlói fiúk csak eszakkáltak. Ennek eredménye volt, hogy a 17. percben már 2:0-ra vezetett Kaposvár. A komlói fiúk nem adták fel a harcot. Nagy akarással küzdöttek tovább. A 31. percben Pölinger beadását a kaposvári centerhát elhibázta és Cserháti közelről a hálóba lövi.

A II. félidőben döntő fölénybe kerül a komlói csapat. Egymás után teremteneek veszélyes helyzeteket a kaposvári kapu előtt. Zsótér és Cserháti előtt nyílik jó alkalmok a kiegyenlítésre, de a eszós fűvön nem sikerülnek a lövések. Végre Szám II.-nek sikerül az egyenlítés.

Az utolsó percek hővelkednek izgalomban.

Uszás — vizilabda

Az időjárás nem kedvezett a versenyzőknek, hűvös, esős időben kezdődött már a felvonulás is és később az eső mindjobban erősödött. Így is mintegy 200 néző előtt kezdődött meg és folyt le a verseny Tolna megye és Baranya megye válogatottja között. A pontversenyt Baranya megye vízutasan nyerte. Általában az egész verseny Baranya megye erős fölényének jegyében zajlott le.

A komlói úszók közül 100 méteres női hátúszásban első lett a baranyamegyei szikraközött Balogh Ilona a KBSK versenyzője. Márkus II. a 400 méteres férfi gyorsúszásban a második helyet érte el. Az úttörő úszószámokban a mellúszás kitételével valamennyi számot a komlói úttörők nyerték meg. A 66 2/3 úttörő gyorsúszást Gyimes Komlói Bányász nyerte 49 másod-

Orosz és Károlyi összefut. A labda kérték elcsúszás és a kaposvári center egyedül tőr kapura. Daum beéri és így tisztázódik a veszélyes helyzet. A kiugrott labdával Pölinger elszágnál, Cserháti elé játszik — de lövése nem sikerül. Így az eredmény nem változik.

Komlói B. II.—Pécsi Zsolnay 4:1

A fiatalokkal felfrissített kettő, biztos játékkal győzte le Kutasi (2) és Róth (2) góljaival ellenfelet. Jó volt: Szám I., Róth, Bódó.

san kiálló, tapasztalatlan tolnamegyei csapat Komlói Vasas: Jáger, Simonits, Seffer, Kardos, Barna, Varga, Bánusz, Gálósi, Lackó, Bán, Foor.

A jóképességű hirdi csapat elbizakodva lépett a pályára. Az Erőmű támadásaival kezdődik a mérkőzés. Egy hosszú, előrevágott labdára Lackó jól fut és szépen továbbítja Bán elé, aki a kitéző kapus mellett a hálóba helyezi a labdát, 1:0. A gól után továbbra is az Erőmű csapata támad. A 18. percben Gálósi hatalmas rúgása a kapufáról hagyja el a játéktér. Egy-két erőteljes támadással próbálják a hirdi csapatok megközelíteni a komlói kaput, de ezeket a támadásokat az erőmű védelme könnyen ártalmatlanná teszi. A 25. percben Bán és Foor jó helyezéssel támadása után Foor mintegy 11 méterről élesen küldi a labdát a bal alsó sarokba, 2:0. A hátralévő percekben váltakozó játékt folytat, néhány veszélyes támadást vezetnek a hirdiek, de Jáger jól védte az erőmű kapuját.

Szűnet után feljöttek a hirdiek és sok szép támadás után a 30. percben 2:1-re szépítenek az eredményen. A hátralévő idő nagy küzdelmet hozott, de az eredmény nem változott. A győzelem megérdemelt.

Jók: Barna, Bán, Varga, a mezőny legjobbjá Jáger
Schwara Nándor játékevezető végig kifogástalanul vezette a mérkőzést.

Az úszószámok lebonyolítása után vizilabdamerkőzést láttunk, a Baranya—Tolna megye válogatott csapatai között. A tartalékosan kiálló, tapasztalatlan tolnamegyei csapat nem volt egyenrangú ellenfele a baranyai együttesnek és így úgyszólván küzdelem nélkül érték el góljaikat az emberfogást elhanyagoló ellenfelet szemben és végeredményben 11:1 arányban győztek.

Ér és Norma Szerkesztőség

Budapest VI., Sztálin ut 105.

ORSZÁGOS MUNKÁSBIZOTTSÁG TITKÁRSÁG KÖNYVTÁRA 1952 SZEPT

VIL

ESÜLTJETEK

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

CSÜTÖRTÖK, 1952 Szeptember 25

A szocialista államkölcsön jelentősége a tőkés államkölcsönnel szemben

A tőkés és a szocialista állam is bocsát ki államkölcsönöket. A szocialista államkölcsönök azonban gyökeresen különböznek a tőkés államkölcsönöktől. Miben jutnak kifejezésre ezek a különbségek?

A tőkés államkölcsön a burzsoázia uralmának és a proletariátus pótlólagos kizsákmányolásának eszköze, amelyek a monopolizáció meggazdagodását szolgálják. A tőkés államkölcsönöket népeles célokra, főleg a népeles apparátus kibővítésére, vagy a háborús célok érdekében használják fel. Ezért ennek elkerülhetetlenül az az eredménye, hogy ezeknek az országoknak a társadalmi termékében évről-évre növekszik a haditermelés aránya és ezzel egyenes arányban csökken a polgári termelés, a gazdasági élet militarizálódik. A tőkés államkölcsönök háborús célokra való felhasználása szükségszerűen magával hozza az államadósságok növekedését, amelynek következménye az adók szüntelen telemekése. Az adók telemekésének jellemző példája az Amerikai Egyesült Államok, ahol 1950-1951-es költségvetési évben a lakosságtól származó adók 1938-39-höz képest megsokszorozódtak. „A burzsoáz állam ezekből az adókból törleszti az államkölcsönöket, illetve fizeti kamatukat.” Azonban ez a körülmény a tőkés országokban a gyakorlatban nem valósul meg, a dolgozók a tőkés államnak adott kölcsönöket rendszerint soha nem kapják vissza. Tipikus példája ennek a Horthy Magyarországi Állami Kölcsönjegyze. A Horthy-rendszer kegyetlenül kizsákmányolta az államkölcsönöket a magyar népet, ezt szolgálta az úgynevezett „hisztikölcsön”, amely során a magyar állam kölcsönkötvényeket bocsátott ki.

A szocialista államkölcsön a Szovjetunióban a kommunizmus építését, a népi demokráciákban a szocializmus építését szolgálja. A szocialista államkölcsön a szocialista társadalom termelés- és termékelosztási terv részekénti megszervezésének gazdasági emelőjeként funkcionál. A szocialista államkölcsön nem más, mint a szocialista állam által mozgósított pénzkölcsönökből létesített alap egyik megnyilvánuló formája, amelyet az állam, a szocialista bővített újratermelés céljára használ fel. Más-

részt a nyereség nagy kamatozókötvények formájában kibocsátott szocialista államkölcsönök, a kölcsönök kedvező feltételei mellett a dolgozók állandóan növekvő anyagi és kulturális jólétének egyik emelője. Emellett a kölcsönjegyze nagymértékben elősegíti a tömeges politikai öntudatának fejlesztését, a szocialista hazafiság erősödését és az ország védelmének megszilárdítását.

A szocialista államkölcsön, a szocialista felhalmozás, a népgazdaság pénzügyének legfontosabb forrása. De együtt a dolgozók kiegészítő jövedelemforrása is, amelyet világosan mutat a Szovjetunió példája. A Szovjetunióban a háború utáni években 22 milliárd rubelt fizettek ki a lakosságnak az államkölcsönök után. A szovjet államkölcsönök valóban a nép kölcsönjei. A Szovjetunióban 70 millió kölcsönkötvény tulajdonos van. A Szovjetunióban az 1952-es kibocsátott állami kölcsön a szovjet népi óriási lelkesedéssel fogadta. Három nap alatt 32.712.374.000 rubelt jegyzezték, vagyis az előirányzott összegnél 5,7 milliárd rubellel többet. A kölcsönjegyzezők elő bizonyítéka a szovjet népszünetemű emelkedő anyagi jólétének.

A mi viszonyaink között is nagy jelentősége van a tervkölcsön, valamint már eddig is lezajlott békekölcsönjegyzeéseknek. Az ötéves tervkölcsön és az első békekölcsön eddigi hét húzásánál — a negyed és fél kötvényekkel együtt 334.186.950 forint értékű kötvényt soroltak ki.

A szocialista államkölcsönjegyzeést — sorolások eredményeként is erősödött dolgozó népünk egysége, partunk és a dolgozó tömegek közötti kapcsolat. A kölcsönjegyzeés a dolgozó népünk helytállásra, ötéves tervünk végrehajtásában nagyobb felelősségvállalásra nevelte. A szocialista államkölcsönjegyzeés mutatja partunk irányultságát a jövő felé, a szocializmus útja felé. Csak ez a napról-napra erősödő rendszer vezet az emberiség boldog jövőjéhez, a világ dolgozói igazi békéjének korszakához, a kommunizmus korszakához.

Gungl Ferenc megyei öthónapos pártiskola tanára.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának felhívása A Harmadik Békekölcsön jegyzésére

Magyarország dolgozó népéhez! Népünk sikeresen valósítja meg öt éves tervünket. A szocializmus építésének minden területén elért eredményeink mutatják, milyen kimeríthetetlen teremtő erő van felszabadult dolgozóink munkájában. Elmaradt agrár-ipari országból fejlett ipari országgá váltunk, a magyar kultúra és a tudomány felvirágozott, emelkedett népünk életszínvonala. A szocializmus építésének eddigi eredményeiből kibontakozik népünk ragyogó jövője, amely felé a Szovjetunió példája mutatja az utat.

Ötéves tervünk eredményeiből is kimagaslóan azok a sikerek, amelyek a Sztálin-Vasmű, a budapesti föld alatti gyorsvasút, Komló bányaváros, az inotai November 7. Erőmű, a tiszalöki vízmű, a néhány hónap alatt hősies munkával elkészült díszgyőri nagyközhely építésében elértünk. Ezek a nagy alkotások nemzetünk büszkeségét, amelyek újabb munkahelyteremtésre ösztönzik dolgozóinkat. Gyorsan fejlődnek államj gazdaságaink és termelészervezetekünk, új üzemek, gyárak, iskolák, napköziotthonok kezdik meg munkájukat. Egyre több gép bonyolítja a munkát

mezőgazdaságunkban is, mindjobban meghonosodnak a nagyobb termést biztosító fejlett agrotechnikai eljárások. Megindult az aszály elleni küzdelem. Dolgozó népünk lelkes, szorgalmas munkájának eredményeit mutatják, hogy független, szabad hazánk felemelkedéséért érdemes dolgozni és ha kell, áldozni is.

Népgazdaságunk nagy feladatainak megoldását népünk nemcsak a munka frontján vitte győzelemre, de egyéni megtakarításaival, államkölcsön jegyzésével és túljegyzeésével is. Dolgozóink saját tapasztalataikból tudják, hogy a kölcsönjegyzeés gyümölcsöző befektetés, melynek minden filléré visszafut és bőségesen kamatozik az ország és az egyes dolgozók javára. Az a lelkesedés, amellyel dolgozóink túljegyzezték a kibocsátott kölcsönöket, bizonyítja, hogy népünk hazafias kötelességének tartja a szocializmus építésének meggyorsítását, hazánk erejének növelését. Az ötéves terv megvalósítására kölcsönzött milliárdok népünk egységes fellépését fejezik ki a béke ügyének megvédése mellett. A Békekölcsön a békés építést: a béke ügyét szolgálja.

A Magyar Népköztársaság Minisz-

tertanácsa elhatározta a Harmadik Békekölcsön kibocsátását 1952 október 1-én, 1.300 millió forint összegben, nyereségkötvények formájában. A kölcsönt minden kötvényjegyzező 15 év alatt maradéktalanul visszakapja.

A nyereségeket felévenként sorolják. Minden alkalommal kisorsolnak 1 darab 100.000 forintos nyeresémenyt, ezenkívül jelentékeny számú 50.000 forintos, 25.000 forintos és számos kisebb-nagyobb nyeresémenyt.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a Harmadik Békekölcsön kibocsátása alkalmából felhívja dolgozó népünket, hogy hazánk minden beesületét, hű fiá, városban és falun, erejéhez képest vegye ki részét a jegyzésből. A nép államának kölcsönzött minden forint egy-egy téglát a szocializmus építéséhez.

Magyar dolgozók! Építsetek a nép országát! Védjétek a magyar függetlenségét, oltalmazzatok a békét: jegyzeztetek békekölcsönt!

Budapest, 1952 szeptember 25-én.

A MAGYAR NEPKÖZTÁRSASÁG MINISZTERTANÁCSA.

KOMLÓ VÁROSI DOLGOZÓI!

Népköztársaságunk kormányja egymilliárd 300 millió forint értékben kibocsátotta a III. békekölcsönt.

Ebből az alkalmából a párt, a DISZ, a szakszervezet, az MNDSZ, a tanács és a tröszi vezetősége felhívja a város becsületes, hazáját szerető dolgozóit, hogy becsülettel, anyagi erejükhöz mérten tegyenek eleget hazafias kötelességeiknek és jegyzezzék békekölcsönt.

Kormányzatunk által kibocsátott békekölcsön ötéves tervünk sikeres megvalósítását szolgálja. Minden becsületes dolgozó embernek hazafias kötelessége, hogy támogassa népi demokratikus államunkat. A III. Békekölcsön jegyzésén legyen bizonyított, ha annak, hogy népünk helyes és támogatja nagy partunk, a Magyar Dolgozók Pártja politikáját.

A békekölcsönjegyzeés legyen kifejezője és bizonyítéka annak, hogy népünk eltelt és győztesen fordul az angol amerikai imperialista háborús gyűjtögetők felé. Mutassa meg a

békekölcsönjegyzeés is, hogy népünk nyugodtan és elszántan kiáll a béke megvédése mellett.

Komló városi dolgozók! Jussanak eszetekbe, hogy a komlóiaknak külön is meg kell mutatni hűségüket az államhoz, ragaszkodásukat partunkhoz. A régi sáros faluból modern várost épített a terv, erre az új városunkra, a Sztálinvárosra jegyzeztetek békekölcsönt.

A kölcsönjegyzeés a béke ügyét szolgálja. A kölcsönjegyzeés jelentősége túlnyúl hazánk határain: komoly politikai jelentősége van, erősíti a békéért harcoló népek táborát.

Az imperialisták eszevesztett tevékenységét hajszával, háborús üzítással élezi a nemzetközi helyzetet, ki akarják robbantani a harmadik világháborút. Dühöngenek, mert látják népünk boldogulását, erősödését. Mi azonban nem ijedünk meg a háborús fenyegetésektől, Tudjuk azt, hogy a nagyobb erő a mi oldalunkon, a Szovjetunió vezette békétábor oldalán

van. Ezért bátran álljunk ki minden ellenséges megnyilvánulás ellen. Aki kölcsönt jegyez, a béke ügyének tesz szolgálatot. Teljesen bizonyítja, hogy a béke ügye mellett áll és győz a háborús uszítókat. Leleplezi azoknak ügynökeit. Hittet tesz amellett, hogy magának valjón ötéves tervünk ügyét, szereti hazáját.

A békekölcsön jegyzést tegyük az ellenség feletti újabb győzelem állomásává.

Bányászok, építőmunkások, értelmiségiek, szellemi dolgozók, mutassátok meg, hogy úgy a természetben, mint a békekölcsön jegyzésében példát tudtok mutatni Baranya megye, de az egész ország dolgozóinak is.

Előre! Harcos, lelkes munkával a békekölcsönjegyzeés sikeréért!

MDP városi bizottság
DISZ városi bizottság
Szakszervezet vezetősége,
Városi tanács,
MNDSZ vezetősége,
Tröszi vezetősége,

Két boldog nyerő, — 10.000 forint nyereség

Az elmúlt héten pénteken, nagy izgalommal várták munkatársai Ecker György elvtársat munkahelyén. Azon a héten a délutános harmadba járt dolgozni. Egy órák szokott megjárakozni Nagymányokról a munkahelyére. Ezen a napon kissé később, mert síkos volt az út az esőtől, és lassabban jött az autójával.

— Menj a párttitkár elvtársához! — siettel felelte egyik munkatársa. — Nagy örömhírt tudunk a számodról — de az örömről már nem tudta magába fojtani a „jó hírt” és kibökte: — Tudod-e? Otezer forintot nyertél a békekölcsönországon.

Ecker elvtárs nem hitte, de azért megindult a pártiroda felé. Gunszt elvtárs, a párttitkár, amikor meglátta, boldogan üdvözlölte neki a hírt. — Már tudok róla — mosolygott az idős vajúr. — Megmondták, De annyit mondhatok, hogy ilyen nagy meglepetés nem ért még életemben. Tudom, nagyon boldog lesz a feleségem is, ha meghallja.

A párttitkár elvtárs kérdéseire nemcsak azt mondta Ecker elvtárs, elmondta azt is, hogy négy gyermeke van, egy már felnőtt, dolgozik, a három kisebb pedig általános iskolába jár. Elmondta azt is, hogy mint szállítási felvigyázó 1300 forintot keres havonta, mégis nagyon jól jött ez a nyereség, mert a gyerekeknek ruhát, cipőt vesznek majd belőle.

— Na meg egy kis hízó disznót — tette hozzá a végén.

Elhatározta Ecker elvtárs azt is, hogy a dolgozó családtagok, már min az ő fia, ezentúl még derekasabban veszik ki a részüket a munkából, a gyerekek pedig a tanulásból.

A Bányagépjavitó Vállalatnál ugyancsak ilyen izgalommal keresték fel munkahelyén munkatársai és Réh elvtárs, a párttitkár Deák János át-képzést hétfőn, szeptember 22-én és örömmel üdvözlötték, hogy egyik 100 forintos kötvényét kihúzták és 5000 forintot nyert.

— Ilyen öröm e ilyen nagy nyereségem még engem az életben nem ért. En is örülök neki, de még jobban fognak örülni szüleim és testvéreim. Lesz belőle ruha is és cipő is nekik.

Megtudtuk azt is, hogy Deák János a multban cseled volt. Akkor — mint ahogy ő is mondja, — nem fizették meg munkáját, csak azért a kis sovány kosztért dolgozott. Nyolcan voltak testvérek. Tengették életüket a családsorsban. Ma összehasonlíthatatlanul jobban élnek, mint akkor, de megfogadta azt is, hogy ezentúl még jobb munkával harcol a szocializmusért és kiváló szakmunkás válik belőle.

Az altáró dolgozói a tervteljesítés élén

Az Akmamélyítő Vállalat üzemei közül legszebb eredményt az altáró dolgozói érték el. Előirányzatukat szeptember 23-ig 112 százalékra teljesítették és a hó végére elértek a 121 százalékot. Ebben az üzemből van volt a legkevesebb az igazolatlan mulasztók száma. Legjobban dolgozott az üzemből Németh László DISZ brigádja, aki tervelőirányzatát 198 százalékra, a vállalatát a mai napig pedig 143 százalékra teljesítette és évi tervteljesítésében 1952 október 20-án tart.

Ernszt Ádám bányatechnikusokból álló brigádja — bár naponta csak hat órát dolgoznak — előirányzatát

151. vállalatát pedig 123 százalékra teljesítette. Tekeli Adolf brigádja előirányzatát 166, vállalatát 121 százalékra teljesítette. Az altáró üzemből szeptember 23-ig minden egyes csapat 100 százalékot felül teljesítette tervét és csak azért nem állnak magasabb százalékokon, mert Annaképpen a munka leállt toronyszerelés miatt.

Ugyancsak az eredményeket nem mondhatjuk el a III-as, a Béta-szállító és a Béta-légaknáról. Ezek az aknák még az operatív tervüket sem tudták teljesíteni, Legrosszabbul áll a tervteljesítés terén a III-as akna, amely szeptember 23-ig csak 17,6 százalékot teljesített.

A hidasí üzem csak úgy, mint a bányászhatén becsületesen, szocialista öntudattal teljesíti tervét és szeptember 22-ig 126 százalékot ért el.

A főszállító akna október 1-ig havi lemaradásából, nap-nap után javítja munkáját és ennek nyomán szeptember 22-ig tervüket 98,6 százalékra teljesítették. Ezen a munkaterületen a legjobban dolgozó brigád a Hartung József és Szak Péter brigádja. Vállalati viszonylatban még komoly feladatokat kell elvégezni, hogy tervüket teljesíthessék és ne maradjunk szegényben. Szeptember 22-én még csak 96,7 százalékra álltunk a terv teljesítésével.

Orosz Zoltán

Munkás-sors Jugoszláviában

Az albán szakszervezetek lapja arról számol be, hogy Jugoszláviában az elmúlt évben a munkanélküliek száma 200 ezer fölé emelkedett. Szlovéniában csupán márciusban és áprilisban 10.388 munkát bocsátottak el. A „Radnik” című jugoszláv lap bevallása szerint megfelelő szellőztető berendezés hiánya miatt Trecca bányában több bányász meghalt gázmérgezés következtében. A tilóista munkateljesítő három bányát arra kényszerített, hogy gázárc nélkül javítsa meg az elromlott szellőztető készüléket. A parancs végrehajtásának kísérlete a bányászok életébe került.

Szeptember 28 — a Néphadsereg Napja

Szeptember 28-án ünnepeljük a Néphadsereg Napját. A Néphadsereg Napjának ünnepségei kifejezik szőttéphetetlen egységét. Kifejezik azt, hogy néphadseregünk minden harcosát, tiszthelyettesét, tisztjét és tábornokát a nép, a párt iránti tőrhétel, hűség szelleme hatja át. Megmutatják az ünnepségek népünk elszánt akaratát, hogy a békét, szocialista építésünk eredményeit minden erővel megvédjük.

A néphadsereg napját, szeptember 27-én, szombaton este 7 órák or a néphadsereg színházában, a honvédelmi minisztérium által rendezendő ünnepség nyitja meg. Az ünnepsé-

gen Kossuth-díjas művészeink, a Magyar Néphadsereg Enek- és Táncegyüttese, az Államvédelmi Hatóság Központi Enek- és Táncegyüttese, az Állami Népi Együttes zenekara szerepel.

Vasárnap, szeptember 28-án délelőtti 10 órák or Budapestén a Szabad-ság tereén a Szovjet Hős! Emlékünél koszorúzási ünnepség lesz. Délután 3 órák or kerül sor Pákozdon, az 1848-as dicsőséges csata színhelyén a távaly felábrított emlékmű megkoszorúsására. Az ünnepség díszszemlével kezdődik, amelynek éven 1848 és 1919 dicsőséges lobogóit viszik honvédekünk.

Komló a fiatalok városa! JEGYEZZ BÉKEKÖLCSÖNT!

A faliújság az üzem dolgozóinak sajtója

A faliújság visszatér az üzem, a műhely dolgozóinak egész életét. Foglalkozik munkájuk eredményeivel és hiányosságaival, kezdeményezésekkel, észszerűsítő javaslatokkal, mindazzal, ami a dolgozóinkat foglalkoztatja. Kivizsgálja a dolgozók panaszait, bíráltra és önbírálatra nevel.

Az elmúlt héten, ahogy Komló üzemét jártuk, azt kellett megállapítanunk, hogy a faliújság sok üzemegységénél ismeretlen, nem működik, avagy pedig a faliújságnak ezant

fekete tábla — mint, ahogy ez Kossuth-aknákn is van — porosodik a felolvasó teremben, vagy a munkahelyeken.

A komlói üzemek egyikében, a Bányagépjárató Vállalatnál, a nagy szerelősarnokban szembetűnő helyen áll az üzem dolgozóinak helyi sajtója, a „Béke” faliújság. Ezen a faliújságon, amely igen díszes kivitelezésben áll a legjobb helyen, könnyen olvasható cikkek vannak elhelyezve. A cikkeket olvassuk, melyek ezen héten éppen

tésére mozgósítson. Ebben kell felhasználni az egyik legfontosabb fegyvert: a kritikát.

Az üzemi újság jellegénél fogva megköveteli, hogy a cikkek könnyen érthetők és rövidek legyenek. Fontos az, hogy az üzem problémáival személyhez szólóan foglalkozzanak.

A faliújság csakis akkor töltheti be eredményesen feladatát, ha munkájának a politikai irányítását és ellenőrzését a szakszervezeti és ifjú-vezetők tényleges bevonásával, a párt- és szakszervezetek közreműködésével végzi; ha a helyi párt- és szakszervezet vezetősége és titkára személyes felelősséggel segíti, irányítja és ellenőrzi a faliújság és szerkesztőbizottsága tevékenységét, mert a döntő tervű utolsó szakaszának teljesítéséért folyó harcban ez egyre nagyobb követelményként lép fel.

Ma Komióon egyetlen egy üzemben sem adnak számot faliújságaink arról, hogy egy-egy dolgozó hogyan állta meg a helyét a munka frontján, hogy kiemelkedő termelési eredményével, tapasztalatainak átadásával elvtársi segítség nyújtásával, hogyan mutatta meg határtalan szeretetét hazája, népe iránt. Az üzemi faliújságoknak pedig igen fontos feladata lenne az, hogy példákot keresztül neveljék üzemiek dolgozóit a hazaszeretetre, arra, hogy ne csak jobb munkával, hanem minden tevékenységükkel aktív harcosai legyenek békénknak.

Legyen a faliújság mindig friss és eleven.

A faliújság újság jellegét éppen az biztosítja, hogy időközönként rendszeresen jelenik meg, hogy a legjobb eredményt elérő dolgozókat azonnal népszerűsítsék, a lemaradottakat pedig buzdítsák. A faliújság legyen a szólásszabadság nagyszerű bizonyítéka, a kritika és önkritika fegyvere, a kommunista nevelés hatásos eszköze. A párt- és szakszervezetek vezetői, szerkesztőbizottság, levelezők, olvasók, szeressék és becsüljék meg a faliújság munkát, legyen minden munkahelyen faliújság, mégpedig jó faliújság, — a tervteljesítés, a békeharc megannyi éles fegyvere.

a bírálat és önbírálat helyes alkalmazására tanítottak.

mutattak rá arra, hogy hogy akarják elfojtani, illetve megakadályozni az egyes dolgozók kemény, de jogos bírálatát. Jogosan állapítjuk meg azt, hogy a Gépjavító faliújsága, a hiányosságai ellenére is, a legjobb faliújságok közé tartozik Komió viszonylatában, de — mint, ahogy a Dunántúli Napól is megírja — megyei viszonylatban is az elsők között van.

Ezzel szemben mit látunk a Kossuth-aknákn. A Kossuth-aknákn ugyan hozzáfogott már a DISZ, a szakszervezettel karöltve, az alapszervezetek támogatásával — két hónappal ezelőtt — a faliújság mozgalom megszervezéséhez, de azonkívül, hogy csináltattak egy fekete táblát és elhelyezték a felolvasóteremben, igen rossz helyen és magasan — még kell jegyeznünk, hogy a kitűzött határidő után másfél hónapra, — sem tettek egyebet. Annnyit már megtudtunk, hogy a párt- és szakszervezetek határozatot hoztak a faliújság mozgalom megszervezésére és megalkotottak egy szerkesztőbizottságot is. Sőt, ahogy ezt Berényi Imre elvtárs, a Kossuth-aknákn DISZ bizottság munkatársa mondotta:

— En már írtam egy faliújság cikket, még pedig azt, hogy mire való a faliújság és mit jelent a faliújság.

Duga elvtárs, a Kossuth-aknákn DISZ bizottság titkára beszélgetésünk során elismerte, hogy:

— Még mindig nem indult be a faliújság, ezért én magam is felelős vagyok, mert megígértem, hogy az

első cikket én írom rá, de ezt elmulasztottam.

Ha a Kossuth-aknákn faliújság be akarja tölteni a feladatát, akkor a szerkesztőbizottságnak arra kell törekednie, hogy Kossuth-akna legnagyobb problémájával, a tervteljesítési akadályokkal szálljon harcba és arra mozgósítson, neveljen, hogy teljesítsék a tervet.

Ugyanígy rossz a helyzet az Aknamélyítő Vállalat üzeménél, de Komló vajamennyi üzeménél is. Az Aknamélyítő Vállalat munkahelyein hiába keressük a faliújságot, s hiába kutatunk az után, hogy azon foglalkoznak-e 100 méteres mozgalom eredményével, a hiányosságaival, amikor egyszerűen nincs faliújság, nincs szerkesztőbizottság, de még meg sem kezdték annak megalkotását.

Az üzemi faliújságaink munkájáról kapott kép és az a tény, hogy sok üzemben elhanyagolják a faliújság mozgalmat, arra enged következtetni, hogy még mindig nem értették meg, milyen hatalmas jelentősége van a faliújságnak abban, hogy a dolgozókat hazaszeretetre, helytűlésre, a munkaverseny fokozására, fegyelmezett, jó munkára nevelje és nap-nap után emelje a dolgozók politikai képzettségét.

Mi a faliújság feladata?

A faliújságnak elsőrendű feladata, hogy a párt és kormányhatározatok végrehajtására, a termelési tervek maradéktalan teljesítésére, túlteljesít-

Nem bántam meg, hogy bányász lettem

Nap, mint nap találkozhatunk a bányában és a napszinten az új munkások népes, szenes és vidám csoportjával. Hat napig járják a bányát ismerkednek új munkahelyükkel, új munkájukkal.

Hat nap jeltelje után szerszám kerül a kezükbe és látogatókból maguk is bányászokká lesznek.

Molnár János is végigjárta ezt az utat. Augusztus 29 én volt egy hónapja annak, hogy először leszállt a komlói bányába. Bátoronostorról került ide, otthon mezőgazdasági munkát végzett. Napszamba járt, a multban pedig a gazdáknál szolgált.

A bátononostori Molnár János most 25 éves, végre eljutott odáig, hogy szakmája lett, meghozta olyan, amelyik jó és amelyiket szeret.

Molnár János tizenharmad magával jött el Komlóra, mint toborzott. Tizenhárman a kőkönnyösi legényszádlásra, mégpedig az erdeibe került, de azért változatlanul összetartanak, mint falubeliek.

Molnár János jó érzéssel, lélelem nélkül szállt le a bányába. Nem is családostól, amint ő mondja: „Nem is volt lent semmi tura.”

Mielőtt munkába kezdett volna, va donatúj, kék munkaruhát kapott. Olyan szépet, hogy sajnálta munkára elhordani és most ez az utcai ruhája. Egy pár bakancs is került a lábára.

A munkát nem sokat kellett neki mutogatni, egyszer megnézte és már ment is a dolog.

En a magam-részéről a földmunkát nehezebbnek találom. Ez aztán emberenként változik, de én könnyen és jól bírtam mindjárt az első napokban is a bányát. Már egy fél műszakban részeltem is.

Az új bányászok megkapnak a régiektől minden segítséget és rég megszűnt már a kezdő bányászok becsapása, megtréfálása. A becsületes komlói bányászok mind tudják, hogy az új munkásokat nem elűzzenek ki a bányától, hanem meg kell velük szeretetni a bányamunkát.

Ő is és feltehetőleg a többi új munkás is meglegedet a szállással, az ellátással.

Molnár János is erről beszél, el-

mondja azt is, hogy nem egyszer vá-járok is odaát, nekik segíteni a lapátolásban, csak menjen a munka.

— Nem bántam meg, hogy Komlóra

Ötéves tervünk érő gyümölcse:

Hazánk első szocialista bányavárosa: Komló

Komló, az egykori elhagyott sartergenben fekvő bányászfalucska, az utóbbi években, a felszabadulás óta, de különösképpen az öt éves terv beindulása óta sokat fejlődött. Kőkönnyösön, az egykori kopár földön, ahol csupa bogács és kőkény bokor volt, melyben azelőtt a vaddisznók tanyáztak, új városrészt épült. 1949-ben, amikor arról kezdtek beszélni, hogy Komló az öt éves terv során város épül, mégpedig az ország első szocialista bányavárosává, még nem sokan hitték el.

Nem hitték még sokan akkor, amikor 1949-ben népköztársaságunk állama kibocsátotta a tervkölcsonnt, hogy az a kis összeg, mellyel a komlói dolgozók hozzájárultak, ilyen bő-ségesen fog kamatozni és ilyen rövid idő alatt, oly hatalmas eredmények, alkotások valósulnak meg és segítik hozzá az egykori nyomorgó, kiszákmányolt bányászt a jobb, a szebb, a boldogabb élethez.

Sokat, nagyon sokat kellett addig nélkülözni, amíg eljutottunk a felszabadulásig, majd az öt éves terv, a béke terv elindításához — mondja Péter István elvtárs, Kossuth-akna egyik öreg bányásza.

— Bizony, amikor 1949-ben az első kölcsönjegyzéskor arról kezd-tünk beszélgetni, hogy Komló város-sá épül, én magam sem hittem. Ké-telkedtem abban, hogy a multban annyira elhanyagolt, sartergenben fekvő falucskából ilyen gyönyörű szép város épül. Pedig csak még egy-része készült el és mégis mennyi minden változott meg azóta a mi életünkkel együtt.

— Ki gondolt arra, hogy a felszabadulás után hat évre ilyen modern járárszabályzatban tanulhatnak a

jöttem. Amikor legutóbb odahaza voltam, előszóban is elmondtam, milyen jó szakmára lettem. Most az után újabb csoport indul el hazulról, Bátoronostorról, hogy ide jöjjenek Komlóra bányászni.

jövő szakmunkáscsi. Amikor még én a bányába kerültem 1924-ben, nyolc évig kellett csillésként dolgoznom pár fillérért nyomorúságos körülmé-nyek között, hogy vajúr lehessenek csak azért, mert a csillék munka ol-csőbb volt és így többet kerestek rajtunk a bányabárok.

— Embertelen módon éltem család-dammal. Sokszor hagymát és kenyé-ret vittem csak műszakra, hogy vala-mit vásárolni tudjon a család. Egy hónapban 55—40 műszakot is ledol-goztam, mégsem tudtam hazajönni többet, mint 40—50 pengőt. 15 évig gyalogoltam Pölöskeről Komlóra, mert nem volt pénzem a vonatra.

Néki nem volt bátorunk a mult-ban. Még a gyermekeket is kölcsön-kért kölcsönben neveltem fel.

— Mivel ezért látom én is örömmel ezt a hatalmas építőmunkát, mely pártunk szava nyomán megindult. Látom ma már azt, hogy a régi nyom-orúságos vályog kunyhókat felvált-ják egyre hatalmasabb tömegben a köépületek. Ezért jegyeztem én bol-dogán a mult évi kölcsönjegyzésnél 1800 forintot. Ez a pénz nekem sokat kamatozott.

Sokat kamatozott a kölcsön-adott pénz; igaz van Péter elvtárs-nak, mert a régi elhanyagolt, tönk-retett, a rablógazdálkodásban kirabolt bánya egyre inkább fejlődik. A csákányt felbáltották a fejtőkalapá-csok; a talicskát az új csillék ezrei. A lövönvált helyett a végtelen kö-tél után ma már Diesel mozdonyok roboznak a megrakott csillékek az aknához. 21 millió forint költséggel felépült az új altáró és abban vil-lanymozdonyok szállítják már a sze-

„Szakszervezetünk segítse fokozottabban a munkaverseny kiszélesítését”

A Szerelőipari Vállalat dolgozói elsők között voltak városunkban, akik Rákosi elvtársnak jelenthették: teljesítették harmadik negyedévi tervüket. Kovács elvtárs, a vállalat igazgatója erről az eseményről így számolt be levelében:

Az első negyedben igen szépen nőtt az egyfőre eső termelési értékünk is. A II. negyed egyfőre eső termelési értéke 5607 forint volt, ezzel szemben a III. negyedévi ugyanezen számadata már 6967 forintot mutat.

Vállalatunk dolgozói, harmadik negyedévi tervük idő előtt való teljesítésével 1.100.000 forint értékű munkát végeztek el népgazdaságunknak tervén felül.

Jó eredménynek tudható be az is, hogy vállalatunknál az utolsó negyedévben igazolatlanul mulasztó nem volt.

Negyedévi tervünk túlteljesítéséhez igen komoly mértékben járult hozzá az alkotmányunk évfordulójára tett vállalások teljesítése, valamint az építők napjára tett fogadalmak valóra váltása.

Ha megvizsgáljuk vállalatunk négy különböző üzemét, megállapíthatjuk, hogy a jó tervteljesítésben a terv-szerű munkában, a munkaidő jó ki-használásában és a munka minőségében legelső helyet asztalosüzemünk dolgozói foglalják el. Asztalos üze-münk dolgozói egy brigádba tömörül-tek és átlag 130 százalékos teljesít-ményt értek el. Itt a legjobb dolgo-zók, Nagy és Kurc elvtársak, élen-járnak a munkában, mindenben ki-érdemlik munkatársaik megbecsülé-sét. Igen szép eredményt ért el az üzemrész a jelenleg építendő hat kö-könnyösi kockaház nyílászáró szerke-zetének elkészítésénél. Ha az aszta-losüzem ebben a hónapban végig meg-tartja jó eredményeit, akkor az üzem vezetője méltán veheti majd át a legjobb üzemvezetőnek járó 1000 forintos jutalmát.

A legjobb üzem címért folyó ver-senyben méltó társra akadtak az asz-talosüzem dolgozói a villany, víz- és fűtészerező üzemek dolgozóiban. Ez utóbbi üzemek főleg a komlói bá-nyászfürdő munkáin érnek el jelen-tős eredményeket.

Ennél a munkánál tűnt ki ifjú Tuli Imre fűtészerező DISZ brigád-ja, 155.6 százalékos teljesítményével. Azonkívül Pálfi György villanyze-rező brigádja, 137.3 százalékos ered-ményével, és a vízszerező brigád

162.6 százalékos átlagteljesítményé-vel.

Vízszerezőink, fűtészerezőink és vil-lanyszerezőink hatalmas lelkesedéssel dolgoznak, hogy december elsejére, az újabb határidőre átadhassuk a bányászfürdőt Komló bányászainak. Ebben a munkában különösen a három átképzős brigád tűnt ki, vala-mint Sárosi István fűtészerező brigádja, akik valamennyien a negyed-év szakma legjobbjá címért verse-nyeznek.

Kató elvtárs már nem fiatal, de korát meghazudtoló lendülettel és akarattal dolgozik, ugyancsak a fűrdő szellőzői csatornáknak munkáján. Pontos, szép munkát végez, minden bádigos példát vehet róla.

Kőkönnyösön, az új bányászszázak építésén dolgozik az Előre lakatos-brigád, amelynek tagjai már a 180 százalékos is elérték. Ez a brigád is nagymértékben elősegítette, hogy a vállalat idő előtt teljesíthette negyed-évi tervét.

A vállalat fizikai dolgozóinak lel-kesedése átragadt műszaki értelmis-günkre is. Műszakiaink napi munká-jukon belül a szállásokon sokszor keresték fel a brigádokat és meg-beszélték velük a problémákat, s a következő napi feladatokat is. Hiba volt azonban náluk az, hogy nem volt rendszeres a segítségadásuk és főleg az élenjárókat támogatták. Ezért a jövőben ezen változtatni kell és műszaki dolgozóinknak első sorban a gyengébbeket kell pártfogá-sukba venni, nekik kell elsősorban segítséget nyújtani.

Vállalatunk kommunistái élen-jártak a munkában, ha a ver-senyről volt szó, soha nem voltak fáradtak és mindig maradt idejük má-sok segítségére is. Most az a feladat, hogy szakszervezetünk a kommunis-ták példáján keresztül fokozottabban vegye ki részét a verseny fejlesz-téséből, kiszélesítéséből. Csak így biz-tosíthatjuk a verseny sikeres továb-bítélét november hetedikére, csak így biztosíthatjuk a következő ne-gyedévi és az évi terv sikeres befe-jezését.

Kovács József

a Komlói Szerelőipari Vállalat igazgatója

szönünk, azt jellemzi az a körülmény is — mondja idősebb Nagy Gyula elvtárs, a Magasépítő Vállalat kö-művese, — hogy az idősebbik fiam, József a Közgazdasági Tudomány-egyetem marxista-leninista szakának hallgatója és egyetemi tanár lesz. — Így beszél Nagy elvtárs a megválto-zott jelenről: — Jobb a megélheté-sem, mint a multban, hisz ma nem 80 fillérért dolgozik, mint azelőtt. Ke-resete meghaladja az átlag 2000 fo-rintot. A termelésben derekasan ki-veszi a részét. Átlag termelése 200—236 százalék.

Az öt éves terv, a béke terv, ha-talmas változásokat hozott. Az első kölcsönjegyzés óta egészségesebbek, jól öltözöttebbek lettek az emberek. Erre bizonyítottak az is, hogy egy hó-nap alatt, augusztusban 653 méter szövet, 400 méter selyem, 5456 méter zefír fogyott el Komlón. Hogy jobban élnek, bizonyítja az is, hogy augusztusban majdnem 14 ezer kg cukrot, 40 ezer kg lisztet, 9 ezer kg zsírt, 14 ezer kg húst fogyasztottak, s hogy vidáman élnek, azt bizonyítja az, hogy augusztusban 79 ezer liter sör és 17 ezer liter bort fogyasztottak a komlói dolgozók.

Ezek mellett az eredmények mel-lett azonban ne feledkezzünk meg hazafias kötelességünkről, a terv tel-jesítéséről. Ne feledkezzünk meg ar-ról, hogy nem elégséges és nem igaz hazaszeretet az, amely csak szavak-kal „szerelet” a hazát, — a haza iránti szeretetet tettekkel kell megmutatni.

Aki a szocialista kölcsönjegyzésben is példamutatóan kiveszi részét, az az aktív hazaszeretet, a béke öre.

GABOR BALÁZS

A III. BÉKEKÖLCSÖN JEGYZÉSE: HAZAFIAS KÖTELESSÉG!

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS *

Erősítsük szövetségünk tömegbefolyását az ifjúság széles rétegei között

A Bolsevik Párt az ifjúság tömegének nevelését, mozgósítását elsősorban a Komszomolon keresztül végzi el, a Komszomol köli össze a Pártot az ifjúság tömegével. A mi pártunk is nagy jelentőséget tulajdonít az ifjúságnak a szocializmusért folyó harcban. Az ifjúság jelentősége egyre nagyobb lesz, éppen ezért a párt Központi Vezetősége napirendre tűzte az ifjúság kérdését, ezért vitatta meg az Ifjúsági Szövetség munkáját, és hozott határozatot a további feladatokra.

A párt K. V. többek között rámutatott arra, hogy a tömegbefolyása igen gyenge a DISZ-nek. Mindössze az ifjúság 35 százaléka karolja át, és így az ifjúság jelentős része nem él szervezeti életet. Nem vonjuk be abba a harcha, amit nap, mint nap folytatunk hazánk felépítéséért, a béke-ránkos szakaszának megvédéséért. Ha azt nézzük, hogy ez a kérdés hogy áll nálunk, akkor meg kell állapítanunk, hogy nálunk Komlón még súlyosabb a helyzet. Az tény, hogy március óta megduplázódott szervezetünk taglétszáma, de ez bennünket nem ragadhat el, nem fátyolozhatja el azt a tényt, hogy Komlón az ifjúságnak mindössze 32 százaléka vesz részt az ifjúság munkájában.

A DISZ vezeők ne hecsüljék le a fiatalokat

Felvetjük a kérdést — talán a mi fiataljaink Komlón nem szeretik a DISZ-t? — Nem igaz. — Számtalan esetben beigazodott, hogy a fiatalok igen részt akarnak venni a DISZ munkájában. Tevékenyen részt akarnak venni az ifjúság nevelésében. A Bányagőpjavitó DISZ szervezetből Fábián elvtárs, DISZ-tag a DISZ városi bizottságtól kért megbízást, mert az alapszervezet nem bízta meg munkával, noha kért munkát. Sok ifjúsági vezető a tagságot hibáztatja és nem a saját hiányosságait nézi. A Kossuth-aknán Berényi és Vidra alapszervi titkárok azt hangoztatják, hogy

a fiatalokkal nem lehet beszélni és nem is akarnak résztvenni a DISZ munkájában.

Vacóságban a helyzet az, hogy az alapszervi vezetők nem beszélgetnek el a fiatalokkal, nem adnak nekik munkát. — Lengyel elvtársnő emlegette, hogy amióta DISZ-tag, semmiféle munkát nem bíztak meg rá. Vagy pl. Pergel elvtárs DISZ-en kívüli fiatal azt mondta, hogy őtöle még ez-ideig meg sem kérdezték, hogy akar-e tagja lenni a DISZ-nek. Tehát elsősorban az a helyzet, hogy a DISZ vezetőink, akarva, akaratlanul az el-lenség hangját segítik elő, amikor azt mondják, hogy a „bányászfiatalok elfordulnak és nem akarnak résztvenni a szövetség életében.” Ugyanakkor mutatkozik meg egy nagyfokú közöm-bőség a DISZ tömegbefolyásával kapcsolatban különösen a bányászati DISZ szervezeteknél.

A Feltáró Vállalatnál egyáltalán nem is foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy felkeressék a DISZ-en kívüli fiatalokat, és bevonják a szervezetbe. A kapuban várják, hogy jöjjenek, és ha nem jönnek, akkor azt szeretnék bebizonyítani, hogy a fiatalok nem akarnak DISZ tagok lenni.

A DISZ-szervezetek végezzenek aktív munkát

A másik hiba, hogy a DISZ vezetőink úgy gondolkodnak, hogy a fiatalokat bevonhatják anélkül, hogy megváltoztatnák a DISZ belső életének tartalmát. Tettekre, tanulmányi ifjak és leányok százaik lépnek a DISZ-be, ha a DISZ szervezeti életünk tartalma kielégítene őket. Nézzük meg ezt konkrétan: Az Aknamélyítő DISZ szervezete semilyen munkát nem végez. — A 100 méteres mozgalmat nem támogatta. — Nem biztosítja az ifjak kulturális és sportlehetőségét. — Nem tart taggyűléseket, és ifjúsági napokat. Ennek alapján ne is csodálkoz-zon Tano elvtárs, a szervezet DISZ-titkára, hogy a fiatalok nem jönnek a szervezetbe. Es mégis az Aknamé-

lyítő DISZ fiatalok indították el a 100 méterért folyó harcot, az ifjúsági brigádok járnak élen, mennek el különböző iskolákra tanulni.

Nézzük meg, hogy Kőkőnyöshen a DISZ tömegbefolyása miért kielégítő? Azért mert megtartják a taggyűlést, amelyben egészséges bírálatok hangzanak elő, bevonnák az ifjakat a sport, és kulturmunkába, biztosítják számukra a tanulást.

Meg kell érteni, hogy öncélú tagto-borzást folytatni nem lehet. A tobor-zást nekünk össze kell kötni a DISZ erősítésével, a DISZ építéssel. Pillanatilag tudunk fiatalokat bevonni a szervezetbe, azonban nem tudjuk megtartani, nem tudjuk megvezetni, ha nem biztosítunk megfelelő nevelést, a szervezetben belül a fiatalok-nak.

Támogassák a DISZ-vezetőket a kulturális és sportmozgalmak

Akadályozza ifjúsági szövetségünk fejlődését, a sport és kulturmunka szektáns lebecsülése, noha ez az, amit szeretnek a fiatalok. Hiszen a mi fiataljaink a szocializmusban jól élnek, nincsenek anyagi gondjaik, kulturális emberek szeretnének lenni és ezt elsősorban a DISZ-ben keresik, és ha ezt nem találják meg, akkor nem is fogják a DISZ fele jönni. Mindezek mellett még mindig erő-sen él a szektáns szellem, hogy „csak a jó fiatalokat vegyük fel”. Ha a DISZ vezetőink nem is mondják el értekezleten, mindennapi munkájuk-ban tapasztalható ez. Ideje, hogy Komlón leszámoljunk ezzel a nézet-tel, megértjük végre az Ifjúsági Szö-vetség jellegét, hogy az Ifjúsági Szö-vetség széles pártönkívüli tömegszervezet, amelynek tagja legyen minden becsületes fiatal.

A tagfelvételt a DISZ-ben nem lehet kampányfeladattá, hanem a DISZ-nek egyik legfontosabb és állandó felada-ta. Különösen áll ez Komlóra, Komló az ifjúság nevelésének egyik kohója kell, hogy legyen, hisz új városot építünk, ahol az ifjúság százaik teleped-nek le és itt dolgozni kitüntetés az ifjúság számára. Minden fiatalot töltse el a jogos büszkeség, hogy itt dolgoz-hat, hogy segíthet egyik legnagyobb alkotásainknak megvalósítását.

Hogy ezt megértessük a fiatalokkal, szükséges, hogy a DISZ élet tartal-massá tételével harcoljunk a fiatalok megnyeréséért, szocialista hazánk és benne egyik büszkeségünk, Komló fel-építéséért.

Gallusz József
DISZ városi titkára

PÁRTÉPÍTÉS

Ütmutatót nyújt a mindennapi pártmunkában

A jugoszláv bányászok szabotálják a titóista terveket

Amerika, gazdái parancsára a Tito-banda egyre jobban erőlteti a jugo-szláviai nyersvas és szénestém kiter-melés fokozását. Az értékes stratégiai nyersanyagokra a háborúra készülő amerikai imperialisták teszik rá a kezüket, kapnak belőle más agressziós országok is. Hogy az imperia-listák egyre növekvő követeléseinek eleget tehessenek, Titóék egyre ke-gyetlenebbül kizsákmányolják a jugo-szláv bányászokat, akik éjjel-nappal a legszörnyesebb munkaviszonyok kö-zepette végzik nehéz munkájukat. A Tito-banda minden eszközt felhasznál arra, hogy a jugoszláv dolgozók liz ezreit a bányákba kényszerítse.

A jugoszláv bányászok jól tudják, hogy az az ólom, réz, antimon, szén, amit kitermelnek, az imperialisták ag-rezzív célkitűzéseit szolgálja. Ezért a kommunisták vezetése alatt elszánt harcot folytatnak az embertelen ki-zsákmányolás és a háborús politika ellen, a Tito-banda ellen, amely szá-bad kezét nyújt az imperialista rab-lóknak az ország kizsákmányolására. A jugoszláv bányászok a harc minden for-máját felhasználják. Leggyakrabban használt harci eszközük a munka megtagadása. Tavaly például a varesi és a szerbiai bányákban a bányászok-nak közel 40 százaléka szökött meg. A szerbiai bányákban ma is naponta közel 7 ezer bányász marad távol a munkahelyétől, Isztriában a bányászok

Hogyan kamatozott a terv és békekölcsön szocialista városunknak, s az én családomnak

Amikor tervkölcönt jegyeztünk, az ellenség, a kulákság és a régi urak talpnyalói mindenféle rágalomokkal igyekeztek a dolgozókat eltéríteni a kölcsönjegyzéstől. Azt beszélték, hogy hiába jegyeztünk, mert az állam nem fizeti vissza a kölcsönt, csak becsapja a dolgozókat. Az ellenségnek ezzel az volt a célja, hogy lázítson a terv-kölcsön ellen, mert tudta, hogy rá-juknézve a tervkölcönjegyzésnek a sikere döntő vereséget jelent — amit persze meg is kaptak.

Ma már a dolgozók meggyőződtek arról, hogy népi demokráciánk álla-ma többféle formában, sokszorosan visszaadta a jegyzett összeget vala-mennyiünknek.

A terv adta Komlónak

Nézzük csak meg, mit kaptunk mi, komlóiak a tervtől és mennyire ka-matozott a mi forintunk: Egyénileg családomban az eddigi házásokon jegye-zett kötvényem ellenében 2.600 forin-tot nyert. Ebből az összegből gyer-mekeimnek és magamnak ruhát vá-szroltam. Ezen kívül a nagyobbik fiam a szentlőrinci mezőgazdasági ál-lattenyésztési technikum második éves hallgatója, ahol teljes díjattal, az állam költségein tanul. Résztvettem a SZOT üdültetésében, kaptam hűség-ruhát és most szeptember 7-én hűség-jutalmat.

De ezenkívül nézzük meg, mit ka-pott Komló. És ez az, melybe én is, mint a szocialista bányászváros egyik dolgozója részesülök. Megkaptam első-sorban az új Komlót, hazánk első szocialista bányászvárosát. Erre b. székél vagyunk, mert nem az ellenség uszá-lyaitól akarattól, a dollárkölcso-nökből épült, hanem az ország becsü-letes dolgozóinak forintjaiból, a mi munkánkból, a mi szocialista állam-kölcsönünkből. Ezért mondjuk mi büszkén és joggal, hogy ez a város a mi városunk, a dolgozók városa.

Sajnos vannak még olyan dolgo-zók, köztünk, akik nem látják ezt a

hatalmas fejlődést, nem akarják el-ismerni. Ezeknek szeretnék én most válaszolni:

Emlékezzenek a régi uri világra, ahol tudatlan volt a dolgozó, mert az uri rend nem adott alkalmat tanulá-sra. Csak egy volt a fontos: látástól-vakulási végzett munka azért, hogy a tőkésék zsebei még jobban megtel-jenek. Ma a dolgozók gyermekei tel-jesen díjtalanul tanulhatnak és azt a pályát választhatják, melyhez kedvük, hajlamuk van.

A bányászok régen olyan lakások-ban laktak, amely egészségtelen, ned-ves, füstös és zsúfolt is volt. Hiszen erre mindegyik bányász emlékszik. Ma a komlói bányászoknak olyan la-kások van, amely a szocialista ember-hez méltó, — egészséges, kétszoba, konyha, fürdőszoba lakások. A régi mocsaras területen felépült az új szénosztályozó első egysége és már osztályozza is a szén, tisztább leve-gőben, sokkal jobb körülmények kö-zött, mint a régi elavult tárolmány-ban.

A Szovjetunió támogatásával

A szovjet gépek, a szovjet sztahanov-isták példamutatása nyomán egyre több gép segíti elő a bányászok nehéz munkáját. Ehhez a gépesítéshez járult hozzá a mi békekölcsön jegyzésünk. A szocialista ötéves tervet, annak ed-digi hatalmas sikereit vitték előbbre a mi forintjaink is, melyet szocialista kölcsönként adunk államunknak. Ha-zánk, a rabzolgák hazájából a bol-dog, szocializmust építő dolgozók ha-zájává vált. Ez az amit mi kaptunk eddig a tervtől, ez az a bőséges ka-mat, amely a mi pénzünkből született. Ezért érdemes még jobban, még ke-ményebben, odaadóbban dolgozni.

GILLICH GYÖRÖY levelező

Kinek kell bocsánatot kérnie?

A közelmúltban Péter István elvtárs felügyelő felkereste az üzemvezető-ségen Ebergényi László mérnököt, mert panaszt akart tenni K Horváth János fizetésének rossz számfejtése miatt.

Ebergényi László a felügyelőt kélszer is kiutasította, rákiabált, hogy menjen ki az irodából, hiába magya-rázta Péter elvtárs, hogy ő hivatalos ügyben van ott és már csak azért sem jogos az ilyen beszéd.

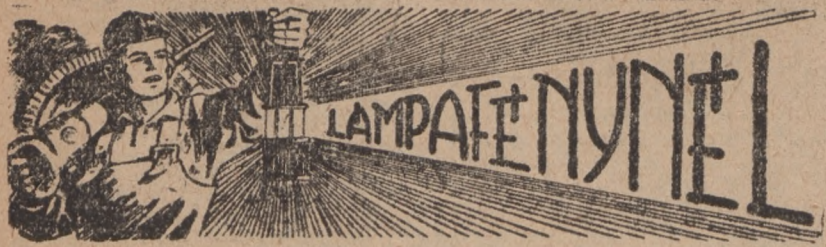
A későbbiek során Ebergényi László módját ejtette annak, hogy Péter elvtárs ellen fegyelmet indíttasson, mi sem bizonyítja jobban, hogy mennyi-re nem volt komoly a fegyelmi vád ja, mert Péter elvtársat nem azért itélték el, amivel Ebergényi vádolta, hanem azért, mert „tiszteletlenül viselkedett” vele szemben.

Mátrai elvtárs azt ajánlotta Péter Istvánnak, hogy kérjen bocsánatot Ebergényitől. Péter elvtárs ezt nem

tette meg, mert általában nem szoká-sos bocsánatot kérni attól, aki ma-gyarán mondva, kirúgja az embert.

Anélkül, hogy a fegyelmi vizsgálat-ban résztvettünk volna azt megállá-píthatjuk, hogy Ebergényi László ma-gatartásával komoly bajok vannak. Általános reá az a panasz, hogy nem közösen az embereknek, semmibe ve-szi a dolgozókat. Lehet, hogy ezt legjobb barátjától, a jobboldali szo-cialdemokrata Peredi Frigyesztől tanu-lta, mert annak volt az az elmélete, hogy csak az lehet jó műszaki vezető, aki megutáltatja magát a dolgozó-kal.

Ebergényi Lászlónak ezt már-már sikerült elérnie, itt az ideje, hogy bocsánatot kérjen azoktól, akiket megsértett és a jövőben úgy viselked-jen, mint ahogy egy néphez hű, mun-káját jól végző műszaki értelmiséginek viselkednie kell.

Akik nem veszik figyelembe a bírálatot

Lapunkon keresztül több ízben foglalkoztunk azzal a hanyag, nem-törődöm munkával, melyet az Aknamélyítő Vállalatnál a sóstói aknán, a légaknánál tapasztaltunk a téglá dobálása és ezáltal elpazarlása körül.

Kemény bírálatot mondtunk ebben az ügyben és felvetettük a felelő-ség kérdését. Nem egyszer hívtuk fel az Aknamélyítő Vállalat figyelmét, amikor úgy a sóstói-aknán, mint a légaknánál a gépkocsiról ledobálták a téglát máglyába rakás helyett, vagy amikor az arra kijelölt dolgozó 5-6 méterről dobálta a téglát a csillebe. Az így kezelt téglá természetesen összetöri. Megituk azt is, hogy egy csillebe bedobált 200 téglá közül 50 drb. téglá tört össze. Ennek az értéke egy napszinti dolgozó napi bérért teszi ki. A gépkocsiról ledobált téglák közül — melyet csákiszalmája módjára kezelnek — 2-3 ezer darab is tönkre megy. Ennek az értéke éppen 100 dolgozó napi bérért fedezné.

Ezt a lelkiismeretlen, hanyag munkát most ismét felháborodva kel-lelt tapasztalunk úgy a sóstói-aknán, mint a légaknánál. Felvetjük a kérdést: miért tűri ezt a hónapok óta tartó bünső anyag-pazarlást Abo-nyí elvtárs, az Aknamélyítő Vállalat műszaki igazgatója? Miért nem jo-gadja meg a bírálatot és lép fel azok ellen a lelkiismeretlen, hanyag, bér-csalók ellen, akik így bannak a nép vagyonaival?

Azok a dolgozók, akik így bannak a nép vagyonaival és összetörik, zúzzák a téglákat bér-csalást is követnek el. Bér-csalást követnek el azért, mert az ő normájuk a rendes szállításra, a rendszeren máglyába rakott téglákra lett megállapítva. Ugyanakkor ezek a lelkiismeretlen, hanyag, bünső emberek ledobálják a téglát és jogtalan bért vesznek fel. Azon-kívül hatalmas károkat okoznak a nép államának.

Az olyan vezetők, akik megtűrik a bér-csalást, nem folytatnak har-cot, hanem szemethunynak az anyag ilyenmórvü pazarlása felett, bünt követnek el a nép állama ellen. Megalkuvók, oportunisták. S ez mi más, ha nem szocialdemokratizmus

Ismétellen felhívjuk az illetékesek figyelmét, hogy ne tűrjék az ilyen anyagpazarlást. Követeljük, hogy indítsanak szigorú vizsgálatot ebben az ügyben és hozzanak szigorú intézkedést azok ellen, akik ezt elnézik és elkövetik.

ÉRTESÍTÉS

Értesítjük a családi házépítési ak-cióban résztvevő dolgozókat, hogy az eddigi tervtől eltérően a családi há-zakat teljes egészében az építetők munkaerejének igénybevétele nélkül a tröszt építeti fel. Az első harminc lakás építését október 1-én kezdik meg a Gesztenyésben.

nyiban, hogy a két lakoszoba (a két-szobás házaknál) egymás mellé ke-rült, a konyha a dolgozók kívánál-maira négyszög méretben készül és a mosóter mellett felépítik ezenkívül a fürdőszoba helyiséget is.

Bővebb felvilágosítást legközelebbi lapunkban közölünk.

(Prelo Margit)

Móricz Zsigmond és a bányászság

Az író halálának tizedik évfordulójára

Tíz esztendeje annak, hogy Móricz Zsigmond, a legnagyobb magyar kritikai realista regényíró a fővárost ért első légitámadás hajnalán, a budapesti Herceg-klinika fehér ágynagyvívásban meghalt. Tíz esztendővel ezelőtt elköltözött sorainkból az az író, aki jobban várta a dolgozó magyar nép felszabadulását a nagybirtokosok, tőkésök, a kizsákmányoló urizmusok igrája alól.

A Szovjetunió Vörös Hadserege által azóta már felszabadított magyar nép örökre szívébe zárta Móricz Zsigmondot, akinek művei a múlt kendőzetlen feltárásával, boldog jelenünk megvédésére, a szocializmus még gyorsabb ütemű építésére indítanak.

A magyar dolgozó nép méltó módon emlékezik meg a nagy íróról halálának tízéves évfordulójára alkalmasból. Megemlékezik az ország bányászsága is. A bányászság, amelyről — ha keveset is írt életében, — de Móricz Zsigmond is megemlékezett egyik regényében. Budapestben 1944-ben jelent meg Móricz Zsigmond: „Jó szerencsét” című regénye, amelyben a felsőmagyarországi bányász és iparváros értelmiségének és munkásságának, a szlovák bányászoknak nyomorúságos életét írta meg.

„Bányászok jöttek...”

— írta Móricz Zsigmond regényében, — égő kahanecsekkel a kezükben. Hosszú lábú, ceontos bányászok, akik hozzá vannak szokva, hogy a föld mélységében, mint nyugalmas, esendő, magányos kunyhókban dolgozgatassanak a hegyes felszárú ceakány. Nyal és imbolyogva lógtak a föld felé, színén a sikos agyagutakon lefelé a falucekába, a rongyos házakba, a kis családjaikhoz, ahol kevés öröm és sok méreg várja őket.

— Dobrivoje... — dűnyyógték a fáradtan, kedv nélkül cammogtak el tovább a széles csizmákban.

S hogy jönnek végtelen sorokban, egymástól egyforma távolságra, sárga, vasföldes színű ruhákban s az alkonyatban már három lépésre, megesszi őket a föld, a világ, mint a hernyókat, a maguk rozsdás földszínével.

A kis bányászvárosban, amelynek Kereszt a neve, a dombtetőn ott áll a bányatársulat iskolaépülete: — „A magas, fehérre meszelt új

épület kevélyen állott a domb tetején, messzire ellátszott a völgyön s a szegény tótok, mikor Keresztre mentek a bányába, mindig felnéztek rá, mert az ő zsirujából épült a nagy iskola épülete, csak az egyik tanító fizetését vállalta a Társulat, amely a Hegy, a Bánya, a Pénz s a szegény emberek élete.”

Ebben az iskolában ebben a kisvárosban élt le reménytelen életét a bányatársulat tanítója.

Itt éldegél, sivár egyhangúságban Rassevicszky Kálmán bányamérnök, aki tilán vasérc kioltásztási módszert, új találmányát hiába ajánlja fel a Társulat igazgatójának, Kern, a Vezér, nem foglalkozik vele, nem érdeklődik.

A kapitalista Vezér

vezetése alatt álló bányatársulatnál csak a főtisztviselői fiait juthatnak állásához, a munkásembereké nem, de még a mérnökök gyermekei sem.

— ... olyan fiatal, kezdő mérnök — írja regényében Móricz Zsigmond — ma már nem jut be a Társulathoz, aki rosszul választotta meg apját. Csak a főtisztviselők gyerekei. Azok igen. Azoknak fenn vannak tartva az állások, mint a madárfészek. Hanem, ha egy társulat mérnök akarja az öccsét, vagy a fiát behozni! vagy pláne egy társulatit állítsd kineveltetni a gyermekét nagy kioltással és vörös verejtékkel, kirugják. Kirugják és a szemébe köpnek: „hja, hiam, én is szeretnék herceget nevelni a gyermekemből!”

Móricz Zsigmond „Jó szerencsét” című regénye hűséges tükörképe az első világháború előtti bányászországnak és a bányaváros műszaki értelmiségének, általában a bányaváros értelmiségének. Regényében megmutatta azt a mélyéget, amelyben a „fekete grémánt hőse”: a bányászember volt!

Móricz Zsigmond „Jó szerencsét” című művét több kötetre tervezte. Regénye azonban, sajnos, befejezetlen maradt, mert kitért az első világháború.

A „Jó szerencsét” történelmi dokumentum... a szegény felvidéki szlovák vasérc-bányászok keserves életének dokumentuma...

PUSZTAI JÓZSEF

Segítsék a vállalásunkat!

Nemrég múlt el a bányásznap, mi, építőmunkások együtt ünnepeltük ezt a napot a bányászokkal. Számomra még külön is emlékeztet maradt szeptember 7-e, mert jó munkám jutalmául kormányzatunk másodsorú kitüntetését a sztahanovista jelvényt. Jelenleg brigádommal együtt az Anna-aknai új gépház építésén dolgozunk, mint kubikosok. — Megbeszéltek egymás között soronlévő feladatainkat, és elhatároztuk, hogy hármas vállalatot teszünk. Szeptember 28-ra, Néphadseregünk Napjára, október 5-re, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának XIX. pártkongresszusára, és november 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepére válmajuk, hogy az eddigi három havi 204 százalékos átlagunkat továbbra is tartjuk, sőt túljeljesítjük.

Ha a műszaki vezetőség ebben a

vállalásunkban bennünket támogat és biztosítja a munkahelyet, akkor mi győzőemre visszk ígértünk.

Ehhez még az is kell, hogy az üzemi bizottság és a szakszervezeti vezetők a jövőben törődjenek a munkaversennyel. Mert jelenleg sem ezzel, sem a felajánlásokkal nem törődnek. Mi az építkezéseken csak dolgozunk, de a versenyről, az eredményekről mostanában keveset hallunk. Szeptember 22-én délután 4 óra UB-értekezést tartottunk. 14 UB-tagból csak heten jelentünk meg. A távo-maradtak megmutatták, hogy nem érznek felelősséget a dolgozó nép iránt és nem képviselik a dolgozó nép érdekeit. A jövőben tartsák megteendő kötelezettségeiket, hogy méltóak a választók bizalmához, jól és becsületesen dolgozzanak.

Nusszer Péter brigádvezető.

CHOPIN IFJÚSÁGA

Az új Lengyelország sokezer egyszerű embere ismeri és hallgatja Chopin zenéjét, amely lángoló hazafiságot, forradalmiságot fejez ki és szerves kapcsolatban van a néppel.

A Chopin ifjúsága című filmben megismerjük a művész életének ifjú életét, szerelmét, zeneszerzői tehetségének kibontakozását. Megörökíti a film Chopin egyik legnevesebb művét, a Forradalmi etűdnek születését. Lágyyörtötte testtel, színni nem akaró köhögési rohamok között ül a művész zongorája mellett, zemei előtt megjelenik a városi felkelés hősi küzdelme, képzeletében maga is együtt harcol barátaival, s a zongora húrjain felelődni a Forradalmi Etűd.

Beszámol a film arról, a lüktető társadalmi életéről, amelyet Lengyel-

ország a felszabadító mozgalom erősödésének időszakában élt. A lengyel forradalmi körök élénk kapcsolata az orosz szabadságmozgalommal, a dekabristákkal, a francia forradalom — ebben a légkörben alakul ki Chopin művészi egyénisége. Magával ragadja a széleskörű hazafias megmozdulás.

A filmet a nagyszerű „Égő város” alkotója, Alekszander Ford írta és rendezte. Chopin Czeslaw Wollejkó alakítja, szerelme, Konstancja — a magyar közönség által is jól ismert Alekszandra Slaska művésznő játssza. A legkiválóbb lengyel zeneművészek tolmácsolásában Chopin, Bach, Mozart és Pazanini művei hangzanak fel a filmben.

A „Chopin ifjúsága” című film a VII. nemzetközi filmfesztiválon életrajzfilm díjat nyert.

Az ünnepi könyvhét mérlege Komlóon

Az országosan megrendezett könyvhét eredményei között Komló elért eredményeivel komoly helyezést ért el, azért, mert a könyvheti tervét globálisan teljesítette. Bár részleteiben nem egészen. Ez vonatkozik úgy a magam, mint a vállalatok és üzemek elárúitóra.

Ujból meg kell dicsérni Király Ernőt, a bánya könyvtárat, a hangos híradó dolgozóit, mert megértették a könyvhét jelentőségét és komoly munkájukkal előre vitték a könyvhét

sikerét. Ennek köszönhető az is, hogy a könyvelés terén a szénbánya érte el a legjobb eredményt.

Kiváló eredményt ért el még a Mélyfúró Vállalat, a Kisipari Szövetkezet, az Anyagbeszerző, a Bányagépjavító, a Kőbánya és a Vendéglátó Vállalatok. Jó munkát végeztek még a Trészt, Erőmű, Aknamélyítő és a Szállító Vállalat is.

Győri Lokomotív—Komló Bányász 3:0 (2:0)

A tartalékosan kiálló Komló Bányász váratlanul súlyos vereséget szenvedett a jól és korszerűen játszó győriektől. A mérkőzés első perciben jól kezdenek a komlóiak. A 15. percben a megúsó Orosz mellett elfut a győri center, s a helyzetet Horváth remek tempójú kifutása sem tudja tisztázni, mert az egész baloldali védelem elaludt. A 20. percben egy távoli szabadrúgást elnezt Horváth és már 2:0 az eredmény. A váratlan gól után a komlói fiúk veszekednek, mint játszanak s így aztán hiába harcolnak ki látszólagos mazonyfólényt. Cél nem tudnak rúgni, sőt a győriek Daun szabálytalankodása miatt megítélt 11-esből 3-ra növelik góljaik számát. A hátralévő időben már csak annyi történik, hogy nem tudja értékesíteni a 11-est a bányászcsapat.

Mintha az egész csapat hatása alá került volna annak a felfogásnak, hogy Magyar nélkül nem lehet győzni. A súlyos vereségben azonban közrejátszott egy pár játékosnak váratlan és hirtelen formahanyatlása is. Gondolunk itt Fiskertire, Szám II-re, Cserháira és Schmelzre. De a hátvédék is erősen visszaestek formájukban. Különösen Daunmal volt ez szembeéző. Horváth sokkal többet nyújtott, mint amennyit remélni lehetett. A második góiban nagyot hibázott, de gyönyörű kifutásaival bebizonyította, hogy helyén van a szíve. A közvetlen védelemben csak Orosz nyújtotta a szokott játékát. Különösen a II. félidőben volt jó. Daun mélyen formája alatt szerepelt, de Kripi sem mozgott meggyőzően. Szerelések nem sikerültek. Fiskerti formahanyatlása tovább tart. Károlyi bár igyekezett, de teljesítményét felesleges veszekedései nagyon lerontják. Pólinger volt az egyetlen esztár, akinek voltak elgondolászai. Kanizsai hamar felbösszantották s így különösen jó leadásait hiányoltuk. Schmelztől ezúttal még a szokott lendületet sem láttuk. Nem tudott mit kezdeni a labdával. Szám II-nek ezúttal sem ment a játék. Cserhári is nagyon gyengén mozgott. A második félidőben beállt Zsótér nyugodt, okos játékával tünt ki.

A váratlan vereség nem szabad, hogy fejtelenséget idézzon elő a vezetőségben, a játékosok közt és a szurkolók sorában. Volt olyan játékos, aki azt mondta, hogy nem bírta koncentrációval. Véleményünk szerint nem itt a hiba, mert eddig minden mérkőzés a II. félidőben nyerte meg a csapat, még egy héttel ezelőtt is Fontos, hogy minden játékos szorgalmasan járjon edzésre s akkor még egyes játékosoknál sem lesz bajuk a kondíciójukkal. Teverson, nyugodtan felkészülni a vasárnapi mérkőzésre és bányászszívet barcolni a győzelemért.

Volt azonban a könyvhétnek árny oladala is. Olyan vállalatok, akik lemaradtak és nem sok eredményt tudnak felmutatni. Ezek közé tartozik a Kenyérgyár, a vajúrkola és a városi tanács. A legutolsó helyen a Feltároló Vállalat áll.

A jó munkát végző elvtársak fogadják a Könyvterjesztő Vállalat köszönetét, a sikerért és fáradozásaikért azzal a tudattal, hogy ezzel a munkájukkal is hozzájárultak a szocialista Komló kultúrájának felvirágoztatásáért.

Wirth Ferenc Komló Könyvterjesztő vezetője

Október 1-én lesz a Kínai Népköztársaság megalakításának harmadik évfordulója

Három évvel ezelőtt vette végre birtokába a kínai nép hazáját és szerezte meg szabadságát. A kínai nép évszázadokot át álmódzott erről a napról. Kína csaknem négyezer éves multra tekinthet vissza. A négyezer éves múlt csaknem ugyanennyi nyomorúságot jelentett a kínai dolgozók számára. Csak a Szovjetunió létrejötte után a Kínai Kommunista Párt megalakulásakor nyílt lehetősége a kínai népknek arra, hogy felszabadíthassa magát a négyezer éves elnyomás alól.

A Kínai Népköztársaság évfordulójának tiszteltetére a MOKEP kínai filmek bemutatásával és ünnepi megemlékezéssel teszi szöbbé a Népköztársaság évfordulóját.

Az elmúlt héten láthattunk a komló film-színházban egy magyarra szinkronizált kínai filmet, az „Acélkatonák” című filmet, amely az 1951. évi nemzetközi filmverseny bekediját nyerte. Ez a film meggyőzhetett bennünket bőven a kínai nép hősiességéről és az aljas Kominant banda vérszomjas munkájáról. Meggyőzhetett bennünket arról a harcéről, amelyet a kommunisták visznek népünk szabadságáért.

Most, október 1-én a „Jó szerencsét” film-színház bemutatja a „Kína lánya” című filmet. Ezzel a filmmel ünneplősen emlékezzük meg a kínai nép hősi harcáról, a Kínai Népköztársaság harmadik évfordulójáról.

„Jó szerencsét” filmszínház műsor a

Szeptember 18-24-ig: CHOPIN IFJUSAGA. A hetedik nemzetközi filmfesztiválon életrajz film díjat nyert lengyel film.

Szeptember 29-től október 1-ig: Fagyjev világhírű regénye az IFJU GARDA. I. rész Magyarul beszélő szovjet film.

Szántó Tibor:

A SZÉNRE ÉPÜLT VÁROS

(Regény)

(5) Vágyakozva nézte a hűsülő embert, aki megrázta magát, prüszkölt is egy párat, majd leült a mozdony vaslépcsőjére.

Ekkor vette észre Pétert.

— Álljon maga is a víz alá! — kiáltotta — öt perc múlva úgy is megszárad.

Tőle tudta meg, hogy ott előtte az a nagy, fekete hodály a szénosztályozó. Fatákolmány, pléhlemezekkel borítva. Nagyon öreg már szegény, így nincs is sok dolog körülötte. Egy-két szerelvényt kell csak naponta összeállítani. Ezért aztán sokszor más állomásra is elküldik a mozdonyt, ott tolatnak.

— Nekem mindegy, hogy hol dolgozom — mondta a fehérfogú gépész, aki fiatal kora ellenére is nagyon tudálékosan beszélt. — Nekem nyolc, de ezeknek ezer szerencse, hogy még így állunk. Háború előtt már úgyis be akarták csukni a bányát, pedig nem rossz szén ez, higgye el. Az én masinám is szárnyakat kap. Olyankor csak nekiengedem és elvonatná meg a raktárt is.

Eles fűttség sivitott a sinek felől. Egy lámpa is meglóbálódott. Még ugyanebben a percben a mozdony másik oldaláról idősebb ember tünt elő. Pattogó szavakkal rendelkezett a fiatalabb felett. Rászólt, zárja el a csapot és álljon a lapát mellé. — Maga megindította a masinát, melyre már mozgás közben ugrott fel az előbbi, aki a frissítő fűrdő hatására pár percre mozdonyvezetővé lépett elő az aktatás-kás idegennél.

Az éjtszakában tisztábbak a zajok. A vak ember is jobban hall. Most arra figyelt fel, hogy a feje felett surranás és a távolból kattogás hallik. Mikor tovább ért, akkor látta meg, kettős kötélpályán csillék sora suhan le a távoli állomásról és tér oda vissza.

Valaki rágyújtott a közelben. Pillanatra sárga fény borította az arcát. Idősebb, barázdált arcú munkás lehetett, drótkeretes szemüvege mögé nem hatolt be a gyufa fénye.

— A kultúrt keresi? Csak jöjjön velem. Nekem sem árt majd egy pohár sör.

Elindultak és most már rövidesen kivilágított utcára is értek. Itt nézték meg először egymást jobban.

— Maga nem somi, igaz? — Nem. Most érkeztem. — Előadó? Valamilyen gyűlés lesz?

— Nem vagyok előadó. A bányához jöttem.

Az öreg oldalt hajította a fejét és megszívta a cigarettáját: „De nem a bányába, mi?”

— Oda is. Geológus vagyok. Tudja mi az?

— Én meg bányász — felelte a másik. — Tudja mi az? Amit maguk összefirkálnak, arról mi bizonyítjuk be, hogy nem igaz.

— Nem szereti a geológusokat? — kérdezte Péter, aki unta már a beszélgetést, fehér ágyba vágyott.

— Az magán mulik — morogta az öreg — mert most látok geológust először kétlábón.

Péter bemutatkozott, az öreg is. Müller Sándornak hívták. A bemutatkozástól mintha mezenyhült volna, még azt is megkérdezte, hogy nem nehéz-e a táska?

— Köszönöm. Elviszem magam is. Csak apróságokat hoztam. Nem tud valahol egy jó szobát?

— Mennyi időre kellene? — állt meg Müller.

— Egy-két hónapra minden bizonyal.

Müllerék háza előtt kicsiny kert lapult. A család a kispadon üldögélt. A konyhában fedő alatt állott a vacsora.

Müllerné gyorsan széket hozott a szobából és bárhogyan is szabódott Péter, a nagy merőkanál kétszer is megjelent tányérja felett.

Müller néni büszkén pislogott a tűzhegy mellől úrféle vendégére, akinek évés közben jött meg az étvágya. Nyakra-főre dicsérte az általa oly hön utált tőkfözéléket, mert az valóban jóízú volt.

Kicsiny szobában maradt magára. Ágy, asztal székekkel, két szekrény és egy mosdó álldogált a sárga falak előtt.

A háziasszony egyszer még bekopogott és frissen húzta fel az ágyneműt. Péter megmosdott és a vetkőzéshez látott. Még mielőtt az ágyba bújást volna, de már a villanykattintás után a kitért ablakhoz lépett. Az üvegtáblákból visszánézett fehéringes alakja.

Hűvös légáramlat lódult be odakintről, tücsök ciripeléssel vegyest. A hegyek korszorjái sötéten néztek vissza rá, két lámpa pislákol csak a magasban, ott lehet az akna.

Lefeküdt. Szűnyogesipés ébresztette. Megvakarta a lábát és azon mosolygott, hogy most már felszentelt somi lakós lett. Első csepp vérért áldozta érte.

*

AZ EGYEMELETES. FEHER épületnél a megeresztett kantárt fogva, kalimpáló bakancsokban csillék fiúk sorozták a lépést a kövér lovak mögött. Ezek napszínti bányalovak, a kasból kihúzott csilléket vontatták el, ha azok nem kerültek mindjárt a függővasút drótközelébe. Az üres csillésovakat is ezek húzagták.

Tavaly az egyik megbokrosodott és majdnem berontott a felolvasóterembe. Nevettek is az emberek, mert az a hír járta, hogy az aknász reggeli felolvasására volt kíváncsi.

(Folytatjuk)